

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΗΤΟΛΟΓΙΑΣ**

ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΑΡΗ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΣΕΝΕΜΠΗ**

Περιεχόμενα

ΠΕΡΙΛΗΨΗ	4
ABSTRACT.....	5
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	6
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο	7
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΜΑΚΙΓΙΑΖ.....	7
1.1 Αρχαία Ελλάδα	8
1.2 Αρχαία Αίγυπτος.....	10
1.3 Όπερα του Πεκίνο	12
1.4 Ιαπωνικό Θέατρο Kabuki	14
1.5 Γκέισες: οι γυναίκες της Ανατολής	16
1.6 Το θεατρικό μακιγιάζ κατά τον Μεσαίωνα	17
1.7 Το θέατρο της Αναγέννησης (Ελισαβετιανό Θέατρο).....	19
1.8 Σαιξπηρικό Θέατρο.....	22
1.9 Το θεατρικό μακιγιάζ τον 18 ^ο και 19 ^ο αιώνα.....	24
1.10 Το θεατρικό μακιγιάζ στον 20 ^ο αιώνα	25
1.11 Τα είδη του Θεάτρου σήμερα	27
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ^ο	30
ΕΙΔΗ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΜΑΚΙΓΙΑΖ.....	30
2.1 Μακιγιάζ θεατρικού χαρακτήρα	31
2.2 Στοιχεία του θεατρικού μακιγιάζ.....	33
2.3 Στάδια δημιουργίας του θεατρικού μακιγιάζ.....	36
2.4 Προγραμματισμός της υλοποίησης του μακιγιάζ θεάτρου	36
2.5 Μακιγιάζ θεάτρου εποχής.....	38
2.5.1 Μακιγιάζ αρχαίας Ελληνικής τραγωδίας.....	39
2.5.2 Σύγχρονο θέατρο.....	41
2.5.3 Παιδικό Θέατρο	41
2.6 Είδη Μακιγιάζ.....	43
2.6.1 Μακιγιάζ παιδικού θεάτρου.....	43
2.6.2 Κλασικό Μπαλέτο	45
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ^ο	49
3.1 Χώρος εφαρμογής του θεατρικού μακιγιάζ.....	49
3.2 Βαλίτσα μακιγιάζ.....	50
3.3 Εργαλεία εφαρμογής.....	55
3.4 Υλικά προϊόντων μακιγιάζ.....	58

3.5 Το προσθετικό μακιγιάζ.....	62
3.6 Stipping.....	104
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ^ο	107
ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΜΟΣ.....	107
4.1 Η επίδραση του φωτισμού στα χρώματα του μακιγιάζ	107
4.2 Τοποθέτηση μακιγιάζ.....	108
4.3 Το φως και το μακιγιάζ.....	112
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 ^ο	117
Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ ΜΑΚΙΓΙΕΡ	117
5.1 Το ιδανικό περιβάλλον.....	118
5.2 Κίνδυνοι.....	120
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 ^ο	122
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ	122
6.1 Επαγγελματική νομοθεσία.....	122
6.2 Άδεια άσκησης επαγγέλματος στην Ελλάδα	125
6.3 Η Αρχή της Πρόληψης	125
ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	129
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	132
ΕΙΚΟΝΕΣ	135

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Το θέατρο είναι ένας μαγευτικός κόσμος, τόσο για τους ηθοποιούς όσο και για τους θεατές. Τα σκηνικά και τα κουστούμια παίζουν έναν ρόλο για την εξέλιξη του έργου. Αυτό όμως που δεν παρατηρεί σχεδόν κανείς, που ωστόσο είναι και το πιο σημαντικό, είναι το μακιγιάζ των ηθοποιών, που έχει πολύ μεγάλη σημασία καθώς εκεί φαίνεται η ηλικία, η διάθεση και το εύρος που θέλει να δώσει ο ηθοποιός στον ρόλο που υποδύεται.

Η παρούσα πτυχιακή εργασία πραγματεύεται το θεατρικό μακιγιάζ από την αρχαιότητα έως και σήμερα, όπου έχουν έρθει μεγάλες εξελίξεις όσον αφορά στα προϊόντα που χρησιμοποιούνται προκειμένου να δοθεί το καλύτερο αποτέλεσμα.

Στη συνέχεια, πέρα από την ιστορική διαδρομή και τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται από τότε έως και σήμερα, θα παρουσιασθούν όλες οι τεχνικές που χρησιμοποιούνται για τον σκοπό αυτό, καθώς και τα προσόντα που πρέπει να διαθέτει ο επαγγελματίας ψυμυθιολόγος προκειμένου να κάνει σωστά την εργασία που έχει επιλέξει.

ABSTRACT

The theater is a magical world, both for the actors and for the audience. The sets and costumes play a role in the development of the project. But what hardly anyone observes, but is the most important, is the makeup of the actors, which is of great importance, as there seems to age, mood and range wants to give the actor the role plays.

This project deals with the theatrical makeup from antiquity to today, where they have come major developments in terms of products used in order to give the best result.

Then, beyond history and products used from then until today, will be presented all the techniques used for this purpose, and the skills required by a professional psymithiologos to do the job properly set selected

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στην πτυχιακή εργασία που ακολουθεί θα αναλυθεί το θέμα του θεατρικού μακιγιάζ. Η εργασία έχει σκοπό να ενημερώσει το ενδιαφερόμενο κοινό για το θεατρικού μακιγιάζ και τις τεχνικές που χρησιμοποιούνται.

Στο πρώτο κεφάλαιο της εργασίας παρουσιάζεται η ιστορική εξέλιξη του θεατρικού μακιγιάζ, από τα αρχαία χρόνια μέχρι και σήμερα, σε όλον τον κόσμο.

Το δεύτερο κεφάλαιο αναλύονται όλα τα είδη του θεατρικού μακιγιάζ, από το αρχαίο θέατρο και τις απαιτήσεις του, μέχρι και το παιδικό.

Στο τρίτο κεφάλαιο περιγράφονται τα προϊόντα make up που χρησιμοποιούνται προκειμένου να υπάρχει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα και να δίνει χαρακτήρα στον ρόλο του ηθοποιού.

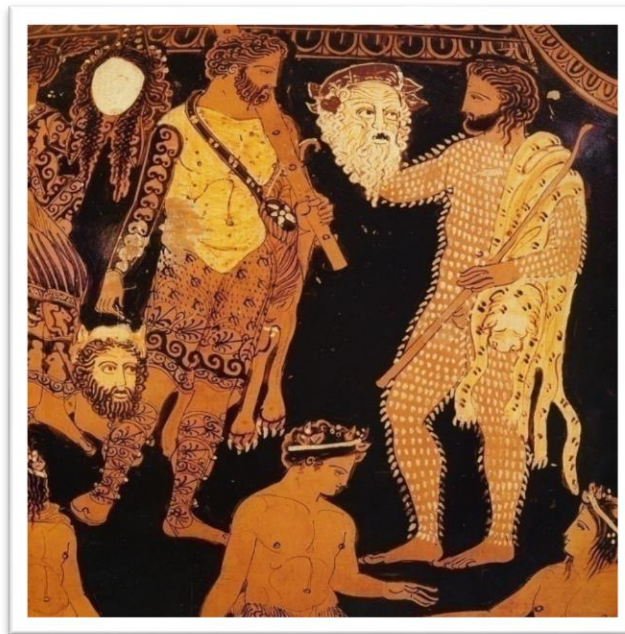
Στο τέταρτο κεφάλαιο παρουσιάζεται ο ρόλος που παίζει ο φωτισμός στο να φαίνονται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα χρώματα του μακιγιάζ.

Φυσικά δεν μπορούσαν να λείπουν η νομοθεσία και τα προσόντα που πρέπει να έχει κανείς, προκειμένου να ονομάζεται κάποιος «επαγγελματίας μακιγιέρ», που αναλύονται στο πέμπτο και έκτο κεφάλαιο αντίστοιχα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^Ο

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Ο ορισμός «Θεατρικό μακιγιάζ» αναφέρεται στην τέχνη του μακιγιάζ που χρησιμοποιείται για να βοηθήσει στη δημιουργία της εμφάνισης των χαρακτήρων που απεικονίζουν ηθοποιούς κατά τη διάρκεια μιας θεατρικής παραγωγής. Η ιστορία του ξεκινά από τα αρχαία χρόνια αν και στο ελληνικό και ρωμαϊκό θέατρο, το μακιγιάζ δε χρησιμοποιούνταν, καθώς οι ηθοποιοί φορούσαν διάφορες μάσκες, που τους επέτρεπαν να απεικονίσουν ένα άλλο φύλο, μία άλλη ηλικία, μια εντελώς διαφορετική προσωπικότητα (Encyclopedia Britannica, 2009).

Εικόνα 1.1 Παραστάσεις σε αγγεία δείχνουν ότι οι μάσκες στην αρχαία τραγωδία ήταν ιδιαίτερα αληθοφανείς

1.1 Αρχαία Ελλάδα

Το αρχαίο ελληνικό θέατρο είναι παγκοσμίως γνωστό. Έργα όπως του Αριστοφάνη και του Αισχύλου παίζονται ακόμα και σήμερα με μεγάλη επιτυχία. Την εποχή εκείνη πρωταγωνιστούσαν μόνο άνδρες, οι οποίοι χρησιμοποιούσαν μάσκες προκειμένου να αλλάζουν φύλο, ηλικία και προσωπικότητα μέσα από τους ρόλους του θεατρικού έργου, γι αυτό και δεν υπάρχουν πολλά στοιχεία σχετικά με το μακιγιάζ που χρησιμοποιούσαν όταν έπαιζαν έναν κεντρικό ρόλο. Οι μάσκες αυτές είχαν μία μεγάλη τρύπα στο στόμα που χρησιμοποιούνταν σα megáfono (Green & Handley, 1996).

Εικόνα 1.2 Η τρύπα στο στόμα των αρχαίων ελληνικών μασκών χρησίμευε ως megáfono

Στις μάσκες χρησιμοποιούνταν ένα διακριτικό μακιγιάζ, που είχε ως χαρακτηριστικό του τη γεωμετρική αρχή της «χρυσής τομής», μια αρχή που χρησιμοποιούνταν σε κάθε είδους κατασκευή, όπως η αρχιτεκτονική και η γλυπτική. Με βάση αυτή την «χρυσή τομή» το δέρμα έπρεπε να έχει φωτεινό χρώμα, καθώς το χαρακτηριστικό αυτό αντικατόπτριζε την καθαρότητα της ψυχής. Προκειμένου να επιτύχουν αυτήν τη φωτεινότητα χρησιμοποιούσαν το «ψυμίθιο», δηλαδή ανθρακικό μόλυβδο, που το άπλωναν στο πρόσωπο, πολύ προσεκτικά, ώστε να μοιάζει το δέρμα φυσικό και όχι ψεύτικο.

Για τα μάγουλα και τα χείλη, προτιμούσαν τα απαλά κόκκινα χρώματα, τα οποία, με το λευκό του ψιμυθιώματος, έδιναν χρωματική ισορροπία, κάνοντάς τα ζωντανά και αληθινά. Το κόκκινο χρώμα το έπαιρναν από τις χρωστικές ουσίες διάφορων λουλουδιών, καρπών και ριζών από τα φυτά, αλλά και με το έντονο μεταλλικό χρώμα που προκύπτει από την ένωση ιωδίου και σιδήρου. Ωστόσο, δεν ήταν τόσο έντονο όσο ήταν η λεπτή μαύρη γραμμή που περιέγραφαν τα μάτια. Στο μαύρο βλέφαρο περνούσαν μαύρη σκιά. Οι βλεφαρίδες βάφονταν σε μαύρο χρώμα σε περίπτωση που ήταν άτονες ή προστίθετο γυαλιστικό μίγμα ώστε να τους προσδώσει σταθερότητα στο σχήμα. Το μίγμα αυτό αποτελούταν από ασπράδι αυγού, ρετσίνι και αμμωνία. Όσον αφορά τα φρύδια, τονίζονταν και αυτά με μαύρο χρώμα από καπνιά. Το μαύρο στα μάτια επιλέγονταν καθώς δημιουργούσε αντίθεση ανάμεσα στον βολβό του ματιού, που είναι άσπρος και της μαύρης σκιάς και δημιουργούνταν η αίσθηση της καθαρότητας ενώ δίνονταν βάθος στο βλέμμα, τα οποία θεωρούνταν στοιχεία ανθρώπων καλών και ορθά σκεπτόμενων («καλοκάγαθων») που αποτελούσε βασική αρχή της ηθικής φιλοσοφίας των αρχαίων Ελλήνων (Wikipedia, nd).

1.2 Αρχαία Αίγυπτος

Στην αρχαία Αίγυπτο, ο Φαραώ εξανάγκαζε τους σκλάβους του να πρωταγωνιστούν σε διάφορους ρόλους που ο ίδιος επέλεγε προκειμένου να διασκεδάσει εκείνος και οι καλεσμένοι του. Σύμφωνα με τα αρχαιολογικά ευρήματα που έχουν βρεθεί στην Αίγυπτο φαίνεται ότι εκεί είχαν εφευρεθεί τα πρώτα στοιχεία κοσμετολογίας, καθώς οι Αιγύπτιοι κατείχαν το μυστικό του ανεξίτηλου μείκ-απ πριν από χιλιάδες χρόνια και είχαν αναπτύξει σχεδόν κάθε είδος καλλυντικού που χρησιμοποιούμε σήμερα.

Τα ευρήματα από τους αιγυπτιακούς τάφους καταδεικνύουν με σαφή τρόπο ότι το μακιγιάζ, ιδιαίτερα η έντονη γωνία στα μάτια, ήταν σημείο αναφοράς για τον καλλωπισμό της αιγύπτιας γυναίκας αλλά και του άνδρα των ανώτερων κοινωνικών τάξεων. Το μακιγιάζ χρησιμεύει για δύο λόγους: αφενός προβάλλει και καλλωπίζει το πρόσωπο και τα χαρακτηριστικά του και αφετέρου προστατεύει το δέρμα από τις βλάβες του έντονου ήλιου, του αέρα και της σκόνης, που είναι τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά της χώρας.

Εικόνα 1.3: Η έντονη γωνία στα μάτια είναι σημείο αναφοράς για το Αιγυπτιακό μακιγιάζ

Κυρίαρχο χαρακτηριστικό του μακιγιάζ της Αιγύπτου είναι οι έντονες γραμμές στο περίγραμμα του ματιού, που ενώνονταν αρκετά πιο έξω από την εξωτερική γωνία του, δημιουργώντας ένα τριγωνικό σχήμα προς τους κροτάφους με τη βάση του προς τα έξω και την κορυφή του να φτάνει το τελείωμα του περιγράμματος (ανοδική γραμμή προς το τελείωμα). Για το περίγραμμα το ματιών χρησιμοποιούνταν μολυβδομετάλλευμα και νερό.

Για τα βλέφαρα επέλεγαν μπλε ή πράσινη σκιά με τη συνήθεια επίσης σχεδίασης έντονης πράσινης ή μπλε οριζόντιας γραμμής στη μέση του άνω βλεφάρου, η οποία σβηνόταν προς τους κροτάφους. Τα φρύδια τονίζονταν με μαύρο χρώμα, βάφονταν παχιά και με καθοδική φορά προχωρώντας εξωτερικά. Τα χείλη βάφονταν με έντονο περίγραμμα

σκούρου καφέ χρώματος ή ακόμα και με μαύρο χρώμα το οποίο έσβηνε σταδιακά προχωρώντας εσωτερικά, όπου τοποθετούσαν σκουρόχρωμο κόκκινο. Τα μάγουλα χρωματίζονταν και αυτά με σκουρόχρωμο κόκκινο, ώστε να ταιριάζουν με τα χείλη. Τις περισσότερες φορές, άντρες και γυναίκες, χρησιμοποιούσαν περούκες (Manniche, 1999).

1.3 Όπερα του Πεκίνο

Η όπερα του Πεκίνο κυριαρχούσε την εποχή της δυναστείας των Qing από το 1644 έως το 1911. Μέσα από τα χρώματα και τα σχήματα που χρησιμοποιούσαν, στην αρχή σε μάσκες αλλά έπειτα στα πρόσωπά τους, οι ερμηνευτές ανέπτυξαν ένα πρότυπο για τη δημιουργία μακιγιάζ που θα μπορούσε άμεσα να δηλώσει όλα όσα χρειάζεται να γνωρίζει ο θεατής για τον χαρακτήρα.

Εικόνα 1.4: Ηθοποιοί της όπερας του Πεκίνο κατά τη διαδικασία του μακιγιάζ

Η πολύχρωμη πάστα που χρησιμοποιείται στο πρόσωπο δίνει τον τύπο και το σχήμα που θέλει ο ηθοποιός να διαδραματίσει, ανάλογα με τον ρόλο του. Γι αυτό και ονομάζεται «η εικόνα της καρδιάς». Υπάρχουν ορισμένες μορφές ζωγραφικής προσώπου, ανάλογα με την πτυχή του χρώματος και το σχήμα του σχεδίου. Συνήθως, τα μάτια, τα μάγουλα και το μέτωπο ήταν ζωγραφισμένο σαν τα φτερά των πεταλούδων, σαν χελιδόνια και σα ρόπαλα. Τα χρώματα είναι ποικίλα, με το καθένα να αντιπροσωπεύει ένα χαρακτηριστικό. Για παράδειγμα, το κόκκινο συμβολίζει την πίστη, το μαύρο σημαίνει ειλικρίνεια και παρρησία ή απρόοπτο και αναίδεια ανάλογα με το σχήμα, το λευκό σημαίνει πονηριά.

Κατά τη διάρκεια του δεύτερου μισού του 20ου αιώνα, άρχισε να μειώνεται ο αριθμός των θεατών. Αυτό έχει αποδοθεί τόσο σε μείωση της ποιότητας των επιδόσεων των ηθοποιών όσο και την αδυναμία της παραδοσιακής μορφής της όπερας να ανταπεξέλθει στη σύγχρονη ζωή (Wichmann, 1990). Η επιρροή του δυτικού πολιτισμού έχει επίσης αφήσει την Όπερα του Πεκίνου να ακολουθεί με αργούς ρυθμούς. Για να μπορέσει να ακολουθήσει, άρχισε να κάνει μεταρρυθμίσεις, από τη δεκαετία του 1980. Στις μεταρρυθμίσεις αυτές συγκαταλέγονται η αύξηση της ποιότητας των επιδόσεων των ηθοποιών, χρησιμοποιώντας σύγχρονα στοιχεία για να προσελκύσουν το νέο ακροατήριο και την προσαρμογή νέων ρόλων, με τις παραδοσιακές τεχνικές και κανόνες. Περιφερειακές, δημοφιλής ξένες τεχνικές έχουν υιοθετηθεί, συμπεριλαμβανομένων του Δυτικού στυλ μακιγιάζ, τα γένια και τα νέα σχέδια και χρώματα του προσώπου (Diamond, 1994).

1.4 Ιαπωνικό Θέατρο Kabuki

Κατά την περίοδο 1338-1573, το Κιότο ήταν το κέντρο της πολυτέλειας και της κουλτούρας μεταξύ των πλουσίων. Το πρώτο μισό της εποχής αυτής, που είναι γνωστή ως η περίοδος Muromachi (1338-1443), χαρακτηρίζεται από μια εισροή κινέζικης επιρροής, με παράλληλη αύξηση της εκπαίδευσης. Ωστόσο, προς το τέλος της εποχής αυτής ξεκίνησε η αυστηρή απομόνωση των φύλων, ιδιαίτερα στις ανώτερες τάξεις (Lombard, 1928).

Το ιαπωνικό Θέατρο Kabuki είναι ένα κλασικό ιαπωνικό χορόδραμα εκείνης της εποχής. Είναι γνωστό για τη σχηματοποίηση του δράματος και για το περίτεχνο μακιγιάζ των ερμηνευτών του. Δεδομένου ότι η λέξη «Kabuki» πιστεύεται ότι προέρχονται από το ρήμα «kabuku», που σημαίνει «να κλίνει» ή «να είναι έξω από τα συνηθισμένα», το θέατρο μπορεί να ερμηνευθεί ως «avant-garde» ή «περίεργο» θέατρο (Louis, 2002). Η λέξη αναφερόταν αρχικά σε εκείνους που ήταν άστεγοι και ντυμένοι με περίεργα χρώματα.

Όσον αφορά στο Kabuki μακιγιάζ είναι επίσης εξαιρετικά πολύχρωμο και στυλιζαρισμένο. Οι ηθοποιοί φορούν ένα μεταξωτό κάλυμμα, και στη συνέχεια πρόσθεσαν περούκα κατάλληλη για το ρόλο τους. Ένα υλικό με βάση το πετρέλαιο εφαρμόζεται ως βάση, και στη συνέχεια καλύπτεται με ένα λευκό ματ μακιγιάζ. Στο Kabuki, τα φρύδια και το στόμα είναι τα πιο στυλιζαρισμένα, με έντονα χρώματα: λευκό, κόκκινο ή μαύρο. Όπως και στην Όπερα του Πεκίνου, το στυλ του μακιγιάζ αποκαλύπτει πολλά για τον χαρακτήρα του ρόλου (Martin, 2010).

Σκόνη ρυζιού χρησιμοποιείται για να δημιουργήσει τη λευκή βάση και οι έντονες γραμμές του προσώπου γίνονται για να προκαλέσουν δραματικές

απεικονίσεις ζώων ή υπερφυσικές δυνάμεις. Τα χρώματα είναι μια έκφραση της φύσης του χαρακτήρα: οι κόκκινες γραμμές χρησιμοποιούνται για να δείξουν το πάθος, τον ηρωισμό, τη δικαιοσύνη, και άλλα θετικά χαρακτηριστικά. Το μπλε ή το μαύρο, δηλώνουν φαυλότητα, ζήλια, και άλλα αρνητικά χαρακτηριστικά. Το πράσινο, δηλώνει το υπερφυσικό και μοβ, την αρχοντιά (Martin, 2010).

Στο χοροθέατρο Kabuki - η τέχνη της τραγουδιού και του χορού – συμμετείχαν οι άνδρες στο ξεκίνημά του αλλά αργότερα εμφανίζονταν και γυναίκες και παιδιά, όπου τραγουδούσαν ύμνους αγάπης, φιλίας και συντροφικότητας (Lombard, 1928).

Εικόνα 1.5: Ηθοποιοί του Θεάτρου kabuki

1.5 Γκέισες: οι γυναίκες της Ανατολής

Εικόνα 1.6 Γκέισα

«Geisha», «geiko» ή «geigi» είναι οι λέξεις που χαρακτηρίζουν τις παραδοσιακές γυναίκες της Ιαπωνίας, οι οποίες είναι τραγουδίστριες που ενεργούν ως συνοδοί κυριών και των οποίων οι δεξιότητες περιλαμβάνουν την εκτέλεση διαφόρων Ιαπωνικών τεχνών, όπως η κλασική μουσική, χορό και συζήτηση, κυρίως για να ψυχαγωγήσουν τους άνδρες πελάτες. Οι Saburuko ήταν κορίτσια, τα οποία πωλούνταν για να προσφέρουν σεξουαλικές υπηρεσίες, ενώ άλλα με καλύτερη εκπαίδευση χρησιμοποιούνταν για τη διασκέδαση σε υψηλού επιπέδου κοινωνικές εκδηλώσεις. Με τον καιρό οι κοπέλες αυτές αποτέλεσαν τις Γκέισες (Gallagher, 2003).

Η παραδοσιακή Ιαπωνία αγκάλιασε τις σεξουαλικές απολαύσεις, καθώς δεν θεωρούνταν ταμπού και οι άνδρες δεν ήταν υποχρεωμένοι να είναι πιστοί στις συζύγους τους. Η ιδανική γυναίκα ήταν μητέρα, κυρίαρχος του σπιτιού. Η αγάπη είχε δευτερεύουσα σημασία. Για τη σεξουαλική απόλαυση οι άνδρες δεν πάνε στις συζύγους τους, αλλά στις εταίρες. Η γκέισα ήταν ένας συνδυασμός ηθοποιού και πόρνης (Prasso, 2006).

Η πρώτη γυναίκα γκέισα του 18^{ου} αιώνα ήταν μια πόρνη η Fukagawa, το 1750, που κατέστησε τις γκέισες εξαιρετικά δημοφιλείς. Με το πέρασμα των ετών η διασκέδαση που πρόσφεραν οι Γκέισες κάλυψε το σεξουαλικό κομμάτι. Οι εξαιρετικά καταρτισμένες αυτές γυναίκες διασκέδαζαν τους πελάτες με χορό, τραγούδι και με το να παίζουν μουσική. Μερικές έγιναν γνωστές ποιήτριες και καλλιγράφοι. Σταδιακά, όλες έγιναν εξειδικευμένες και το νέο επάγγελμα, που ήταν καθαρά για διασκέδαση, προέκυψε. Σε αυτήν την περίοδο εμφανίζονται οι πρώτοι άνδρες «Γκέισες» (Downer, 2006).

1.6 Το θεατρικό μακιγιάζ κατά τον Μεσαίωνα

Την «σκοτεινή» αυτή περίοδο της ανθρωπότητας, δεν υπάρχουν πολλά ντοκουμέντα σχετικά με το θεατρικό μακιγιάζ. Θεωρείται ότι οι ηθοποιοί χρησιμοποιούσαν μακιγιάζ απαλό και διάφανο, χωρίς επιτήδευση. Η φυσική λάμψη του ατόμου θεωρούνταν ότι είναι σε συνάφεια με το χριστιανικό ιδεώδες της εποχής, όπου ότι η περιποίηση του σώματος καλύπτει την περιποίηση της ψυχής, οπότε θεωρούνταν «αμαρτωλή».

Ιδανικό πρότυπο ομορφιάς της εποχής ήταν το μακρόστενο πρόσωπο χωρίς γωνίες, με μεγάλο μέτωπο που ήταν συνδεδεμένο με την πνευματικότητα και την εξυπνάδα. Το μακιγιάζ ήταν λιτό και φυσικό, χωρίς να δημιουργεί γωνίες στο πρόσωπο. Τα μαλλιά ήταν τραβηγμένα πίσω ή ακόμα και τα ξύριζαν μετά το μέτωπο ώστε να φαίνεται πιο μεγάλο το πρόσωπο. Τα φρύδια αποτριχώνονταν είτε τελείως είτε σχηματίζοντας μια λεπτή γραμμή αποβλέποντας στον ίδιο σκοπό. Το χρώμα στο δέρμα βαφόταν διάφανο προς λευκό, για να φαίνεται πιο φυσικό. Επίσης, δίδονταν αμυγδαλωτό σχήμα στα μάτια με μολύβι ματιών και οι βλεφαρίδες έμοιαζαν σχεδόν ανύπαρκτες. Τόσο τα χείλη όσο και τα μάγουλα βάφονταν ελαφρά.

Το έντονο μακιγιάζ επιλέγονταν από τις γυναίκες ελευθέρων ηθών, οι οποίες χρησιμοποιούσαν κατά παράδοση υπερβολικές δόσεις καλλυντικών για να κρύψουν την ηλικία τους και να τονίσουν την ομορφιά τους. Εξαιτίας αυτής της παράδοσης, τα καλλυντικά εγκαταλείφθηκαν από την πλειοψηφία του ευρωπαϊκού πληθυσμού. Οι βασιλιάδες και οι βασίλισσες δήλωναν την εναντίωσή τους στο να φοράει κάποιος κοσμητικά προϊόντα ως κάτι παρακμιακό, ενώ εκκλησιαστικοί φορείς τόνιζαν ότι η τακτική αυτή χρησιμοποιείται μόνο από ειδωλολάτρες και όσους λατρεύουν το σατανά, καθώς αντί να περιποιούνται την ψυχή περιποιούνταν το φθαρτό σώμα. Ακόμα και το πλύσιμο του σώματος θεωρούνταν αμαρτία, για το λόγο αυτόν εγκαταλείφθηκε η αρχαία παράδοση χρήσης των λουτρών. Επομένως, μόνο στους ηθοποιούς επιτρεπόταν το μακιγιάζ και μόνο κατά τη διάρκεια των παραστάσεων.

Εικόνα 1.7: Μακιγιάζ στην περίοδο του Μεσαίωνα

Η μόνη εξαίρεση από τον κανόνα αυτόν φαίνεται να είναι το "blanchete" (αλεύρι σίτου). Οι γυναίκες των οποίων το δέρμα ήταν «κατεστραμμένο» από τον ήλιο χρησιμοποιούσαν "blanchete" στα πρόσωπά τους για να ανακτήσουν την τριαντανταφυλλένια χροιά τους, η οποία ήταν τόσο περιζήτητη από το ιδανικό.

Η αλλαγή συνέβη, τελικά, αφού οι ευρωπαίοι στρατιώτες επέστρεψαν από τις Σταυροφορίες στη Μέση Ανατολή, φέρνοντας πίσω νέα εξωτικά προϊόντα και γνώσεις. «Μεταξύ των προϊόντων αυτών ήταν και πολλοί τύποι των καλλυντικών (τα αρώματα κάνουν την εμφάνισή τους τον 13ο αιώνα), τα οποία όμως επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται μόνο από ευγενείς και πολίτες υψηλών τάξεων» (Conway, 2004).

1.7 Το θέατρο της Αναγέννησης (Ελισαβετιανό Θέατρο)

Αναφέρεται στο θέατρο της Αγγλίας μεταξύ 1562 και 1642. Ήταν μια ενδιαφέρουσα περίοδος για τα καλλυντικά. Και σε αυτήν την περίοδο

συναντάμε το κάτασπρο πρόσωπο. Στην ελισαβετιανή περίοδο, η καθαρή, τέλεια γυναίκα αναμένεται να έχει ανοιχτόχρωμα μαλλιά, μία αχνή λευκή επιδερμίδα με κόκκινα μάγουλα και χείλη. Οι αρχόντισσες αναμένεται να έχουν ένα εξαιρετικά χλωμό δέρμα, προκειμένου να δείξουν ότι περιποιούνταν τον εαυτό τους ενώ οι γυναίκες της κατώτερης τάξης είχαν σκούρο δέρμα. Μόνο ανώτερης τάξης γυναίκες στην ελισαβετιανή εποχή μπορούσαν να αντέξουν οικονομικά να φορούν μακιγιάζ (Woog, 2003).

Στην πραγματικότητα, η φροντίδα του δέρματος ήταν πολύ σημαντική καθώς οι ενυδατικές κρέμες δεν είχαν εφευρεθεί ακόμα και τα σημάδια στο πρόσωπο ανησυχούσαν τις περισσότερες γυναίκες, που έψαχναν διάφορους τρόπους προκειμένου να καλύψουν τις ατέλειές τους.

Εικόνα 1.8: Μακιγιάζ της Ελισαβετιανής Εποχής

Οι γυναίκες χρωμάτιζαν τα πρόσωπά τους πολύ λευκά. Το καλλυντικό προϊόν που χρησιμοποιείται είχε βάση το μόλυβδο, υδροξείδιο και ανθρακικό. Δυστυχώς, η βάση αυτή είχε παρενέργειες κι έτσι οι γυναίκες στράφηκαν σε κασσίτερο τέφρας. Μια άλλη κοινή βάση για το μακιγιάζ εκείνη την εποχή ήταν το ασπράδι του αυγού. Χρησιμοποίησαν άψητα ασπράδια αυγών για το δέρμα τους, που βοήθησε να κρύψουν τις ρυτίδες.

Ο υδράργυρος ήταν επίσης ένα κοινό συστατικό στο μακιγιάζ. Εκείνη την εποχή, είχε χρησιμοποιηθεί για να καθαρίσει το δέρμα, τις κηλίδες και τις ρυτίδες και σαν θεραπεία της ακμής. Ωστόσο, ούτε κι ο υδράργυρος είχε καλά αποτελέσματα καθώς οδηγούσε στην αφαίρεση του δέρματος και διάβρωνε το δέρμα. Για τον καθαρισμό του δέρματος χρησιμοποιούνταν ακόμα και ούρα, το νερό της βροχής, το γάλα ή το κόκκινο κρασί.

Οι γυναίκες στην Ελισαβετιανή εποχή χρησιμοποίησαν επίσης το κόκκινο χρώμα αντί της χρήσης ρουζ για να φέρουν χρώμα στα μάγουλα τους. Το ιδανικό χρώμα των χειλιών ήταν το πορφυρό. Οι σκιές των ματιών έγιναν από φίλντισι. Τα μολύβια που χρησιμοποιούνταν στο μακιγιάζ έγιναν με ανάμιξη από φυτικές χρωστικές με γύψο. Μορφοποιούνταν σε σχήμα και το άφηναν να στεγνώσουν στον ήλιο. Αυτά τα μολύβια χρησιμοποιήθηκαν για να περιγράψουν τις ψεύτικες βλεφαρίδες από γούνα ποντικιού (Woog, 2003).

1.8 Σαιξπηρικό Θέατρο

Στην Ελισαβετιανή εποχή ευδοκίμησε και το Σαιξπηρικό Θέατρο. Η Βασίλισσα Ελισάβετ ήταν ένα αντικείμενο αναφοράς στο χώρο της μόδας που δημιούργησε μια πολύ προσωπική εξέλιξη κατά τη διάρκεια της βασιλείας της. Τόσο οι άνδρες όσο και οι γυναίκες ήταν πολύ περιποιημένοι, οπότε και στο θέατρο ακολούθησαν την ίδια γραμμή για τους ηθοποιούς και τους ρόλους που ενσάρκωναν. Περνούσαν πολύ χρόνο και ξόδεψαν πολύ χρήμα προκειμένου να πάρουν τα μαλλιά τους το ξανθό ή κόκκινο χρώμα που θεωρούνταν ότι πιο μοντέρνο στην εποχή. Οι άνδρες έκαναν στυλ τις γενειάδες τους, και οι γυναίκες φορούσαν τα

μαλλιά τους χτένες, χτενάκια, δίχτυα, ή καρφίτσες με όμορφα σχέδια (The Shakespeare Royal Company, 2006).

Το make- up που ακολουθείται στο Σεξπηρικό Θέατρο είχε επίσης σαν πρότυπο το χλωμό κάτασπρο δέρμα, τα κόκκινα μάγουλα και χείλη, όπου τονίζονται μέσω μιας ευρείας ποικιλίας καλλυντικών. Το χλωμό δέρμα θεωρούνταν από πολλούς ένα σημάδι της αριστοκρατίας, του πλούτου και της ομορφιάς. Αυτό το χλωμό δέρμα μπορούσε να επιτευχθεί με έναν μεγάλο αριθμό μέσων, πολλά εκ των οποίων ήταν δηλητηριώδη. Το πιο δημοφιλές καλλυντικό ήταν το «ceguse», ένα μίγμα μολύβδου και ξυδιού που εφαρμόστηκε στο πρόσωπο, το λαιμό και το στήθος. Κατά την εποχή της Βασιλείας της Ελισάβετ θεωρούνταν ως ουσιαστικό στοιχείο για την μοντέρνα γυναίκα. Μόλις πετύχαιναν την ιδανική λευκότητα, ο χρωματισμός που εφάρμοζαν στα μάγουλα και τα χείλη, ήταν το πορφυρό (θειούχο υδράργυρο), η πιο δημοφιλής επιλογή. Το κάρβουνο χρησιμοποιήθηκε για να σκουραίνει τις βλεφαρίδες.

Ο Σαίξπηρ έβλεπε ότι η τάση των γυναικών να μοιάζουν στην Ελισάβετ θα μπορούσε να αποτελέσει το ιδανικό πρότυπο για να έρθουν στο θέατρο, οπότε αυτό παρουσίαζε στο κοινό. Τόσο οι στολές που επιλέγονταν όσο και το μακιγιάζ έδειχνε τον ρόλο που θα διαδραμάτιζε ο κάθε ηθοποιός. Το “ιδανικό” της ομορφιάς και της αγνότητας κρύβονταν στα κάτασπρα πρόσωπα. Η κακία και η τρέλα αποδίδονταν σε ρούχα, περούκες και μακιγιάζ με περίεργα χρώματα.

Μια άλλη πτυχή του make- up ήταν η εναλλαγή του ρόλου. Το βάψιμο διαχώριζε τους κλόουν, τους μπαλαντέρ, τους νέους, τους γέρους. Ταυτόχρονα, ορισμένα χαρακτηριστικά του προσώπου όπως η μύτη, οι ρυτίδες ή τα μάτια τονίστηκαν, προκειμένου να δώσουν ένα καλό αποτέλεσμα. Το make-up συνδυάστηκε με ψεύτικες μύτες, γένια,

περούκες και άλλα στηρίγματα, και η επίδρασή του θα μπορούσε να προχωρήσει ακόμη περισσότερο με τη χρήση των προσθετικών τμημάτων του προσώπου ή του σώματος. Τέλος, οι ηθοποιοί μπορούσαν να φορούν επίσης μερική ή ολική μάσκα για να παράγουν μια μεγαλύτερη επίδραση στο κοινό, τονίζοντας αστεία ή κωμικά χαρακτηριστικά (The Royal Shakespeare Company, 2006).

1.9 Το θεατρικό μακιγιάζ τον 18^ο και 19^ο αιώνα

Στα τέλη του 18ου και αρχές του 19ου αιώνα, παρουσιάζεται μεγάλη αλλαγή της τάσης στο μακιγιάζ. Η Βασίλισσα Βικτωρία απεχθανόταν το make-up και έκρινε ότι ήταν κατάλληλο μόνο για πόρνες και χαλαρών ηθών γυναίκες και ήταν αποδεκτό μόνο στους ηθοποιούς. Στα τέλη του 19ου αιώνα, η τάση επέστρεψε στο λευκό δέρμα. Η λεύκανση γινόταν με μείγμα φτιαγμένο από οξείδιο του ψευδαργύρου, υδραργύρου, μολύβδου, νιτρικών ιόντων αργύρου και διάφορα άλλα οξέα. Μερικές γυναίκες έτρωγαν κιμωλία, δεν έβγαιναν στον ήλιο ενώ έπιναν ιώδιο, προκειμένου να πετύχουν τη λευκότητα στο δέρμα τους. Στη Γαλλία κατασκευάζονται πλέον καλλυντικά σκόνες, πούδρες, βάση, ρουζ με φυσικό χρώμα. Τα περιοδικά μόδας της εποχής ανακηρύσσουν την κρέμα από πάγο ως “must” στο καθεστώς ομορφιάς κάθε γυναίκας. Επίσης, σε μεγάλο βαθμό διαφημίζονται κρέμες αντιγήρανσης και θεραπείας ρυτίδων, ενώ δεν λείπουν οι προτάσεις για υγεία στο δέρμα με τις γυναίκες να κοιμούνται με το πρόσωπό τους καλυμμένο με λωρίδες κρέατος (Wikipedia, nd).

Κάπου εκεί εμφανίζεται και το πρώτο foundation. Ο εφευρέτης του είναι ο Karl Baudin του Leipziger Stadt θεάτρου στη Γερμανία, που εφαρμόζει

την τεχνική του «greasepaint» (πούδρα στο χρώμα του δέρματος), καθώς ήθελε να κρύψει την ένωση μεταξύ της περούκας που χρησιμοποιεί ο ηθοποιός και του μετώπου του. Έτσι δημιούργησε μία πάστα από ψευδάργυρο, ώχρα και λαρδί, προκειμένου να καλύψει την ένωση αυτήν. Αυτό θα αποτελέσει το πρότυπο για το θεατρικό μακιγιάζ μέχρι το 1914, όταν ο makeup artist Mac Factor δημιούργησε ένα ευέλικτο Greasepaint που ήταν πιο αντανakλαστικό στο πλαίσιο του φωτισμού για τα κινηματογραφικά πλατό.

1.10 Το θεατρικό μακιγιάζ στον 20^ο αιώνα

Και στις αρχές του 1900, το μακιγιάζ δεν ήταν υπερβολικά δημοφιλές. Στην πραγματικότητα, οι γυναίκες δε φορούσαν σχεδόν καθόλου μακιγιάζ. Και σε αυτήν την περίοδο παρουσιάζεται η τάση για κατάλευκο δέρμα. Η επισμάλτωση του προσώπου, όπου εφαρμόζονταν πραγματική μπογιά στο πρόσωπο, έγινε δημοφιλής μεταξύ των πλουσίων, προκειμένου να φαίνεται το δέρμα πιο ανοιχτόχρωμο. Η πρακτική αυτή ήταν επικίνδυνη λόγω του ότι το κύριο συστατικό της μπογιάς συχνά ήταν το αρσενικό. Και σε αυτήν την περίοδο, το χλωμό δέρμα συνδέθηκε με τον πλούτο, γιατί αυτό σήμαινε ότι δεν εργάζονται στον ήλιο και θα μπορούσαν να αντέξουν οικονομικά να παραμείνουν μέσα στο σπίτι όλη την ημέρα. Τα καλλυντικά ήταν τόσο αντιδημοφιλής όπου πλέον δεν τα πωλούσαν ούτε τα πολυκαταστήματα. Οι μόνοι που είχαν πρόσβαση σε αυτά ήταν οι ηθοποιοί όπου μπορούσαν να τα αγοράσουν μόνο στα καταστήματα με θεατρικά κοστούμια.

Το μακιγιάζ μιας γυναίκας συχνά αποτελούνταν μόνο από μια πούδρα, από κονιοποιημένο φύλλο (στυπόχαρτο / πετρέλαιο), που χρησιμοποιούνταν για να λευκαίνει τη μύτη το χειμώνα και να δίνει

λάμψη στα μάγουλα το καλοκαίρι. Το ρουζ θεωρήθηκε προκλητικό, οπότε το χρησιμοποιούσαν μόνο οι «παράνομες γυναίκες της νύχτας». Μερικές γυναίκες χρησιμοποιούσαν καμένα σπέρτα προκειμένου να σκουραίνουν τις βλεφαρίδες τους και τα πέταλα από το γεράνι και την παπαρούνα για να χρωματίσουν τα χείλια τους. Η βαζελίνη υψηλή ζήτηση επειδή χρησιμοποιήθηκε για τα σκασμένα χείλη, ως βάση για τις τονωτικές λοσιόν για τα μαλλιά, και σα σαπούνι. Στις αρχές της δεκαετίας του 1900, οι γυναίκες επιτρεπόταν να αρωματίζονται μόνο με νερό λεβάντας. Τα καλλυντικά αποσμητικά εφευρέθηκαν το 1888, ενώ το Roll-on αποσμητικό ξεκίνησε το 1952, και το αποσμητικό σπρέι το 1965.

Γύρω στο 1910, η χρήση του make-up έγινε της μόδας στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και στην Ευρώπη, λόγω της επιρροής του μπαλέτου και του θεάτρου, με πρότυπα ομορφιάς την prima μπαλαρίνα Mathilde Kschessinska και την ηθοποιό Sarah Bernhardt.

Χρωματιστά μακιγιάζ εισήχθησαν στο Παρίσι κατά την εμφάνιση του ρώσικου μπαλέτου το 1910, όπου η όχρα ήταν μεν η πιο χαρακτηριστική απόχρωση, αλλά τα έντονα πορφυρά εφαρμόζονταν στα χείλη και τα μάγουλα των ηθοποιών της εποχής. Το περιοδικό ομορφιάς της εφημερίδας «Daily Mirror» έδειξε ότι τα καλλυντικά ήταν τώρα αποδεκτά και όλες οι κοινωνικές τάξεις μπορούσαν να τα φορέσουν. Με αυτόν τον τρόπο, η κοινωνία που συχνά έβλεπε το ρουζ ως ένδειξη αμαρτίας, πλέον το θεωρούσε ως διόρθωση της ασχήμιας. Το 1915, ένας νομοθέτης στο Κάνσας της Αμερικής πρότεινε ότι θα έπρεπε να θεωρείται πλημμέλημα το μακιγιάζ σε γυναίκες κάτω από σαράντα τεσσάρων, καθώς θεώρησε ότι «είχαν σκοπό την δημιουργία εσφαλμένων εντυπώσεων» (Wikipedia, nd).

Η εφημερίδα Daily Mirror ήταν από τους πρώτους που πρότεινε τη χρήση eyeliner για την επιμήκυνση του ματιού και παρουσίασε το ψαλίδι

για τις βλεφαρίδες για να τονίσουν οι γυναίκες τις βλεφαρίδες τους. Το σκούρο φρύδι παρουσιάστηκε επίσης σε αυτό το περιοδικό ομορφιάς. Το αραβικό κόμμι, η σινική μελάνι και το ροδόνερο ήταν τα υλικά δημιουργίας του. Ο George Burchet ανέπτυξε τα καλλυντικά τατουάζ κατά τη διάρκεια αυτής της χρονικής περιόδου. Ήταν σε θέση να κάνει τατουάζ στα μάγουλα για ρουζ, κόκκινα χείλη, μαύρα έντονα φρύδια. Ήταν επίσης σε θέση να κάνει τατουάζ στους άνδρες που είχαν βλάβες στο δέρμα από τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, καλύπτοντας τα σημάδια με χρώματα που ήταν πιο ευχάριστα στο μάτι.

Ο Max Factor ανοίγει το πρώτο στούντιο make up για το θέατρο και τον κινηματογράφο στο Λος Άντζελες το 1909. Ακόμη και αν το κατάστημά του προοριζόταν μόνο για ηθοποιούς και για άλλους παράγοντες της τέχνης, οι απλές γυναίκες πήγαιναν να αγοράσουν τη θεατρική σκιά ματιών και διάφορα μολύβια φρυδιών για χρήση στο σπίτι τους. Η Helena Rubinstein δημιούργησε μία μάσκα ειδικά για ηθοποιούς. Αυτοί που είδαν την ευκαιρία για μαζική αγορά των καλλυντικών κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ήταν ο Max Factor, και η Elizabeth Arden. Πολλές από τις σημερινές εταιρίες καλλυντικών είχαν καθοριστεί κατά τις δεκαετίες του 1920 και του 1930 (Wikipedia, nd).

1.11 Τα είδη του Θεάτρου σήμερα

Ανάλογα με την οπτική που προσεγγίζει κάποιος το θέατρο μπορεί να διακρίνει αρκετά είδη θεατρικών έργων όπως:

Γεωγραφικά: πχ. Ελληνικό, Κινέζικο (θέατρο σκιών, όπερα του Πεκίνου), Ινδικό (θέατρο Kathakall) , Αμερικάνικο, Ιαπωνικό (kyogen, Noh)

Αρχιτεκτονικά: Ηρώδειο, αίθουσα θεάτρων, σε τρένο ή στο δρόμο κτλ.

Θεματικά: πολιτικό, ιστορικό, κοινωνικό.

Ιδεολογικά: Χριστιανικό, μαρξιστικό

Σκηνοθετικά: Ρεαλιστικό, νατουραλιστικό, επικό θέατρο ...

Είδος γραφής: Έμμετρο έργο , πεζό κείμενο

Μουσικά: Όπερα, Οπερέτα, Μιούζικαλ, Χοροθέατρο, Μπαλέτο....

Σταθερή η μη ενασχόληση με το θέατρο: επαγγελματικό ή ερασιτεχνικό.

Ο ρόλος του κοινού: διάλογος με το θεατή ενεργή συμμετοχή του θεατή
ή όχι

Ο θεατρικός πυρήνας : παντομίμα, λυρικό θέατρο

Ηλικιακά : παιδικό , νεανικό

Είδος μορφών: σκιών, κουκλοθέατρο, μαριονέτες.

Είδος: κωμωδία, δράμα , σάτιρα , μελόδραμα.

Θέατρο Μεγάλης Διάρκειας: (όπως η θεατρική μεταφορά του έπους Mahabarata από τον Peter Brook (9 ώρες).

Θέατρο Περιπάτου: Οι θεατές μετακινούνται στο χώρο κατά την παράσταση. Είναι απόγονος των μεσαιωνικών μυστηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^Ο

ΕΙΔΗ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

«Θεατρικό μακιγιάζ» ονομάζεται η ειδική τεχνική που χρησιμοποιείται στο θέατρο, όπου με την χρήση πληθώρας έγχρωμων καλλυντικών προϊόντων και υλικών μεταμορφώνει, αλλάζει το πρόσωπο ή και το σώμα του ηθοποιού έτσι ώστε να αποδοθεί το ήθος του χαρακτήρα που αυτός υποδύεται. Με το μακιγιάζ πρέπει να δηλώνεται ο χαρακτήρας του θεατρικού ρόλου, τα συναισθήματά του, ο ψυχισμός του και τέλος μέσω του μακιγιάζ θα πρέπει ο ηθοποιός να γίνεται αναγνωρίσιμος από το θεατή, ανεξάρτητα από την απόσταση που υπάρχει από την σκηνή του θεάτρου (Αναγνώστου και συν, 2016).

Οι παράγοντες που ορίζουν την επιλογή του κατάλληλου μακιγιάζ για μια θεατρική παράσταση είναι:

- Το είδος του θεατρικού έργου
- Ο θεατρικός ρόλος
- Τα φυσικά χαρακτηριστικά του ηθοποιού
- Η σκηνοθετική θεώρηση
- Το ύφος της θεατρικής παράστασης
- Ο φωτισμός της σκηνής και
- Το μέγεθος του θεάτρου.

Ο μακιγιέρ, ή όπως ονομάζεται στα ελληνικά, ο ψιμυθιολόγος που ασχολείται με το μακιγιάζ θεάτρου θα πρέπει να διαθέτει δεξιοτεχνία ως προς τις τεχνικές εφαρμογής του μακιγιάζ, να γνωρίζει πολύ καλά τα υλικά που καλείται να χρησιμοποιήσει ως προς την συμπεριφορά τους στο δέρμα, την χρωματική τους απόδοση και την αντοχή τους στις ιδιαίτερες συνθήκες μιας θεατρικής παράστασης. Να γνωρίζει την

ανατομία και την φυσιολογία του προσώπου και του δέρματος, αναγνωρίζοντας τα όρια που θέτουν τα φυσικά χαρακτηριστικά του ηθοποιού ώστε να αποδοθεί κατά το δυνατόν καλύτερα ο θεατρικός χαρακτήρας.

2.1 Μακιγιάζ θεατρικού χαρακτήρα

Η δημιουργία ενός μακιγιάζ ρεαλιστικού θεατρικού ρόλου είναι ιδιαίτερη διαδικασία και εξαρτάται από παράγοντες που πρέπει να συνυπολογίζονται έτσι ώστε η απόδοση του ρόλου να είναι αυθεντική και αληθοφανής.

Αυτοί οι παράγοντες είναι :

- Η κληρονομικότητα, τα φυσικά χαρακτηριστικά (μια μεγάλη μύτη) ή γενετικά χαρακτηριστικά που προσδιορίζουν το γένος ή τη φυλή του θεατρικού ρόλου.
- Το περιβάλλον στο οποίο ζει και εργάζεται ο θεατρικός χαρακτήρας έχει άμεση σχέση με το χρώμα και την υφή του δέρματός του. Ένας άνθρωπος της υπαίθρου στο ίδιο γεωγραφικά τόπο θα έχει διαφορετική εικόνα από έναν άνθρωπο που ζει σε πόλη και εργάζεται σε γραφείο.
- Η υγεία του θεατρικού χαρακτήρα. Θεωρείται αρχικά καλή, εκτός αν, ορίζεται διαφορετικά από το κείμενο του έργου. Η έλλειψη υγείας θα πρέπει να γίνεται αντιληπτή από τους θεατές άμεσα, είτε με την χροιά του δέρματος του προσώπου, είτε με το χρώμα του δέρματος κάτω από τα μάτια (μαύροι κύκλοι κτλ) ή τις ρυτίδες (γύρω από το στόμα ή ανάμεσα στα φρύδια) από τις συσπάσεις του πόνου. Οι παραμορφώσεις, μπορεί να υπάρχουν δυσμορφίες στο

πρόσωπο, γενετικές ή επίκτητες (από ένα ατύχημα, εγχείρηση, αρρώστια), που μπορεί είτε να καταγράφονται στο έργο από το συγγραφέα, είτε να είναι επιλογή του σκηνοθέτη για να προσδώσει έμφαση στο συγκεκριμένο ρόλο (πχ μια σπασμένη μύτη σε ένα πυγμάχο) .

- Η μόδα πρέπει να λαμβάνεται πάντα υπόψη στην δημιουργία ρεαλιστικών χαρακτήρων στο θέατρο καθώς καθορίζει τα χρώματα του μακιγιάζ, την ένταση του μακιγιάζ, το στυλ των μαλλιών και τα κοστούμια ανάλογα με την εποχή (ιστορικά) που διαδραματίζεται το θεατρικό έργο.
- Η ηλικία του θεατρικού χαρακτήρα ορίζεται από το έργο και πρέπει να αποδοθεί στον ηθοποιό με τις οδηγίες του σκηνοθέτη, άσχετα από την πραγματική του ηλικία. Αν ο ηθοποιός είναι νεώτερος από το χαρακτήρα του ρόλου του τότε εφαρμόζεται μακιγιάζ γήρανσης ή αντίθετα μακιγιάζ νεότερης ηλικίας σε ηθοποιό που η ηλικία του είναι μεγαλύτερη από την ηλικία του ρόλου του.
- Η προσωπικότητα του χαρακτήρα μπορεί να αποδοθεί με το ανάλογο μακιγιάζ, αναδεικνύοντας την συναισθηματική κατάστασή του. Έτσι για παράδειγμα ένα ανασηκωμένο φρύδι στην εξωτερική γωνία δηλώνει θυμό, τα εξόφθαλμα μάτια δηλώνουν έναν αισθηματικό, ονειροπόλο χαρακτήρα ενώ τα λεπτά χείλη ένα σοβαρό, εσωστρεφή χαρακτήρα.
- Πέρα από τους ρεαλιστικούς ανθρώπινους χαρακτήρες υπάρχουν και φανταστικοί ή σουρεαλιστικοί θεατρικοί χαρακτήρες. Τέτοιοι είναι ζώα, άγγελοι, δαίμονες, μάγισσες, ξωτικά, κλόουν, πιερότοι, νεράιδες, λουλούδια κ α. όπου ο μακιγιέρ για την δημιουργία του θεατρικού χαρακτήρα βασίζεται, είτε στην προσωπική του έμπνευση, την καθοδηγητική ματιά του σκηνοθέτη ή σε

στερεότυπες μορφές φανταστικών ηρώων όπως έχουν αποδοθεί σε βιβλία, πίνακες ζωγραφικής κτλ.

- Μία ακόμη κατηγορία θεατρικού ή κινηματογραφικού μακιγιάζ πέρα από το μακιγιάζ ρόλων είναι το τρισδιάστατο μακιγιάζ με την χρήση προσθετικών μερών (μύτη, σαγόι, γένια, περούκες κτλ) και ειδικών εφέ όπως, πληγές, εγκαύματα, πυροβολισμούς.

2.2 Στοιχεία του θεατρικού μακιγιάζ

Ένταση: τα χαρακτηριστικά του κάθε προσώπου πάνω στη σκηνή πρέπει να είναι διακριτά από απόσταση και στις συνθήκες φωτισμού της σκηνής μέχρι τον τελευταίο θεατή. Αυτό προϋποθέτει την ανάλογη ένταση των χρωμάτων του μακιγιάζ και των περιγραμμάτων των χαρακτηριστικών του προσώπου. Για να υπάρχει καλύτερο αποτέλεσμα, και να πετύχει την ιδανική ένταση χρησιμοποιείται μικρότερη ποσότητα υλικών με πιο σκούρο χρώμα, παρά μεγαλύτερη ποσότητα υλικών πιο ανοιχτού χρώματος. Δηλαδή δεν πρέπει να είναι πολύ έντονο και αφύσικο όταν το κοιτά ο θεατής στην πρώτη σειρά, με έντονα περιγράμματα, που στον θεατή της τελευταίας σειράς θα φαίνεται, ένα έτσι και αλλιώς μικρό πρόσωπο λόγω της απόστασης, αλλά με παραμορφωμένα τα χαρακτηριστικά λόγω των πολύ έντονων σκούρων χρωμάτων. Για ένα ικανοποιητικό αποτέλεσμα το μακιγιάζ πρέπει να φαίνεται σωστό όταν το κοιτά κάποιος από απόσταση περίπου 1,50 – 2,00 μέτρων.

Όγκος: οι φωτοσκιάσεις είναι απαραίτητες, καθώς ο φωτισμός επιπεδοποιεί και δείχνει ανέκφραστο το πρόσωπο. Η δομή των οστών του προσώπου ορίζει τα σημεία στα οποία θα τοποθετηθούν οι σκιές και οι τονισμοί. Το παιχνίδι της σκιάς και του φωτός με την εφαρμογή της

φωτοσκίασης δίνει όγκο και πλαστικότητα και κατ' επέκταση έκφραση στο πρόσωπο.

Βάθος: η σωστή αντίθεση ανάμεσα στις σκιάσεις και τους φωτισμούς (φωτοσκίαση) βελτιώνει την αίσθηση του βάθους και ολοκληρώνει την εικόνα του θεατρικού χαρακτήρα.

Έκφραση: Όσο περισσότερα υλικά τοποθετούνται σε μια προσπάθεια πιο έντονου αποτελέσματος, τόσο περισσότερο τίθεται σε «ακινήσια» το πρόσωπο περιορίζοντας κατά πολύ την εκφραστικότητα του ηθοποιού. Το μακιγιάζ δεν θα πρέπει να είναι υπερβολικό ώστε να δίνει την εντύπωση μάσκας.

Τα φρύδια: ιδιαίτερη προσοχή δίνεται στο σχηματισμό και το χρώμα των φρυδιών καθώς αποτελούν βασικά εκφραστικά μέσα του προσώπου. Τονίζονται αρκετά χρωματικά και σχηματικά, μπορεί να είναι απαραίτητη η δημιουργία πιο πυκνών και μεγάλων από τα φυσικά του ηθοποιού με προσθήκη ψεύτικων, ή αντίθετα θα πρέπει να είναι αναγκαία η ολική ή μερική εξαφάνισή τους (καμουφλάζ).

Κοστούμια: Το ύφος και το στυλ του κοστούμιού είναι καθοριστικά στη δημιουργία του μακιγιάζ. Τα χρώματα των κοστούμιών πρέπει να ταιριάζουν με αυτά του μακιγιάζ για ένα φυσικό αρμονικό αποτέλεσμα.

Ο φωτισμός: Το θέατρο είναι χώρος με ελάχιστο ή καθόλου φυσικό φως. Ο φωτισμός της σκηνής παίζει βασικό ρόλο στο ύφος του μακιγιάζ, το τονίζει του δίνει απόχρωση ή το αλλοιώνει. Στο θέατρο πέρα από το λευκό φως, οι φωτεινές χρωματικές ακτίνες των προβολέων δημιουργούνται από φίλτρα (ζελατίνες) που χρησιμοποιούνται σε διάφορες αποχρώσεις.

Ο μπλε φωτισμός της σκηνής:

- γκριζάρει το χρώμα της βάσης του μακιγιάζ
- δείχνει τα σκούρα χρώματα πιο σκούρα.

Το κόκκινο φως:

- καταστρέφει όλα σχεδόν τα μακιγιάζ γιατί εξαφανίζονται οι σκούροι τόνοι
- τα θερμά χρώματα γίνονται εντονότερα ενώ τα ψυχρά μετατρέπονται σε γκρι «σκιές».

Το κίτρινο φως:

- τονίζει τα κίτρινα, κιτρινίζει τα θερμά και γκριζάρει τα βιολέ
- τα μπλε χρώματα, όπως σκιές ματιών, πρασινίζουν,
- τα πράσινα μετατρέπονται σε καφέ,
- η βάση γίνεται ωχρή.

Με πράσινο φως:

- Το κόκκινο γίνεται καφέ,
- Τα καφέ γίνονται μαύρα.

Το μακιγιάζ αναδεικνύεται με τις ζελατίνες σε απόχρωση του ροζ και στο χρώμα της λεβάντας (λιλά). Κατά την εξέλιξη της παράστασης ο φωτισμός αλλάζει, έτσι πρέπει τα χρώματα του μακιγιάζ να επιλέγονται

με τρόπο που θα εξασφαλίσει το καλύτερο αποτέλεσμα σε σχέση με το συνολικό φωτισμό της παράστασης.

2.3 Στάδια δημιουργίας του θεατρικού μακιγιάζ

Τα τρία βασικά βήματα για την δημιουργία μακιγιάζ ρεαλιστικού ή φανταστικού θεατρικό χαρακτήρα είναι:

1. Να μάθει ο/η μακιγιέρ όσα περισσότερα μπορεί για τον χαρακτήρα /ρόλο που θα πρέπει να δημιουργήσει με το μακιγιάζ. Πηγή πληροφοριών είναι αρχικά το σενάριο/θεατρικό έργο, βίντεο, φωτογραφίες ή πληροφορίες από το ιντερνέτ για άλλες παραστάσεις του έργου που έχουν ανέβει ή άλλες θεατρικές δουλειές του σκηνοθέτη.
2. Να σχηματίσει μια εικόνα του χαρακτήρα από όσα έχει μάθει γι' αυτόν. Για να σχηματιστεί η εικόνα του θεατρικού χαρακτήρα, πρέπει να εξεταστούν οι παράγοντες που επηρεάζουν και καθορίζουν την εμφάνισή του γενικότερα και ειδικότερα την μορφή του προσώπου του.
3. Να προσαρμόσει το μακιγιάζ που έχει φανταστεί στο πρόσωπο του ηθοποιού που θα ενσαρκώσει το ρόλο στην παράσταση.

2.4 Προγραμματισμός της υλοποίησης του μακιγιάζ θεάτρου

Η ιδανική διαδικασία για την υλοποίηση του μακιγιάζ μιας θεατρικής παράστασης είναι:

- Συνάντηση με το διευθυντή παραγωγής, όπου καθορίζεται ο οικονομικός προϋπολογισμός για την αγορά των υλικών και των προϊόντων , καθώς και η αμοιβή του/της μακιγιέρ.
- Συνάντηση με το σκηνοθέτη, τον κύριο συντελεστή της δημιουργίας μιας θεατρικής παράστασης. Δίνεται από το σκηνοθέτη η εικαστική

άποψη για τη παράσταση και οι κατευθυντήριες γραμμές για το μακιγιάζ των ηθοποιών.

- Ανάγνωση του έργου και έρευνα (ιντερνέτ, βιβλία κ.α.) της εποχής που το έργο γράφτηκε. Πληροφορίες για το έργο και τη ζωή του συγγραφέα. Παρακολούθηση αποσπασμάτων από άλλες παραστάσεις που έχουν ανεβεί με το ίδιο έργο.

- Δημιουργία πρώτων σκίτσων για τους ρόλους με προτάσεις για το μακιγιάζ τους.

- Ανάγνωση του έργου παρουσία των ηθοποιών και των άλλων συντελεστών (πρόβα). Πρώτες συζητήσεις με τον σκηνοθέτη, ηθοποιούς, φωτιστή, σκηνογράφο και ενδυματολόγο για τις λεπτομέρειες της οργάνωσης της παράστασης. Σε σχέση με το μακιγιάζ , βασικό λόγο έχει και ο ενδυματολόγος στην καθοδήγηση του μακιγιέρ έτσι ώστε τα κοστούμια να ταιριάζουν χρωματικά με το μακιγιάζ για αποφυγή χρωματικών παραφωνιών.

- Δημιουργία σχεδίων μακιγιάζ για το κάθε ρόλο ξεχωριστά έχοντας ως οδηγό φωτογραφίες των ηθοποιών και τις οδηγίες του σκηνοθέτη και του ενδυματολόγου.

- Παρουσίαση της πρότασης για το μακιγιάζ στο σκηνοθέτη και τον ενδυματολόγο που περιλαμβάνει τα σκίτσα και τα σχέδια του μακιγιάζ των χαρακτήρων.

- Δοκιμαστικά μακιγιάζ στους ηθοποιούς στο χώρο του θεάτρου (παρασκήνια). Καταγραφή των προϊόντων και υλικών που χρειάστηκαν. Έλεγχος του χρόνου που χρειάζεται για κάθε μακιγιάζ, ορισμός της σειράς για την πραγματοποίηση του κάθε ένα σε σχέση με την σκηνή που εμφανίζεται ο ηθοποιός και σε περιπτώσεις που ο ίδιος ηθοποιός εναλλάσσει ρόλους με πια σειρά και πιο ρόλο θα πρέπει να μακιγιάρεται κάθε φορά. Τέλος, επειδή ο χρόνος ανάμεσα στις σκηνές ενός θεατρικού ρόλου είναι συγκεκριμένος, θα πρέπει να καταγραφούν οι απαραίτητες

αλλαγές στο μακιγιάζ του ηθοποιού ώστε να είναι έτοιμος με τις μικρότερες διορθώσεις για τον επόμενο ρόλο που θα παίξει.

- Δημιουργία των καρτών μακιγιάζ για κάθε ηθοποιό και τους ρόλους του.
- Ολοκλήρωση και εφαρμογή του μακιγιάζ στους ηθοποιούς για τελικές αλλαγές και παρεμβάσεις. Καταγραφή των αλλαγών ή άλλων παρατηρήσεων στις κάρτες μακιγιάζ.
- Πρόβα, δεύτερο δοκιμαστικό μακιγιάζ για να καθοριστεί η απόδοσή του κάτω από τα φώτα της σκηνής.
- Τελικές διορθώσεις και εκπαίδευση των ηθοποιών για την μελλοντική αναπαραγωγή του, μιας και συνήθως ο μακιγιέρ δεν πραγματοποιεί το μακιγιάζ σε κάθε παράσταση που δίνεται αλλά μόνο στη πρεμιέρα.
- Φωτογραφίες των μακιγιαρισμένων ηθοποιών έτσι ώστε να μπορούν οι ηθοποιοί να μακιγιάρονται ανάλογα στο μέλλον για τις ανάγκες της παράστασης.
- Καταχώρηση υλικού (σκίτσα, κάρτες, φωτογραφίες και σημειώσεις) για τη δημιουργία προσωπικού αρχείου εργασιών του μακιγιέρ (portfolio).

2. 5 Μακιγιάζ θεάτρου εποχής

Το μακιγιάζ για θεατρικούς ρόλους εποχής βασίζεται σε ιστορική μελέτη της εποχής, της προσωπολογίας/ μορφολογίας των ανθρώπων της εποχής, στην κοινωνιολογική μελέτη της εποχής και στη συγκέντρωση στοιχείων για το μακιγιάζ τη κόμμωση και το ντύσιμο της εποχής (Αναγνώστου και συν, 2016).

Εικόνα 2.1 :Μακιγιάζ θεάτρου

2.5.1 Μακιγιάζ αρχαίας Ελληνικής τραγωδίας

Η αρχαία Ελληνίδα είχε διακριτικό μακιγιάζ με κύρια χαρακτηριστικά τη λεπτότητα την αρμονία και την ισορροπία στο πρόσωπο αλλά και στο σώμα. Με το έντονο μαύρο περίγραμμα των ματιών και των φρυδιών τόνιζαν το βλέμμα πάνω σε ένα δέρμα λευκό και αψεγάδιαστο. Τα χείλη κόκκινα αλλά χωρίς να κλέβουν το βλέμμα από τα μάτια και το ρουζ διακριτικό. Τα μαλλιά μακριά σε περίτεχνα χτενίσματα. Χαρακτηριστικά μορφολογικά τα αμυγδαλωτά μάτια και η καλογραμμένη ίσια μύτη σε ένα οβάλ σχήματος πρόσωπο.

Εικόνα 2.2 : Από την παράσταση «Πέρσες»

Με βάση το μακιγιάζ της αρχαίας Ελληνίδας σήμερα σε μια θεατρική παράσταση θα πρέπει να τονιστεί η λευκότητα του δέρματος αλλά χωρίς να μοιάζει εξωπραγματικό, τα μάτια σε άντρες και γυναίκες θα πρέπει να τονιστούν με μαύρο περίγραμμα έξω από το φυσικό σχήμα, τα φρύδια τονίζονται σε τοξωτό σχήμα, γίνονται απαραίτητα φωτοσκιάσεις στα σημεία του περιγράμματος του προσώπου ή των χαρακτηριστικών (πχ μύτη) που κρίνονται απαραίτητες, τα χείλη στο φυσικό τους σχήμα μακιγιούνται σε κόκκινες αποχρώσεις. Εκτός από τους ηθοποιούς στο αρχαίο δράμα (κωμωδία και τραγωδία) συμμετέχει και ο χορός – σύνολο από χορευτές ηθοποιούς – που είναι ομοιόμορφα μακιγιαρισμένοι και ντυμένοι.

2.5.2 Σύγχρονο θέατρο

Οι πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα και κυρίως με την λήξη του Β΄ παγκόσμιου πολέμου, οδηγούν το θέατρο στην σύγχρονη περίοδό του, μέσα από εξελίξεις στο τομέα των νέων τεχνολογικών μέσων που χρησιμοποιούνται παράλληλα με την θεατρική παράσταση, όπως προβολές διαφανειών και σλάιντς, χρήση βίντεο προβολής και βίντεο αρτ και πολυμέσα. Ο φωτισμός εξελίσσεται και βελτιώνεται. Η αναζήτηση νέων τρόπων σκηνικής απόδοσης και αισθητικής υλοποίησης του θεατρικού έργου γίνεται πρωτογενές αίτημα των σύγχρονων παραστάσεων. Εφαρμόζονται νέες θεωρητικές πρακτικές, επαναπροσδιορίζεται ο χώρος, η δραματουργική προσέγγιση των κειμένων, η ελευθερία και ο πειραματισμός κυριαρχούν, καταλύονται τα όρια ερμηνευτή, κοινού και σκηνης.

Μέσα στη ραγδαία εξέλιξη της θεατρικής τέχνης σε όλο τον κόσμο, το μακιγιάζ παραμένει εκφραστικό μέσο και εξελίσσεται παράλληλα δίνοντας θαυμάσια δείγματα δουλειάς. Άξιο αναφοράς το θέατρο του παραλόγου που ξεφεύγει από ρεαλιστικούς χαρακτήρες και καταστάσεις. Ο χρόνος, ο τόπος είναι ασαφή και ρευστά, ασήμαντες πλοκές, διάλογος χωρίς νόημα δημιουργούν ονειρικές ή εφιαλτικές διαθέσεις (Αναγνώστου και συν, 2016).

2.5.3 Παιδικό Θέατρο

Το θέατρο για παιδιά είναι μια ιδιαίτερη μορφή θεατρικής έκφρασης συνυφασμένης με τις έννοιες της παιδικής ηλικίας και της παιδικότητας. Είναι παραστάσεις που απευθύνονται σε παιδικό ή εφηβικό κοινό, όπου οι ηθοποιοί είναι ενήλικες ή παραστάσεις που οι ρόλοι παίζονται από παιδιά. Στην ιστορία του θεάτρου, μόλις τον 20ο αιώνα, συναντάμε

θεατρικά έργα που απευθύνονται σε παιδικό κοινό, όπου οι ηθοποιοί μπορεί να είναι παιδιά ή ενήλικες.

Το θέατρο για παιδιά αρχικά είχε σκοπό ηθοπλαστικό, παιδαγωγικό και εθνικό. Το παιδί θεατής οφείλει να είναι δέκτης μηνυμάτων, αξιών προτύπων που συμβάλουν στην συγκρότηση της ηθικής προσωπικότητάς του και την συμμόρφωσή του στα κοινωνικά πρότυπα της εποχής των αρχών του 20ου αιώνα. Στα μεταπολεμικά χρόνια το παιδικό θέατρο συνδέθηκε με τις σχολικές ανάγκες και εορτές για την εμπέδωση ιστορικών και άλλων γνώσεων από τους μαθητές- θεατές. (Διδακτικό θέατρο).

Ουσιαστικά το θέατρο για παιδιά αλλάζει ριζικά τρόπο θεώρησης μακριά από διδακτισμούς από την δεκαετία του 1970. Αναγνωρίζεται η ανάγκη του παιδιού για ψυχαγωγία, επικοινωνία, δημιουργική έκφραση, ενεργοποίηση και συμμετοχή. Έτσι, στις παιδικές παραστάσεις δίνεται έμφαση στην θεατρικότητα, την φαντασία, το χιούμορ και τη συμμετοχή του παιδικού κοινού στη θεατρική πράξη είτε με απαντήσεις σε ερωτήσεις των ηθοποιών στα παιδιά είτε με την ενεργή συμμετοχή των θεατών-παιδιών στη σκηνική παρουσίαση του έργου. Με αυτό τον τρόπο σήμερα στο θέατρο για παιδιά η συμμετοχή των παιδιών-θεατών είναι βασική συνιστώσα της θεατρικής παράστασης καθώς παρεμβαίνουν άμεσα στα δρώμενα και γίνονται συνδημιουργοί του θεατρικού αποτελέσματος (Διαδραστική επικοινωνία).

Εικόνα 2.3 Ο ηθοποιός φορά την χαρακτηριστική ψεύτικη μύτη και την καμπούρα του Καραγκιόζη

2.6 Είδη Μακιγιάζ

2.6.1 Μακιγιάζ παιδικού θεάτρου

Ο/η μακιγιέρ/εζ του μακιγιάζ για παιδικό θέατρο θα πρέπει να γνωρίζει τα εξής :

Στοιχεία της παιδικής ψυχολογίας και της συμπεριφοράς των παιδιών σε σχέση με το χώρο και το χρόνο. Ένα παιδί κουράζεται, βαριέται ή αποσπάται η προσοχή του εύκολα. Έτσι εκτός από τη πλοκή του έργου, τα σκηνικά, τα κοστούμια και το μακιγιάζ θα πρέπει να κρατούν αμείωτο το ενδιαφέρον των παιδιών στη διάρκεια της παράστασης. Την σχέση των παιδιών με το χρώμα και την διάθεση που αυτό τους δημιουργεί. Τα παιδιά προτιμούν τα φωτεινά χρώματα όπως γαλάζιο, κίτρινο, πράσινο ή ροζ, τα σκούρα χρώματα τα φοβίζονται ή τα αναστατώνουν. Έτσι σε παιδικές παραστάσεις αποφεύγονται ακραία μακιγιάζ με σκούρα χρώματα και προτιμούνται χρώματα έντονα, φωτεινά με χρωματική

αρμονία. Μια νεράιδα για παράδειγμα θα αποδοθεί με ροζ κίτρινες ή πορτοκαλί αποχρώσεις.

Εικόνα 2.4 Μακιγιάζ παιδικού θεάτρου

Όταν μακιγιάρεται ένα παιδί-ηθοποιός η διαδικασία πρέπει να γίνεται με ταχύτητα μιας και ένα παιδί δύσκολα κάθεται ακίνητο για πολύ ώρα. Πριν το μακιγιάζ σε ένα παιδί πρέπει να γίνει συζήτηση μαζί του για την εικόνα που θα έχει μετά το πρόσωπό του για τις ανάγκες του ρόλου του στη παράσταση. Γίνεται δοκιμαστικό μακιγιάζ και παίρνονται φωτογραφίες του αποτελέσματος έτσι ώστε και το παιδί να γνωρίζει πως θα εμφανιστεί στην σκηνή.

Τα χρώματα που χρησιμοποιούνται πρέπει να είναι κατάλληλα για το δέρμα του παιδιού, υδατοδιαλυτά και εύκολα στην αφαίρεσή τους. Ιδιαίτερη προσοχή χρειάζεται τέλος στον καθαρισμό του προσώπου του μετά το τέλος της παράστασης για αποφυγή μολύνσεων ή άλλων δερματολογικών προβλημάτων, καθώς και σχολαστική τήρηση κανόνων

υγιεινής στην φύλαξη και χρήση καλλυντικών προϊόντων και εργαλείων (Αναγνώστου και συν, 2016).

2.6.2 Κλασικό Μπαλέτο

Το μακιγιάζ κλασικού μπαλέτου διακρίνεται από έντονες γραμμές και συγκεκριμένα χρώματα που προσθέτουν δραματικότητα και αυστηρότητα στο πρόσωπο του χορευτή, χαρακτηριστικά που διέπουν άλλωστε και τη κίνηση του σώματος του. Πρόκειται ουσιαστικά για ένα θεατρικό μακιγιάζ ρόλου με μεγάλη ένταση εξαιτίας τόσο του έντονου φωτός της σκηνής όσο και της μεγάλης απόστασης από τους θεατές.

Τα βήματα δημιουργίας ενός μακιγιάζ κλασικού μπαλέτου είναι τα εξής:

1. Καλύπτουμε τις δυσχρωμίες και γενικότερα τις ατέλειες του δέρματος με τα κατάλληλα εξουδετερωτικά προϊόντα, τα οποία πρέπει να είναι ιδιαίτερα καλυπτικά και σταθερά.
2. Εφαρμόζουμε το make up το οποίο είναι ιδιαίτερα ανοιχτόχρωμο έως και λευκό ανάλογα με τις ανάγκες της παράστασης. Η εφαρμογή του δε γίνεται μόνο στο πρόσωπο αλλά και στο ντεκολτέ.
3. Πουδράρουμε το πρόσωπο, το ντεκολτέ, τα χέρια και την πλάτη, ώστε να αποκτήσει ομοιοχρωμία το δέρμα που είναι ακάλυπτο, με ανοιχτόχρωμη σταθεροποιητική πούδρα.
4. Τα επάνω βλέφαρο περιγράφεται με έντονη γραμμή μαύρου μολυβιού ή eye liner η οποία κατεβαίνει προς τη μύτη στον έσω κανθό καταλήγοντας σε μία λεπτή άκρη ενώ στον έξω κανθό συνεχίζει προς τους κροτάφους με ανοδική φορά. Στο κάτω βλέφαρο σχηματίζουμε μία επίσης μαύρη παχιά γραμμή που ξεκινάει από τον έσω κανθό και

ακολουθεί παράλληλα τη γραμμή του επάνω βλεφάρου. Για τις ανάγκες του ρόλου το μακιγιάζ των ματιών μπορεί να γίνει ακόμα πιο θεατρικό διατηρώντας όμως πάντα το πάχος και την ανοδικότητα των γραμμών

Εικόνα 2.5 Μακιγιάζ από τη «Λίμνη των κύκνων»

5. Στο κινητό βλέφαρο έως και την οφθαλμική κόγχη τοποθετείται έντονη σκούρα σκιά συνήθως μπλε, γκρι ή καφέ χρώματος.
6. Οι βλεφαρίδες μακιγιάρονται με πολλές στρώσεις μαύρης μάσκαρα ενώ μπορεί να χρησιμοποιηθούν και ψεύτικες βλεφαρίδες.
7. Τα φρύδια σχεδιάζονται με μαύρο, γκρι ή καφέ μολύβι ώστε να είναι σχετικά λεπτά και με ανοδική φορά.
8. Το ρουζ τοποθετείται κάτω από τα ζυγωματικά οστά, σε έντονο καφέ-κόκκινο χρώμα και όχι σε μεγάλη ποσότητα, αφού με την έντονη κίνηση τα μάγουλα κοκκινίζουν από μόνα τους.

9. Στα χείλη χρησιμοποιείται έντονο κόκκινο κραγιόν που μπορεί να συνδυαστεί με κάποιο lip gloss για λάμψη. Φυσικά, είναι λογικό να υπάρχουν διαφοροποιήσεις στην επιλογή των παραπάνω χρωμάτων εξαιτίας του χρώματος των κοστούμιών ή και των σκηνικών της παράστασης όμως, το γενικότερο ύφος ενός μακιγιάζ κλασσικού μπαλέτου παραμένει αναλλοίωτο.

Τέλος, τα μαλλιά χτενίζονται σε έναν μικρό και σφιχτό κότσο που βρίσκεται στη μέση ή στην κορυφή του κεφαλιού. Στην αρχή του 20ου αιώνα παρατηρείται μία επανάσταση στο χώρο της τέχνης με αποτέλεσμα ο χορός να απελευθερωθεί από την αυστηρή τεχνική και κίνηση του κλασσικού μπαλέτου. Το σύγχρονο μπαλέτο είναι ένα μέσο ελευθερίας της έκφρασης και η θεματολογία του αντλείται πολλές φορές από την καθημερινότητα. Η ελευθερία που παρατηρείται στην κίνηση του σύγχρονου χορού μεταφέρεται και στα κοστούμια, το μακιγιάζ και τις κομμώσεις των χορευτών.

Ειδικότερα το μακιγιάζ, αν και πρέπει να έχει ένταση χρωμάτων και γραμμών για τις ανάγκες της παράστασης, δεν ακολουθεί κάποια συγκεκριμένη φόρμα.

Ειδικότερα:

1. Καλύπτουμε τις δυσχρωμίες και γενικότερα τις ατέλειες του δέρματος με τα κατάλληλα εξουδετερωτικά προϊόντα, τα οποία πρέπει να είναι ιδιαίτερα καλυπτικά και σταθερά.
2. Εφαρμόζουμε το make up το οποίο είναι είτε στο φυσικό χρώμα είτε πιο 1-2 τόνους πιο σκούρο ανάλογα με τις ανάγκες της παράστασης. Η εφαρμογή του δε γίνεται μόνο στο πρόσωπο αλλά και στο ντεκολτέ.
3. Φωτοσκιάζουμε το πρόσωπο κάνοντας τις επιθυμητές διορθώσεις.

4. Πουδράρουμε το πρόσωπο, το ντεκολτέ, τα χέρια και την πλάτη, ώστε να αποκτήσει ομοιοχρωμία το δέρμα που είναι ακάλυπτο, με φυσικού χρώματος σταθεροποιητική πούδρα.

5. Τα μάτια τονίζονται με έντονο περίγραμμα ανοδικής φοράς στον έξω κανθό συνήθως μαύρο, χωρίς όμως να αποκλείεται και οποιοδήποτε άλλο χρώμα. Οι σκιές, επίσης, δεν έχουν χρωματικό περιορισμό αρκεί να συνδυάζονται αρμονικά με τα κοστούμια των χορευτών. Πολύ συχνά χρησιμοποιούνται ψεύτικες βλεφαρίδες καθώς και glitter για λάμψη.

6. Το ρουζ όπως και το κραγιόν είναι έντονα και σε ελεύθερη απόχρωση, αρκεί να ταιριάζουν με το υπόλοιπο μακιγιάζ του προσώπου (Γεωργούδη, 2009).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

3.1 Χώρος εφαρμογής του θεατρικού μακιγιάζ

Στα παρασκήνια, τα καμαρίνια είναι ο χώρος που εργάζεται ο/η επαγγελματίας του θεατρικού μακιγιάζ. Απαιτείται άνεση στο χώρο, καθαρές επιφάνειες στον πάγκο εργασίας, για την τοποθέτηση υλικών, εργαλείων και προϊόντων μπροστά από καθρέφτη με ικανοποιητικό φωτισμό. Το μακιγιάζ των ηθοποιών υλοποιείται ανάλογα με την σειρά που αυτοί πρέπει να εμφανιστούν στην σκηνή του θεάτρου.

Εικόνα 3.1 Καμαρίνια θεάτρου

3.2 Βαλίτσα μακιγιάζ

Βασική αρχή στην οργάνωση της βαλίτσας του μακιγιάζ είναι να περιέχει όλα τα απαραίτητα εργαλεία, υλικά και προϊόντα για την δημιουργία των μακιγιάζ της παράστασης χωρίς να υπάρχουν προϊόντα που δεν θα χρησιμοποιηθούν, με βάση τις κάρτες του μακιγιάζ που έχουν δημιουργηθεί, και που θα μπερδεύουν και θα αποπροσανατολίζουν τον/την ψιμυθιολόγο.

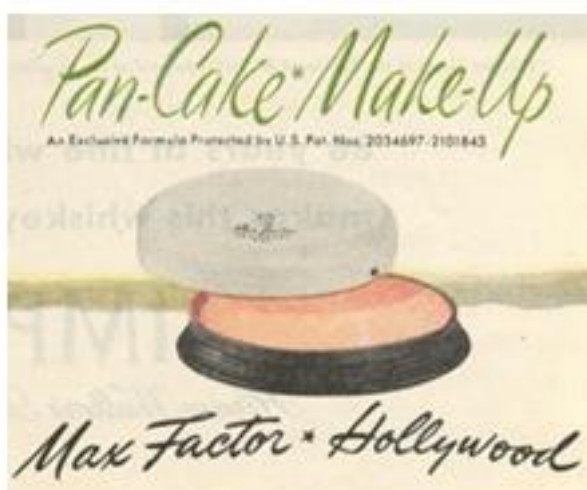

Εικόνα 3.2 Βαλίτσα μακιγιέρ

Pan-Cake

Το πρώτο εμπορικά διαθέσιμο προϊόν της εταιρίας καλλυντικών Max Factor. Αρχικά αναπτύχθηκε για χρήση σε θεατρικά έργα και κινηματογραφικές ταινίες. Οι ηθοποιοί ήταν τόσο συγκλονισμένοι με τα αποτελέσματα του προϊόντος του Max Factor όπου ανέβασαν κατακόρυφα τη ζήτησή του για προσωπική τους χρήση. Παραδοσιακά, ο ηθοποιός έβαζε λάδι με βάση make-up, το οποίο στη συνέχεια ταμπονάρισαν με σκόνη προκειμένου να μειώσει την αντανάκλαση και να διασφαλίσει ότι δεν θα εξασθενίσει ή μουτζουρωθεί.

Στο Pan-Cake χρησιμοποιείται ταλκ αντί για έλαιο ως βάση, και εφαρμόζεται απευθείας στο δέρμα με ένα βρεγμένο σφουγγάρι, προσφέροντας κάλυψη στο δέρμα με αποτέλεσμα να δίδεται πολύ πιο ελαφριά και φυσική όψη στο δέρμα από την τυποποιημένη μέθοδο (Kurland, 2004).

Εικόνα 3.3: Το Make up Pan-cake που λάνσαρε στην αγορά η εταιρία Max Factor και αποτέλεσε αγαπημένο προϊόν όλων των καταναλωτριών στην Αμερική

Παρά το γεγονός ότι τα προϊόντα μακιγιάζ ήταν ευρέως διαθέσιμα και χρησιμοποιούνταν στην θεατρική και πλέον και την κινηματογραφική βιομηχανία, η χρήση των καλλυντικών σε γενικές γραμμές θεωρούνταν παλαιότερα “κακόφημη”, (αν και τα κραγιόν, το ρουζ και το βερνίκι νυχιών ήταν δημοφιλείς για καθημερινή χρήση) ως καθημερινό αντικείμενο. Το προϊόν αυτό κατοχύρωσε δίπλωμα ευρεσιτεχνίας προϊόντος το 1937, και, παρά την οικονομική κρίση της εποχής, το Pan-Cake έγινε ένα από τα πιο επιτυχημένα καλλυντικά όλων των εποχών. Το 1940, εκτιμήθηκε ότι μία στις τρεις γυναίκες της Βόρειας Αμερικής φορά Pan-Cake. Τον Φεβρουάριο του 2009, η εταιρία Procter & Gamble, σημερινός ιδιοκτήτης της μάρκας, επιβεβαίωσε ότι ο αρχικός τύπος του Factor που αναπτύχθηκε και χρησιμοποιήθηκε τότε, εξακολουθεί να πωλείται σήμερα (Conway, 2004)

Χρώμα Foundation

Εάν ένας make-up artist ζητά "Medium Beige", το αποτέλεσμα μπορεί να διαφέρει δραστικά από μάρκα σε μάρκα, και μερικές φορές, μέσα σε ένα εμπορικό σήμα μεταξύ των διαφόρων τύπων. Οι εταιρίες καλλυντικών μπορούν επίσης να επεξεργαστούν και να προσαρμόσουν τα σκεύασματα και τις σκιές τους, ανά πάσα στιγμή, έτσι ώστε το foundation «Medium Beige» να διαφέρει σε σχέση με του προηγούμενου έτους κι ο καταναλωτής που φορούσε το συγκεκριμένο για χρόνια, μπορεί, χωρίς προειδοποίηση, να αγοράσει το ίδιο προϊόν σε μια πιο σκούρα απόχρωση, πιο ελαφρύ και λιγότερο ή περισσότερο κίτρινη από ό, τι ήταν πριν.

Πολλές εταιρείες ταξινομούν τις αποχρώσεις τους σε ζεστά, ουδέτερα ή ψυχρά. Οι makeur artist χρησιμοποιούν διάφορες παλέτες ανάμεσα στην τέχνη και την ομορφιά της βιομηχανίας. Η παλέτα του καλλιτέχνη παραδοσιακά τοποθετεί την γραμμή που χωρίζει ψυχρά και θερμά σε όλη την πρωτοβάθμια μπλε, ενώ η καλλυντική παλέτα τοποθετεί τη γραμμή σε όλη την πρωτοβάθμια Κόκκινη. Έτσι, σχετικά με τους καλλιτέχνες, το κίτρινο είναι πάντα ψυχρό, το κόκκινο είναι πάντα θερμό, και το μπλε μπορεί να είναι ουδέτερο, Θερμό ή ψυχρό. Σε αντίθεση, η καλλυντική παλέτα κατατάσσει το κίτρινο όπως πάντα στα θερμά χρώματα, το μπλε στα ψυχρά και το κόκκινο είτε ως Neutral, Θερμό (Πορτοκαλί) ή Ψυχρό (μπλε-κόκκινο). Η καλλυντική παλέτα δεν χρησιμοποιείται ποτέ σε ηθοποιούς. Πάντα επιλέγεται η παράδοσιακή παλέτα του makeur artist. Έτσι, ένα θερμό foundation μεζ μπορεί είτε να έχει μια κίτρινη απόχρωση ή μία ρόδινη απόχρωση, ανάλογα με την παλέτα της εταιρείας που χρησιμοποιεί. Σημειώνεται ότι η παλέτα του καλλιτέχνη έχει σχεδιαστεί για να χρησιμοποιηθεί σε καμβά (ο οποίος είναι λευκός) σε σύγκριση με την παλέτα make-up που χρησιμοποιείται στο δέρμα (ιβουάρ με καφέ τόνους) (Haiken, 2000).

Στο θεατρικό μακιγιάζ της εποχής, οι περισσότεροι καλλιτέχνες διαφέρουν πάνω από τη σημασία της επιλογής του χρώματος με τον τόνο του δέρματος του ηθοποιού, και σκόπιμα μπορεί να χρησιμοποιούν μια αναντιστοιχία χρωμάτων που όμως μπορεί να επιτύχει το επιθυμητό αποτέλεσμα. Μια υπερβολικά κόκκινη απόχρωση μπορεί να ελαχιστοποιηθεί με τη χρήση μεζ (δηλαδή ούτε κίτρινο ούτε ροζ) τονισμένο foundation. Μία γλωμή ή θαμπή επιδερμίδα μπορεί να γίνει φωτεινή με ένα τριανταφυλλί κόκκινο που θα χρωματίσει την ώριμη επιδερμίδα που έχει χάσει το χρώμα της και φαίνεται γλωμή και θαμπή. Ένα κρίσιμο σημείο για την επιλογή μιας σκιάς foundation είναι να

μετρηθεί απευθείας στο δέρμα, καθώς το περιεχόμενο στο μπουκάλι μπορεί να είναι διαφορετικού χρώματος από ότι αν εφαρμοστεί απευθείας στο δέρμα. «Το foundation που εμφανίζεται πολύ κίτρινο στο μπουκάλι μπορεί να είναι λιγότερο κίτρινο ή να μην εμφανίζονται κίτρινο καθόλου πάνω στο δέρμα» (Conway, 2004).

Η κάλυψη αναφέρεται στην αδιαφάνεια του μακιγιάζ ή πόσο θα κρύψει τις ατέλειες στο δέρμα.

- **Διαφανές:** περιέχει ελάχιστη ποσότητα της χρωστικής ουσίας. Δεν θα κρύψει τις δυσχρωμίες στο δέρμα, αλλά μπορεί να ελαχιστοποιήσει την αντίθεση ανάμεσα στον αποχρωματισμό και τον υπόλοιπο τόνο του δέρματος. Αν και η τεχνολογία έχει εξελιχθεί από το 2004, το παραδοσιακό πρωτόκολλο περιλαμβάνει 8-13% του τελικού τύπου.
- **Φωτεινό:** μπορεί να καλύψει ανωμαλίες αλλά δεν είναι αρκετό για να καλύψει φακίδες. Περιέχει 13-18% χρωστική ουσία.
- **Μέτρια** κάλυψη μπορεί να καλύψει τις φακίδες, τις δυσχρωμίες και τα κόκκινα σημάδια που αφήνουν τα σπυράκια. Περιέχει 18-23% χρωστική ουσία.
- **Πλήρης** κάλυψη είναι πολύ αδιαφανής, και χρησιμοποιείται για να καλύψει σημάδια, λεύκη, υπέρχρωση και ουλές. Αναφέρεται και ως "διορθωτικό" ή "καμουφλάζ" make-up. Σε γενικές γραμμές, περιέχει μέχρι 35% χρωστική ουσία, αν και οι επαγγελματικές μάρκες, που έχουν σχεδιαστεί για χρήση στη σκηνή, μπορεί να περιέχει έως 50% χρωστικής ουσίας (Wikipedia, nd).

3.3 Εργαλεία εφαρμογής

Υπάρχουν διάφορα εργαλεία που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τα προϊόντα μακιγιάζ, συμπεριλαμβανομένων των δακτύλων, ένα σφουγγάρι, και διάφορες ποικιλίες πινέλων, παρέχοντας ένα διαφορετικό φινίρισμα. Πριν από την εφαρμογή του προϊόντος πρέπει πάντα το δέρμα να είναι καθαρό και ενυδατωμένο. Τυχόν ξηρότητα του δέρματος θα πρέπει να επισημανθεί, πριν εφαρμοστεί το μακιγιάζ και οι χρήστες θα πρέπει να κάνουν πριν απολέπιση του δέρματος εάν αυτό απαιτείται (Kurland, 2004).

- **Δάχτυλα:** Η χρήση των δακτύλων χρησιμεύει στη δημιουργία μιας φυσικής εμφάνισης. Η φυσική θερμότητα του σώματος στα δάχτυλα βοηθάει το προϊόν να λιώσει στο δέρμα και είναι εύκολο να συνδυαστεί σε ένα καθαρό στρώμα του μακιγιάζ. Η χρησιμοποίηση των δακτύλων δεν ενδείκνυται σε foundation για την εφαρμογή μακιγιάζ πλήρους κάλυψης καθώς, μπορεί να δημιουργηθούν ραβδώσεις και να φαίνονται τα δακτυλικά αποτυπώματα

Εικόνα 3.4 Εφαρμογή Make up με τα δάχτυλα

- **Σφουγγάρι:** Η χρήση σφουγγαριού για να εφαρμοστεί το foundation είναι μεγάλη για τη δημιουργία της μεσαίας κάλυψης. Ένα τριγωνικό σφουγγάρι είναι καλό για ανάμειξη σε υγρό foundation και concealer, ενώ ένα στρογγυλεμένο σφουγγάρι είναι το καλύτερο για σκόνη. Το καθαρό σφουγγάρι καλό είναι να βραχεί πρώτα με νερό, καθώς η υγρασία θα βοηθήσει την απορρόφηση του μακιγιάζ και θα βοηθήσει επίσης στην ανάμειξη. Η επαναχρησιμοποίηση των σφουγγαριών μπορεί να είναι ανθυγιεινή, έτσι τα σφουγγάρια θα πρέπει να πλένονται και να στεγνώνονται επιμελώς μετά από κάθε χρήση.

Εικόνα 3.5 Σφουγγαράκια εφαρμογής Make up

- **Πινέλο:** Για τα υγρά foundation, ένα πινέλο με συνθετική τρίχα, συνιστάται καθώς δεν θα απορροφηθεί πολύ από το υγρό. Εναλλακτικά, η φυσική τρίχα που είναι πιο πορώδης, λειτουργεί καλύτερα για σκόνη. Μια πυκνή βούρτσα είναι ιδανική, καθώς είναι λιγότερο πιθανό να αφήσει σημάδια, όπως μπορεί να κάνει το πινέλο. Όπως συμβαίνει με όλα τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή μακιγιάζ στο πρόσωπο, τα πινέλα πρέπει να

είναι μαλακά και απαλά, καθώς τα σκληρά θα ερεθίσουν το δέρμα.

Εικόνα 3.6 Διάφορα είδη πινέλου

- **Airbrush:** Ο αερογράφος αναμιγνύει τα υγρά foundation με μια ελεγχόμενη ροή πεπιεσμένου αέρα και προσκολλάται στο δέρμα. Αυτή η τεχνική μπορεί να δημιουργήσει μία ακόμα πιο καθαρή, φυσική εμφάνιση του δέρματος που, αν εφαρμοστεί σωστά, μπορεί να εμφανίσει πολύ καλά φυσικά αποτελέσματα. Το Airbrush πολύ συχνά χρησιμοποιείται σε ειδικά εφέ μακιγιάζ.

Εικόνα 3.7 : Αερογράφος

3.4 Υλικά προϊόντων μακιγιάζ

Πετρέλαιο και άλλα έλαια. Χρησιμοποιούνται από τα αρχαία χρόνια για το μακιγιάζ. Ένα έλαιο (συνήθως ορυκτέλαιο, ένα μαλακτικό όπως η βαζελίνη, το κερί της μέλισσας ή η λανολίνη χρησιμοποιούνται ως το κύριο συστατικό αναμιγνύοντας με χρωστική ουσία που προστίθεται σε αυτό. Η υφή και η εφαρμογή είναι εξαιρετικά παχιά και πυκνή, και μοιάζουν πολύ με τα lip balm ή τα κραγιόν. Η εξαιρετικά μαλακτική φύση παραμένει υγρή, είναι μέτρια αδιάβροχη και προσφέρει την πιο αδιαφανή κάλυψη. Ωστόσο, μπορεί να κάνει μουτζούρες, να ξεθωριάσει και να αλλάξει το χρώμα με το πέρασμα των ωρών. Από το 1970, το συνθετικό κερί έχει επίσης χρησιμοποιηθεί, το οποίο είναι λιγότερο λιπαρό και πιο αξιόπιστο από άλλα μαλακτικά (Kurland, 2004).

Γαλακτοματοποιητές με βάση το πετρέλαιο: είναι διαφορετικοί από τα παραδοσιακά καλλυντικά πετρελαίου και μαλακτικού. Το υγρό foundation εφαρμόζεται με ένα βρεγμένο σφουγγάρι μακιγιάζ και είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικό γύρω από το μάτι. Έχει σημαντική βελτίωση στην εφαρμογή, τη σταθερότητα και το φινίρισμα.

Με βάση αλκοόλη: χρησιμοποιείται ένα μείγμα από νερό και μετουσιωμένη αλκοόλη ως βάση, ενώ προστίθεται χρωστική ουσία, προκειμένου να δώσει χρώμα στο προϊόν. Αναπτύχθηκε από τον Erno Laszlo για τα προβληματικά δέρματα, δε φράσει τους πόρους του δέρματος, αλλά πρέπει να ανακινείται πριν τη χρήση. Τα foundation με βάση αλκοόλης δίνουν πιο ελαφρά αποτελέσματα, ενώ λειτουργούν καλύτερα με βαμβάκι παρά με σφουγγάρι.

Με βάση σκόνη: Η διαφορά μεταξύ αυτού του είδους foundation και πούδρας είναι ότι παρέχει περισσότερη κάλυψη (λόγω περισσότερης χρωστικής ουσίας που περιέχει), και περιέχει περισσότερους παράγοντες προσκόλλησης στο δέρμα (επειδή η πούδρα είναι ελαφρύτερη). Ορισμένοι τύποι περιέχουν κερί, και μπορεί να εφαρμοστεί μόνο με ένα βρεγμένο σφουγγάρι. Άλλοι τύποι που κυκλοφορούν στο εμπόριο, όπως το MAC StudioFix δεν περιέχουν μαλακτικό, και μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο με στεγνό σφουγγάρι. Η Lancome έχει στη γκάμα της foundation που περιέχει μικρότερη ποσότητα λαδιού και μπορεί να χρησιμοποιηθεί με κάθε τρόπο. Αυτό παρέχει μια "τελειωμένη" εμφάνιση με σχεδόν πλήρη κάλυψη, αλλά μπορεί να φαίνεται πάρα πολύ αλευρώδης και ξηρό, ειδικά γύρω από τα μάτια και να ξεφλουδίζει.

Ορυκτά: Τα πιο κοινά ορυκτά που χρησιμοποιούνται ως βάση είναι οξυχλωριούχο βισμούθιο, διοξείδιο του τιτανίου ή οξείδιο του ψευδαργύρου. Ωστόσο, και το ταλκ είναι επίσης ένα ορυκτό, έτσι, η

σκόνη με βάση ταλκ θα μπορούσε να θεωρηθεί ένα «ορυκτό makeur». Σε αυτήν την κατηγορία ανήκουν όλα τα προϊόντα που παραγονται από ορυκτά, έχουν ένα μικρό μέρος ή περιέχουν λιγότερο από 1% ορυκτό, ως μέρος του τελικού τύπου. Χρησιμοποιώντας αυτή τη λογική, πρακτικά όλα τα προϊόντα makeur έχουν ορυκτά. Πλέον ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (WHO) και ο Αμερικανικός Οργανισμός Φαρμάκων (FDA), απαιτούν κάθε καλλυντικό να αναγράφει την περιεκτικότητά του, κατά φθίνουσα σειρά ως προς το βάρος. Με την εξέταση του καταλόγου συστατικών, και αναγνωρίζοντας τα κοινά ορυκτά, ο καταναλωτής μπορεί να δει τα μέταλλα που περιέχονται σε μεγάλο ή μικρό ποσοστό του εν λόγω προϊόντος. Ο όρος «βιολογικό» δεν ισχύει για τα μέταλλα, παρόλο που είναι ένα συστατικό που εξορύσσεται από τη γη. Σε κάποιες περιπτώσεις οι εταιρείες μπορούν να συνδυάσουν τα ορυκτά με βιολογικά συστατικά στο τελικό προϊόν τους. Οι όροι «φυσικό» και «υποαλλεργικό» δεν ρυθμίζονται από τον FDA και μπορούν να χρησιμοποιηθούν κατά την κρίση του κατασκευαστή.

Μακιγιάζ με βάση το νερό εμφανίστηκε μετά το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, με διάφορους γαλακτωματοποιητές που θα μπορούσαν να συγκρατήσουν με επιτυχία το νερό και το λάδι. Αυτό το κρεμώδες υγρό παρέχει μέτρια κάλυψη με μια πολύ πιο φυσική αίσθηση και εμφάνιση από το πετρέλαιο και έγινε ιδιαίτερα δημοφιλές την εποχή εκείνη.

Με βάση το νερό κρέμα make-up: έχει μια πλούσια, κρεμώδη υφή που μπορεί να είναι καθαρή με πλήρη κάλυψη, δίνοντας ένα υγρό, σατινέ φινίρισμα. Κυκλοφορεί στο εμπόριο σε βάζο ή σωλήνα.

Νερό: εξαλείφει εντελώς το πετρέλαιο, αλλά αντικαθιστά έναν μαλακό εστέρα ή λιπαρή αλκοόλη στη βάση, και προσθέτει ένα παράγοντα για

ματ αποτέλεσμα, που είναι συνήθως πηλός, ο οποίος στεγνώνει και δίνει ένα μάτ φινίρισμα. Τα Oil-free υγρά (χωρίς πετρέλαιο) είναι αρκετά παχιά και βαριά, και υπήρξε η δυσκολία στις πρώτες εφαρμογές να βγει το προϊόν από το μπουκάλι. Παρέχουν σταθερή κάλυψη αλλά στεγνώνουν γρήγορα με αποτέλεσμα τη δημιουργία ραβδώσεων. Ωστόσο, αντέχει για μεγάλο χρονικό διάστημα και μπορούν να αντικατασταθούν τυχόν μουτζούρες, ακόμα και σε πολύ λιπαρό δέρμα.

Καλλυντικά ανθεκτικά στο νερό (Waterproof): ακολουθούν την ίδια σύνθεση όπως το oil-free, αλλά χρησιμοποιείται ένα φιλμ πολυμερούς για να επιτευχθεί το μάτ φινίρισμα που αντιστέκεται στο τρίψιμο. Τα ανθεκτικά make-up ξεκίνησαν το 1993 από την Revlon, που λάνσαρε το πρώτο κραγιόν. Μέχρι το 1996, οι μάσκες WonderWear και Revlon ColorStay είχαν ξεκινήσει, χρησιμοποιώντας την ίδια τεχνολογία με τα κραγιόν. Το μακιγιάζ με τα προϊόντα αυτά ενδείκνυται για πολύ λιπαρά δέρματα, σε δέρματα που ιδρώνουν εύκολα ή σε υγρά κλίματα. Η παχύρρευστη υφή στεγνώνει σχεδόν αμέσως (Conway, 2004).

Εικόνα 3.8 : Καλλυντικά ανθεκτικά στο νερό (waterproof)

Make-up με βάση σιλικόνη: Οι πιο χαρακτηριστικές σιλικόνες που χρησιμοποιούνται είναι διμεθικόνη, πολυσιλοξανίου και πτητικές σιλικόνες όπως η κυκλομεθικόνη και η φαινυλοτριμεθικόνη. Η σιλικόνη παρέχει λίπανση στο δέρμα σε επίπεδο ίσο , ή συχνά, ακόμα καλύτερο από ό, τι το πετρέλαιο και επιτρέπει το προϊόν να εφαρμόζεται πάνω από το δέρμα ομαλά και ομοιόμορφα. Οι σιλικόνες έχουν ελαφρύτερο βάρος και επομένως είναι πιο άνετες στο δέρμα, ενώ αντιστέκονται στις ρυτίδες ή τους μεγάλους πόρους στο πρόσωπο. Οι συμβατικές σιλικόνες αφήνουν απαλό και λείο αποτέλεσμα, ακόμη και σε ξηρά κλίματα, ενώ οι πτητικές σιλικόνες τον τελευταίο καιρό συνδυάζονται σε όλο το πρόσωπο, ενώ στη συνέχεια εξατμίζονται (όπως η αλκοόλη), αφήνοντας ελάχιστη έως καθόλου αίσθηση πίσω. Τα make-up με βάση τη σιλικόνη είναι λιγότερο πιθανό να οξειδωθούν ή να αλλάξουν χρώμα κατά τη διάρκεια της χρήσης. Μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι βάσεις σιλικόνης είναι η τάση του προϊόντος να σπάσει (Conway, 2004).

3.5 Το προσθετικό μακιγιάζ

Προσθετικό μακιγιάζ (αλλιώς προσθετικά εφέ) είναι η διαδικασία της χρήσης προσθετικών τεχνικών όπως είναι η γλυπτική, ώστε να δημιουργήσει προχωρημένα ειδικά εφέ. Σμιλεύοντας τεχνητά μέλη σώματος, τα οποία βασίζονται στο πραγματικό σώμα του ατόμου που τα φοράει, οι make-up artists έχουν τη δυνατότητα να πετύχουν πολύ ρεαλιστικά και πιστευτά αποτελέσματα. Με σωστά χρησιμοποιημένο προσθετικό μακιγιάζ, ένας άνθρωπος μπορεί να μεγαλώσει ηλικιακά ή σωματικά, να αλλάξει σχήμα ή να μετατραπεί σε εντελώς διαφορετικό είδος. Και όλα αυτά μόνο με την ικανότητα του make-up artist.

Το προσθετικό μακιγιάζ σχεδόν πάντα ξεκινάει με τη δημιουργία καλουπιών από το σώμα του ηθοποιού. Χρησιμοποιώντας παραδοσιακές μεθόδους γλυπτικής, ο make-up artist θα δημιουργήσει ένα ρεαλιστικό μοντέλο του ηθοποιού κι έτσι θα αποκτήσει μια βάση για να δουλέψει. Η διαδικασία αυτή, η οποία αποκαλείται “lifecasting”, συνήθως γίνεται πριν την παραγωγή, αρκετά πριν η ταινία ξεκινήσει να γυρίζεται. Για τη δημιουργία τρισδιάστατου προσθετικού μέλους η διαδικασία που ακολουθείται είναι η εξής: Αρχικά δημιουργείται το τρισδιάστατο εκμαγείο του μοντέλου με τη διαδικασία του “lifecasting”. Τα εκμαγεία κατασκευάζονται από σιλικόνη. Το αρχικό καλούπι είναι αδύναμο και ευλύγιστο. Ένα σκληρότερο καλούπι το οποίο συνήθως φτιάχνεται από γάζες, δημιουργείται πάνω από το αρχικό καλούπι ώστε να προσθέσει υποστήριξη. Έτσι δημιουργείται το «αρνητικό» καλούπι, το οποίο είναι στην ουσία η εξωτερική μορφή του μοντέλου. Αυτό στη συνέχεια γεμίζεται με γύψο για να φτιαχτεί ένα «θετικό» καλούπι. Η μορφή του προσθετικού μέλους δημιουργείται με πηλό πάνω στο θετικό καλούπι. Οι άκρες του πηλού πρέπει να είναι όσο το δυνατόν λεπτότερες διότι ο πηλός είναι η βάση για αυτό που στο τέλος θα αποτελέσει το προσθετικό μέλος. Στις άκρες του καλουπιού δημιουργούνται «κλειδιά», δηλαδή σημεία όπου τα δύο μέλη του καλουπιού (το θετικό και το αρνητικό) θα ενωθούν μεταξύ τους, ώστε να ταιριάζουν απόλυτα. Όταν ολοκληρωθεί το καλούπι δημιουργείται και ένα δεύτερο. Αυτό δίνει ακόμα δύο ή και περισσότερα κομμάτια καλουπιού: ένα θετικό για το πρόσωπο και ένα ή περισσότερα αρνητικά για το πρόσωπο με τοποθετημένα τα πρόσθετα μέλη. Όλα τα κομμάτια του πηλού αφαιρούνται προσεκτικά και το πρόσθετο μέλος εφαρμόζεται επάνω στο καλούπι. Το υλικό κατασκευής του πρόσθετου μέλους μπορεί να είναι αφρώδες λάτεξ, ζελατίνη, σιλικόνη ή άλλα παρόμοια υλικά. Το πρόσθετο εφαρμόζεται επάνω στα

δύο κομμάτια του καλουπιού και έτσι ξεκινάει η δημιουργία του εφέ (LaMotte, 2001).

Με αυτή τη μέθοδο, ο make-up artist μπορεί να ξεκινήσει να αλλάζει και να τροποποιεί τη μορφή ώστε να ταιριάζει με το σχέδιο που χρειάζεται. Ανάλογα με τις ανάγκες της παραγωγής, μπορεί να προσθέσουν ουλές, ρυτίδες, φλέβες ή να αλλάξουν το χρώμα ώστε να δημιουργήσουν ηλικιακές διαφοροποιήσεις ή τραυματισμούς. Η διαδικασία του προσθετικού μακιγιάζ μπορεί να δώσει εξωπραγματικές ιδιότητες σε φυσιολογικές μορφές, όπως πεταχτά αυτιά, έξτρα δόντια ή ακόμα διάφορα προσαρτήματα. Τα υλικά που χρησιμοποιούνται στο προσθετικό μακιγιάζ μπορεί να εμφανίσουν κάποια δυσκολία καθώς το τελικό προϊόν πρέπει να φορεθεί πάνω στο δέρμα του ηθοποιού. Επιπροσθέτως, αν η τελική προσθήκη πρέπει να φανεί πραγματική πρέπει να κινείται και να μοιάζει σαν δέρμα.

Τα πιο συνήθη υλικά που χρησιμοποιούνται σε προσθετικές μάσκες και μέλη σώματος είναι μίξεις από αφρώδες λάτεξ και ζελατίνη. Οι make-up artists πάντα έχουν και εφεδρικά σχέδια γιατί μπορεί κάποιος ηθοποιός να έχει αλλεργικές αντιδράσεις σε κάποιο από τα υλικά και να χρειάζεται κάποια άλλη επιλογή. Η εφαρμογή του πρόσθετου μέλους μπορεί να πάρει πολλές ώρες, ανάλογα με την πολυπλοκότητά του και το χρόνο που απαιτείται ώστε το κομμάτι να ταιριάζει εντελώς με το σώμα του ηθοποιού. Χρησιμοποιώντας αερογράφο και παραδοσιακές τεχνικές μακιγιάζ, οι make-up artists εργάζονται επάνω στο πρόσθετο μέλος ώστε να σιγουρευτούν ότι ο τόνος του δέρματος ταιριάζει απόλυτα με του ηθοποιού και οι άκρες του είναι αόρατες. Μια από τις πιο δύσκολες διαδικασίες του προσθετικού μακιγιάζ είναι η διατήρηση των άκρων του πρόσθετου μέλους όσο το δυνατόν λεπτότερες. Πρέπει να είναι λεπτές

όσο ένα χαρτομάντιλο ώστε να είναι εύκολη η ανάμιξή και η κάλυψή τους και να δημιουργείται ένα αψεγάδιαστο αποτέλεσμα. Επειδή το προσθετικό μακιγιάζ είναι πλέον τόσο σύνηθες στη δημιουργία ταινιών, οι ηθοποιοί μπορεί να θέτουν όρους στο συμβόλαιό τους σχετικά με το πόσο χρόνο μπορούν να περνάνε κάθε μέρα στην καρέκλα του μακιγιέρ. Οι make-up artists που ασχολούνται με την προσθετική συχνά συνεργάζονται με τους ειδικούς των ψηφιακών οπτικών εφέ για να δημιουργήσουν ένα ολοκληρωμένο αποτέλεσμα. Για την σειρά ταινιών “Harry Potter”, οι make-up artists έφτιαξαν την βασική πρόσθετη μάσκα του κακού “Lord Voldemort”, ενώ ειδικά εφέ από υπολογιστή ήταν υπεύθυνα για την κίνηση της επίπεδης «φιδίσιας» μύτης του. Συνδυάζοντας τις εξαιρετικές ικανότητες των make-up artists και των σχεδιαστών ψηφιακών εφέ, δίνεται η δυνατότητα στις ταινίες να δημιουργήσουν πλάσματα που αναπαριστούν πιστά σχεδόν οποιαδήποτε φανταστική δημιουργία (LaMotte, 2001).

Υπάρχουν πολλά προϊόντα τα οποία χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία διαφόρων ειδών σπέσιαλ εφέ. Τα προϊόντα αυτά κυκλοφορούν ευρέως στην αγορά από διάφορες εταιρίες.

- ♣ **Transparent blood:** διαφανές αίμα ημίρρευστο όπου το μακιγιάζ διακρίνεται κάτω από το αίμα. Είναι κατάλληλο για τηλεόραση, θέατρο, κινηματογράφο καθώς ρέει σαν πραγματικό. Δεν στεγνώνει. Αφαιρείται με σαπούνι και νερό. Έχει τρεις απόχρωσεις: Ανοιχτή, μεσαία και σκούρα κόκκινη.

- ♣ **Film blood:** Ειδικό αίμα για κινηματογράφο. Έχει πολύ αληθινό χρώμα. Είναι κατάλληλο για θέατρο, κινηματογράφο και

τηλεόραση. Αφαιρείται με νερό. Είναι κατάλληλο τόσο για εσωτερική όσο και για εξωτερική χρήση. Κυκλοφορεί σε αποχρώσεις ανοιχτού και σκούρου κόκκινου.

Εικόνα 3.9 Το αίμα στον κινηματογράφο, το θέατρο και την τηλεόραση

- ♣ **Fix blood:** Σταθερό αίμα σε μορφή πάστας, αδιάβροχο εύπλαστο σε σωληνάριο. Στεγνώνει γρήγορα και δημιουργεί το εφέ του ξεραμένου αίματος. Αφαιρείται με ασετόν ή τράβηγμα. Έχει αποχρώσεις ανοιχτού και σκούρου κόκκινου.

Εικόνα 3.10: Αίμα σε σωληνάριο

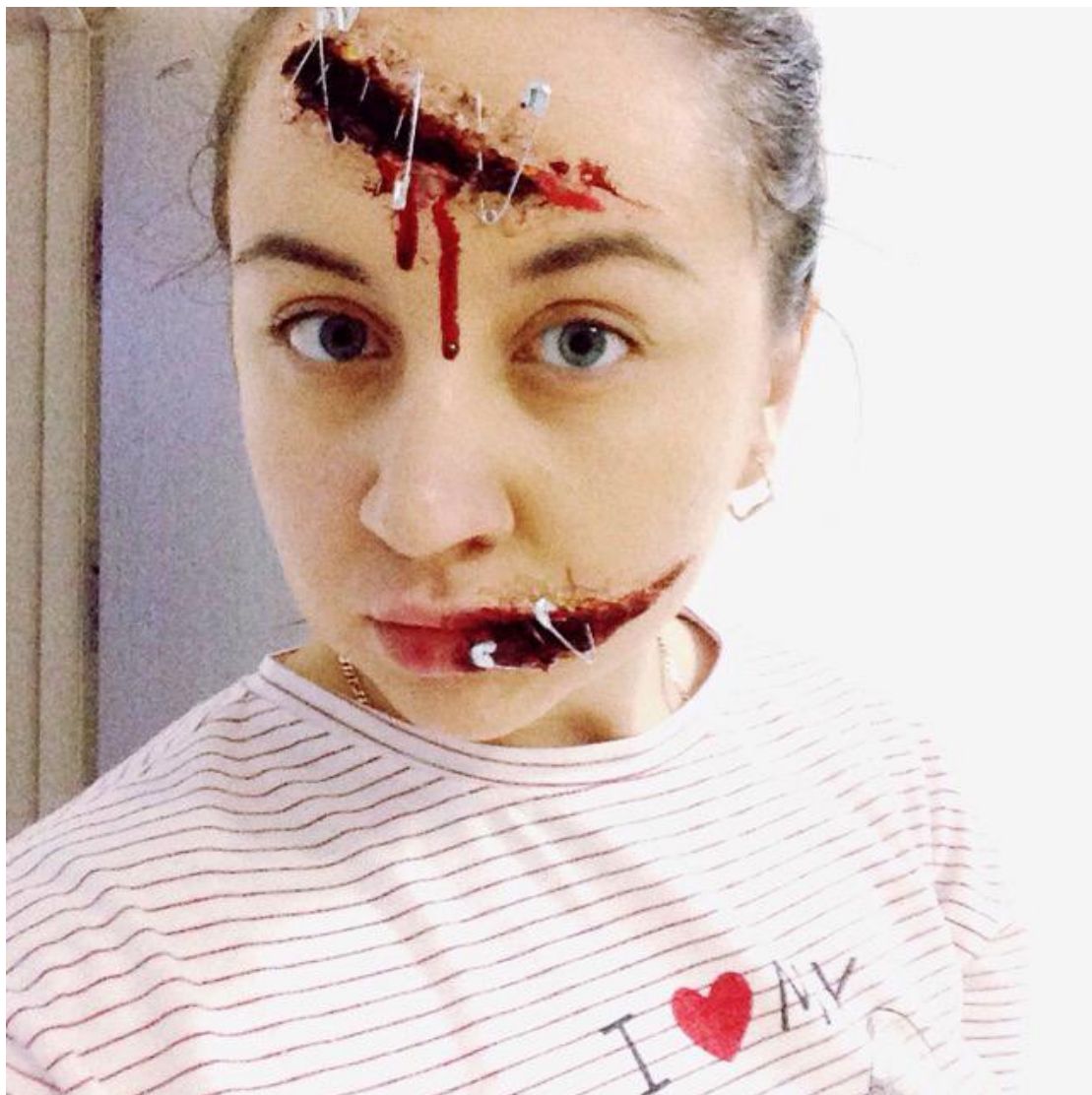
- ♣ **Σακουλάκια με αίμα:** Είναι ειδικό αίμα σε λεπτό, διαφανές, πλαστικό σακουλάκι για χρήση τόσο εσωτερική όσο και εξωτερική.
- ♣ **Powder blood:** Αίμα σε σκόνη. Τοποθετείται κατευθείαν πάνω στο δέρμα ή στα ρούχα. Όταν έρθει σε επαφή με το νερό (βρεγμένο μαχαίρι, ψεκασμός) αμέσως δημιουργείται το εφέ του αίματος. Κυκλοφορεί σε δύο αποχρώσεις, ανοιχτού και σκούρου κόκκινου.
- ♣ **Internal blood:** Είναι αίμα για εσωτερική χρήση μόνο σε κάψουλες ζελατίνης χωρίς νερό. Για σακούλες αίματος το internal blood περιέχει καθαρή αλκοόλη 90%.

- ♣ **Stimulation blood:** Τεχνητό αίμα σε έντονα χρώματα. Δεν περιέχει οινόπνευμα και είναι κατάλληλο για το στόμα και τη μύτη.
- ♣ **Eye blood:** Είναι ειδικό προϊόν για δημιουργία εφέ αίματος στα μάτια και στη μύτη. Π.χ. μάτια με ίκτερο. Στα μάτια τοποθετείται με σταγονόμετρο και το εφέ παραμένει ορατό 10-20 λεπτά. Κυκλοφορεί σε χρώματα: κόκκινο, μαύρο, μπλε και κίτρινο.
- ♣ **Αίμα για το στόμα:** Κυκλοφορεί σε κάψουλες ζελατίνης που περιέχουν ειδικούς κόκκους οι οποίοι αν μασηθούν την κατάλληλη στιγμή το σάλιο εμφανίζεται σαν αίμα. Δεν πρέπει να χρησιμοποιείται σε μεγάλες ποσότητες γιατί περιέχει οινόπνευμα.

Εικόνα 3.11: Μακιγιάζ Βρυκόλακα

♣ **Τεχνητό αίμα:** Είναι υγρό κόκκινο με πυκνότητα αληθινού αίματος. Κυκλοφορεί με ελαφρά διάφανη σύσταση. Κατάλληλο για φωτεινές κηλίδες. Χρησιμοποιείται τέλεια για αναπαράσταση παλιών πληγών. Είναι αδιάβροχο και έτσι χρησιμοποιείται σε σκηνές που γυρίζονται κάτω από το νερό. Για τη δημιουργία αξιόπιστων πληγών τοποθετούνται οι κάψουλες με τεχνητό αίμα στο στόμα ή αλλιώς, η κάψουλα καλύπτεται μέσα στο προσθετικό nose putty και τοποθετείται σε σημείο του σώματος.

Εικόνα 3.12: Αίμα και πληγές

- ♣ **Συνθετικό αίμα:** Στα είδη του αίματος περιλαμβάνεται και το συνθετικό αίμα. Επειδή η χρήση του δημιουργεί προβλήματα τόσο στο μακιγιάζ όσο και στη σκηνογραφία – φωτογραφία, για να είναι επιτυχημένο το εφέ του αίματος στο θέατρο, στον κινηματογράφο ή στην τηλεόραση είναι απαραίτητη η συνεργασία όλων των συντελεστών που συμμετέχουν στη σκηνή. Για να βρεθεί ποιο είναι το σωστό χρώμα για το συνθετικό αίμα χρειάζεται ο μακιγιέρ να κάνει το τεστ του χρώματος ώστε να έχει την καλύτερη δυνατή απόχρωση κάτω από τις διαφορετικές συνθήκες φωτισμού. Τέλος, η εμπειρία στη μίξη χρωμάτων των προϊόντων συνθετικού αίματος μπορεί να δώσει διαφορετικές αποχρώσεις αλλά και νέα υλικά.

Κάθε μακιγιέρ που είναι υπεύθυνος στην δουλειά του θα πρέπει να είναι σωστά ενημερωμένος για τα υλικά επαγγελματικού μακιγιάζ τόσο όσο αφορά τη σύστασή τους και τις τεχνικές στη χρήση τους, όσο και για τα μέτρα προφύλαξης, καθώς και για τις δυνατότητες απόδοσής τους με τον ανάλογο φωτισμό.

- ♣ **Προσθετικά:** Τεχνικά χαρακτηριστικά κατασκευασμένα από ελαστικό κόμμι, το οποίο είναι προσθετικό για μεταβολές στα χαρακτηριστικά του προσώπου.
- ♣ **Ελαστικό κόμμι:** Καθαρό ελαστικό σε υγρή μορφή που ξεραίνεται εύκολα στον αέρα.

- ♣ **Λάτεξ:** Είναι ελαστικό υλικό που χρησιμοποιείται για να απεικονίζεται γήρανση, ουλές και δερματικές ασθένειες καθώς και σαν προσθετικό στο σώμα και στο πρόσωπο (μύτη).

- ♣ **Putty:** Πλαστικό κολλώδες κεριά που χρησιμοποιείται απευθείας στο άτομο για αλλαγές ηλικίας.

- ♣ **Nose putty:** Υλικό με αρκετά σκληρή, κηρώδη σύσταση. Κατάλληλο για αλλαγή σχήματος της μύτης ή για κατασκευή καλουπιών μύτης καθώς και σε άλλες οστέινες περιοχές του προσώπου (πηγούνι / ζυγωματικά) Στο δέρμα προσκολλάται με κόλλα “spirit gum”. Κυκλοφορεί επίσης και μαλακότερο υλικό, το *plastici*.

Εικόνα 3.12: Ψεύτικη μύτη

- ♣ **Soft putty:** Είναι μαλακό κερί για κατασκευή καλουπιών μύτης, το οποίο χρειάζεται προσοχή γιατί στεγνώνει γρήγορα.

- ♣ **Special plastic:** Είναι ειδικό κερί στο χρώμα του δέρματος το οποίο κυκλοφορεί σε δύο μορφές: Μαλακό και σκληρό. Είναι κατάλληλο για σβήσιμο φρυδιών, κοψίματα, πληγές και ουλές.

- ♣ **Gel skin:** Ζελατίνη για ουλές, εγκαύματα και κοψίματα που χρησιμοποιείται απευθείας πάνω στο δέρμα αφού πρώτα τοποθετηθεί το υλικό σε μπεν μαρί για να μαλακώσει.

- ♣ **Κόλλες:** Κυκλοφορούν σε μεγάλη ποικιλία και χρησιμοποιούνται σε μορφή κρεμμώδη, υγρή σε σωληνάρια ή μπουκάλια, σε λωρίδες και κολλητικές ταινίες. Χρησιμοποιούνται στο δέρμα για μουστάκια, γένια ή περούκες.

- ♣ **Κόλλα Duo:** Είναι φυσικό υγρό, ελαστικό, παρόμοιο με το λάτεξ που χρησιμοποιείται σαν κόλλα για την τοποθέτηση ψεύτικων βλεφαρίδων για τη δημιουργία πληγών και εγκαυμάτων. Απλώνεται σε τεντωμένο δέρμα. Έχει καλό αποτέλεσμα σε φυσικές ρυτίδες και στεγνώνει πιο γρήγορα από το λάτεξ γιατί περιέχει λίγη αμμωνία.

Εικόνα 3.13 Κόλλα για βλεφαρίδες

- ♣ **Spirit Gum ή Mastix:** Ειδική κόλλα για την τοποθέτηση στο δέρμα γενειάδας, φαλάκρας ή περούκας. Υπάρχει σε δύο μορφές: A) Σε μορφή ματ που χρησιμοποιείται στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο και B) Σε μορφή ελαφριάς γυαλάδας που χρησιμοποιείται στο θέατρο. Για προσθετικά κομμάτια ή φαλάκρες τόσο στον κινηματογράφο όσο και στο θέατρο είναι δυνατό να χρησιμοποιηθεί η πλαστική κόλλα.

- ♣ **Δίκτυ:** Χρησιμοποιείται για την ανόρθωση των χαλαρωμένων μυών του προσώπου.

- ♣ **Κηρώδη υλικά:** Είναι υλικά που χρησιμοποιούνται για αλλαγή χαρακτηριστικών (μύτης / πηγούνι), για δημιουργία πλεγών ή για κάλυψη φρυδιών. Για καλύτερη εφαρμογή του κηρώδους υλικού τοποθετείται μια στρώση κόλλας.

- ♣ **Sealer:** Υγρό υλικό το οποίο σταθεροποιεί τα κηρώδη υλικά και τις κατασκευές από γύψο όπως μύτη ή πηγούνι. Απλώνεται πριν από το μείκ-απ και διαλύεται με ασετόν ή οινόπνευμα.

- ♣ **Σμάλτο δοντιών (tooth enamel):** Υγρό κατάλληλο για βαφή δοντιών το οποίο απλώνεται πάνω σε στεγνό δόντι και αφήνεται να στεγνώσει. Αφαιρείται τρίβοντάς το με πετσέτα ή τοπικά με οινόπνευμα πάνω σε χαρτομάντηλο ή πανί. Κυκλοφορεί σε χρώματα: μαύρο, ιβουάρ, καφέ νικοτίνης, λευκό, χρυσό και ασημί.

- ♣ **Κολλόδιο:** Κυκλοφορεί σε δύο τύπους, το εύκαμπτο και το δύσκαμπτο. Χρησιμοποιείται απ' ευθείας στο δέρμα για τη δημιουργία ουλών και αφαιρείται με ασετόν. Δε χρησιμοποιείται σε ευαίσθητα δέρματα, ούτε κοντά στα μάτια.

- ♣ **Tuplast:** Πλαστικό υλικό κατάλληλο για τη δημιουργία ουλών, πληγών και φουσκαλών. Το υλικό κυκλοφορεί σε σωληνάριο. Τοποθετείται πάνω στο δέρμα χωρίς κόλλα. Αφαιρείται με τράβηγμα και προαπαιτείται τεστ ευαισθησίας για άτομα με ευαίσθητο δέρμα.

- ♣ **Old skin plast:** Είναι ειδικό προϊόν για τη δημιουργία ρυτίδων. Το υλικό απλώνεται σε τεντωμένο δέρμα και στεγνώνεται με σεσουάρ. Στη συνέχεια, μόλις το δέρμα επανέλθει στη φυσιολογική του κατάσταση εμφανίζονται οι ρυτίδες και πουδράρεται για την αποφυγή γυαλάδας. Είναι κατάλληλο για τηλεόραση και κινηματογράφο.

Εικόνα 3.14 Μακιγιάζ γήρανσης

- ♣ **Old age stipple:** Είναι ειδικό προϊόν λάτεξ κατάλληλο για τη δημιουργία γερασμένης εμφάνισης. Απλώνεται με τη τεχνική του Stippling σε τεντωμένο δέρμα με σφουγγάρι και για την αφαίρεσή του τοποθετείται πάνω από το old age stipple ειδικό προϊόν ντεμακιγιάζ.
- ♣ **Gel skin:** Υλικό εγκαύματος το οποίο κυκλοφορεί σε αποχρώσεις όπως ανοιχτό χρώμα του δέρματος, σκούρο καφέ, ανοιχτό κόκκινο, σκούρο κόκκινο και μαύρο.
- ♣ **Διαφανές ζελέ:** Υλικό που χρησιμοποιείται για τη δημιουργία γυαλάδας στο δέρμα ή επάνω από μείκ-απ για να αποδοθεί ιδρωμένη εμφάνιση. Επίσης, μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για εσωτερική χρήση, ενώ αποδίδει κατάλληλα το πύον.

- ♣ **Στικ δακρύων (tear stick):** Ειδικό προϊόν με μενθόλη το οποίο τοποθετείται κατευθείαν κάτω από το μάτι και δημιουργεί δάκρυα για 20-40 δευτερόλεπτα.

- ♣ **Glatzan L:** Πλαστικό υγρό για κατασκευή φαλάκρας, το οποίο εμφανίζει καλά τελειώματα στις άκρες έτσι ώστε η φαλάκρα να φαίνεται πραγματική. Το υλικό απλώνεται με πινέλο σε ειδικό πλαστικό καλούπι και απαιτούνται 3 έως 5 στρώσεις οι οποίες στεγνώνονται με σεσουάρ. Αφού στεγνώσει καλά (περίπου 24 ώρες) αφαιρείται από το καλούπι ενώ συγχρόνως πουδράρονται η επάνω και η κάτω επιφάνειά του. Επίσης, το υλικό Glatzan μπορεί να χρησιμοποιηθεί πάνω σε γυαλί για τη δημιουργία "φρέσκου δέρματος", ενώ αν καεί σε ανοιχτό μέρος με προσοχή, δίνει την εμφάνιση του καμένου δέρματος.

- ♣ **Glatzan L Matt:** Υλικό το οποίο απλώνεται πάνω από το Glatzan L με δύο στρώσεις για να αποδώσει μια εμφάνιση και να διευκολύνει το άπλωμα του μακιγιάζ.

- ♣ **Υγρό λάτεξ:** Είναι φυσικό λάτεξ προβουλκανισμένο με χαμηλή περιεκτικότητα αμμωνίας το οποίο απλώνεται κατευθείαν πάνω στο δέρμα. Επίσης, κυκλοφορεί και το υγρό λάτεξ με χρώμα στην απόχρωση του δέρματος.

- ♣ **Αφρώδες λάτεξ:** Μαλακός αφρός που δίνει την αίσθηση της πραγματικής σάρκας. Το υλικό αυτό βουλκανίζεται στους 95°C

και χρησιμοποιείται για τέλεια αποτύπωση στις λεπτομέρειες του δέρματος.

- ♣ **Κρύο αφρώδες λάτεξ:** Μαλακός αφρός κατάλληλος για προσθετικά τόσο στο πρόσωπο όσο και στο σώμα. Το υλικό αυτό δε βουλκανίζεται και η χρήση του είναι εύκολη και γρήγορη.

- ♣ **Μέικ-απ:** Κυκλοφορούν τα υδατοδιαλυτά aquacolour σε συμπιεσμένη μορφή που δίνουν πολύ καλά αποτελέσματα κάλυψης. Απλώνονται με βρεγμένο σφουγγάρι και όταν στεγνώσουν πουδράρονται. Αφαιρούνται με νερό και σαπούνι. Όσον αφορά τα μέικ-απ του σώματος, είναι και αυτά υδατοδιαλυτά και δε παρουσιάζουν τοξικότητα. Επίσης, για να σταθεροποιηθεί το υδατοδιαλυτό μέικ-απ στο μακιγιάζ του σώματος χρησιμοποιείται σταθεροποιητικό σπρέι το οποίο προφυλάσσει το μακιγιάζ από το τρίψιμο πάνω στα ρούχα. Τέλος, στο εμπόριο κυκλοφορούν και ειδικά φωσφορίζοντα μέικ-απ τα οποία παρουσιάζουν ένα έντονα χρωματικό εφέ. Πιο συγκεκριμένα, μετά την έκθεση τους σε κανονικό φωτισμό, λάμπουν στο σκοτάδι για περίπου 5 λεπτά. Απλώνονται με βρεγμένο σφουγγάρι και αφαιρούνται με νερό.

- ♣ **Πούδρα:** Διάφανη πούδρα ειδική για τη σταθεροποίηση του λιπαρού μέικ-απ.

- ♣ **Αλκοόλη:** Αφαιρεί τη spirit gum / mastix και γενικά τη κόλλα από έτοιμες κατασκευές.

- ♣ **Ασετόν:** Αραιώνει και διαλύει το κολλόδιο, το typlast και το sealer.
- ♣ **Ψεύτικες βλεφαρίδες:** Σε ατομικά ζεύγη ή τουφάκια, σε διάφορα μεγέθη και πυκνότητες.

Εικόνα 3.15: Ψεύτικες βλεφαρίδες

- ♣ **Γλυκερίνη:** Χρησιμοποιείται για τη δημιουργία δακρύων και ιδρώτα.
- ♣ **Γαλάκτωμα ντεμακιγιάζ:** Αφαιρεί το μακιγιάζ και επιπρόσθετα, λειαίνει τα κέρνα προσθετικά.

♣ **Σακούλες ματιών:** Έτοιμα κομμάτια από λάτεξ για χρήση στο πρόσωπο.

♣ **Κρεπέ μαλλιών (crepe hair):** Πλεγμένο μαλλί που τοποθετείται εύκολα και διατίθεται σε ποικιλία χρωμάτων.

Η χρήση των προσθετικών υλικών στα σπέσιαλ εφέ δίνει στον make-up artist τη δυνατότητα να επιτύχει ένα πολύ πιο ρεαλιστικό αποτέλεσμα σε σχέση με τις παραδοσιακές μεθόδους μακιγιάζ. Γι' αυτό το λόγο τα προσθετικά υλικά είναι αναπόσπαστο κομμάτι στα περισσότερα είδη σπέσιαλ εφέ. Πριν από οποιαδήποτε διαδικασία θα πρέπει να καθαριστεί η περιοχή με ειδικά καθαριστικά καλλυντικά ενώ μετά το τέλος της εργασίας καλό είναι να τοποθετηθεί προστατευτική κρέμα ώστε να αποφευχθεί οποιοσδήποτε ερεθισμός.

♣ **Φαλάκρα**

Αρχικά για να δημιουργηθεί φαλακρά χτενίζονται τα μαλλιά προς τα πίσω με νερό και ζελέ ώστε να γίνει το κεφάλι επίπεδο. Τοποθετείται ένα πλαστικό σκουφί φαλάκρας στο κεφάλι ώστε να καλυφτούν καλά οι κρόταφοι και οι φαβορίτες. Σχεδιάζεται το περίγραμμα ακλουθώντας την γραμμή των μαλλιών, αφήνοντας ένα περιθώριο στο μέτωπο και πίσω στο λαιμό για να υπολογιστούν οι διαστάσεις για το κεφάλι του μοντέλου και το πλαστικό σκουφί κόβεται στην περιοχή του αυτιού.

Εικόνα 3.16: Φαλάκρα

Εικόνα 3.17: Μερική φαλάκρα

Έτσι κατασκευάζεται η φαλάκρα ώστε να ταιριάζει ακριβώς στο κεφάλι του μοντέλου. Έπειτα, σχεδιάζεται το περίγραμμα από το σκουφί φαλάκρας με ένα μολύβι ματιών το οποίο τοποθετείται σε πλαστικό κεφάλι. Στη συνέχεια, αφαιρείται το σκουφί και αρχίζει η τοποθέτηση υγρού λατέξ σε στρώσεις, με πινέλο, περιμένοντας κάθε φορά να στεγνώσει η στρώση πριν εφαρμοστεί η επομένη. Για την δημιουργία κανονικής φαλάκρας είναι απαραίτητες πέντε στρώσεις υλικού ενώ όσο λιγότερες είναι οι στρώσεις τόσο πιο εύκολα τεντώνει το υλικού, που πρέπει να μένει στο ομοίωμα τουλάχιστον 6 ώρες μετά την τελευταία στρώση ώστε να υπάρχει ελαστικότητα. Πρέπει να πουδραρισθεί καλά όλη η επιφάνεια για να αφαιρεθεί η φαλάκρα από το πλαστικό κεφάλι. Για τον λόγο αυτό ανασηκώνεται η μια άκρη και πουδράρεται η εσωτερική και η εξωτερική της επιφάνεια μέχρι να αφαιρεθεί τελείως. Για να εφαρμοστεί η φαλάκρα στο μοντέλο ανασηκώνεται η άκρη της στο μέσο του μετώπου απλώνοντας κολλά στο εσωτερικό μέρος της. Τοποθετείται προσεκτικά πάνω στο μέτωπο πιέζοντας προς το κεφάλι. Αυτό επαναλαμβάνεται από το κέντρο του μετώπου προς τους κροτάφους. Αν δεν τοποθετηθεί με προσοχή θα δημιουργηθούν ρυτίδες. Έτσι, προσκολλάται αρχικά η μια πλευρά του λαιμού και έπειτα η περιοχή των κροτάφων. Για να γίνονται άνετα οι κινήσεις η περιοχή του αυχένα μένει ελεύθερη και για να επιτευχτεί καλύτερο αποτέλεσμα οι άκρες της φαλάκρας θα πρέπει να είναι λεπτές, κάτι το οποίο γίνεται με την χρήση ασετόν (Δερβισογλου,2000).

♣ Κάλυψη Φρυδιών

Για την μεταμόρφωση ενός προσώπου η κάλυψη των φρυδιών θεωρείται πολύ βασική διαδικασία. Είτε πρόκειται για μικρότερη αλλαγή είτε για μεγαλύτερη η τροποποίηση τους είναι πάντα σχεδόν απαραίτητη.

A. Σαπούνι

Όταν αφαιρεθεί κάθε ίχνος λιπαρότητας από τα φρύδια τρίβονται με ένα υγρό κομμάτι σαπουνιού, συμφώνα με την φορά των τριχών και προς τα επάνω μέχρι να κολλήσουν με το δέρμα. Κατόπιν καλύπτονται με παχύ στρώμα καλυπτικού χρώματος και έπειτα πουδράρονται.

B. Κόλλα

Αρχικά απλώνεται μια μικρή ποσότητα κόλλας με σπάτουλα. Το φρύδι καλύπτεται ξεκινώντας από το εξωτερικό μέρος και συνεχίζοντας προς το εσωτερικό, καλύπτοντας κάθε φορά ένα μικρό μέρος του φρυδιού. Γίνεται επανάληψη μέχρι την πλήρη κάλυψη του φρυδιού. Τέλος τοποθετείται μείκ-απ και πουδράρεται η περιοχή.

Γ. Πλαστικό φιλμ

Το πλαστικό φιλμ φτιάχνεται στο επιθυμητό σχήμα ώστε να καλυφτούν εντελώς τα φρύδια και πουδράρεται η κάτω επιφάνεια του. Έπειτα τα φρύδια καλύπτονται με κερί ή κόλλα και πουδράρονται. Στη συνέχεια εφαρμόζεται κόλλα γύρω από τα φρύδια. Τέλος προστίθεται το μείκ-απ ταμποναριστά.

Δ. Ύφασμα

Κόβεται ένα κομμάτι υφάσματος για την κάλυψη του φρυδιού και τοποθετείτε πάνω του το ψεύτικο φρύδι. Για την καλύτερη εμφάνιση των ψεύτικων φρυδιών χτενίζονται και χρησιμοποιείται κερί ώστε να κολλήσουν οι τρίχες μεταξύ τους και πάνω στο δέρμα. Πρώτα πουδράρεται η περιοχή και στη συνέχεια τοποθετείται η κόλλα στα φρύδια και τέλος εφαρμόζεται προσεκτικά το ύφασμα και προσεκτικά τοποθετείται το μείκ-απ.

Ε. Κερί

Για να καλυφτούν τα φρύδια με κερί, χρησιμοποιείται μικρή ποσότητα κεριού και απλώνεται στα φρύδια από το τέλος προς την αρχή με απαλές κινήσεις, αφήνοντας λίγη ποσότητα κεριού. Κάθε φορά η διαδικασία επαναλαμβάνεται όσες φορές είναι απαραίτητο ώστε να κολλήσουν όλες οι τρίχες. Έπειτα τοποθετείται σταθεροποιητικό και όταν στεγνώσει απλώνεται το μείκ άπ. Στη συνέχεια πουδράρεται η περιοχή προσεκτικά με χρώμα πούδρας διαφανές ή στο χρώμα του δέρματος. Στην περίπτωση που πρέπει να δημιουργηθεί φρύδι εκ νέου μπορεί να ζωγραφιστεί με μολύβι φρυδιών ή eyeliner.

ΣΤ. Λατέξ

Κατά την εφαρμογή του λάτεξ σχεδιάζεται το σχήμα και το μέγεθος των φρυδιών πάνω σε καθαρή επιφάνεια ώστε το περίγραμμα να είναι λίγο μεγαλύτερο από το πραγματικό. Απλώνεται στο εσωτερικό του περιγράμματος 2 με 5 στρώσεις υγρό λατέξ, εφαρμόζεται κάθε μια αφού στεγνώσει η προηγούμενη. Τέλος, όταν

στεγνώσουν οι στρώσεις λάτεξ, πουδράρονται και ξεκολλιούνται τα φρύδια από την επιφάνεια. Αφού τοποθετηθεί πρώτα κόλλα, τοποθετούνται τα έτοιμα φρύδια ανάποδα στα φρύδια του μοντέλου. Για να κολληθούν τα έτοιμα φρύδια στο δέρμα πρέπει να πιεστούν αρκετά. Στην συνέχεια τοποθετείται μείκ-απ και πούδρα μέχρι να υπάρξει πλήρης κάλυψη. Για την εκ νέου δημιουργία φρυδιών μπορεί να χρησιμοποιηθεί μολύβι φρυδιών ή eyeliner.

♣ Για τα μάτια

A. Δάκρυα

Τα δάκρυα μπορούν να δημιουργηθούν με δυο τρόπους: πρώτος είναι με τη βοήθεια της γλυκερίνης η οποία τοποθετείται στις γωνίες των ματιών. Ο δεύτερος τρόπος είναι φυσικός με το να εμφυσηθεί κατευθείαν πάνω στα μάτια καπνός φαινόλης.

B. Φακοί επαφής

Χρήση φακών επαφής για την αλλαγή του χρώματος των ματιών. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργείται η τύφλωση και η γλαύκωση.

Εικόνα 3.18: Χρωματιστοί φακοί επαφής

Γ. Μαυρισμένο μάτι

Εφαρμόζεται καφέ σκιά στο τόξο του ματιού καθώς και στους μαύρους κύκλους για την δημιουργία του μαυρισμένου ματιού. Έπειτα για να εμφανιστεί η περιοχή μελανιασμένη εφαρμόζεται μπλε σκιά σε όλη την περιοχή. Δεν θα πρέπει η μελανιά να έχει συγκεκριμένο σχήμα καθώς και να ξεφεύγει από τα όρια του ματιού προς το μέτωπο το μάγουλο η την μύτη. Πρέπει να μην οριοθετείται από το φρύδι συνέχεια. Για να δημιουργηθεί μια μωβ απόχρωση καλύπτεται η μπλε σκιά με κόκκινη. Έπειτα για να γίνει η μελανιά πιο όμορφη εφαρμόζεται πάνω σε αυτήν ένα μωβ χρώμα και εφαρμόζεται η πράσινη σκιά επάνω στα όρια της μελανιάς και σβήνει προς τα έξω. Έπειτα μπαίνει η κίτρινη σκιά, η οποία επικαλύπτει τα όρια της πράσινης, ξεκινώντας από μέσα και

σβήνοντας προς τα έξω. Τέλος, τοποθετείται κόκκινο μολύβι στον βλεννογόνο του ματιού.

Εικόνα 3.19 Μελανιασμένα μάτια

Δ. Σακούλες ματιών

Για την πρόσθεση ηλικίας οι σακούλες θεωρούνται απαραίτητες. Μπορούν να έχουν διαφορές, να είναι λείες ή επίπεδες. Το περίγραμμα της σακούλας γίνεται με σκούρα γραμμή και το εσωτερικό της τονίζεται με ανοιχτόχρωμο χρώμα. Ακόμα υπάρχουν έτοιμες σακούλες ματιών κατασκευασμένες από υγρό λατέξ.

Ε. Πεσμένο βλέφαρο

Ένα κομμάτι ύφασμα εφαρμόζεται πάνω στο βλέφαρο. Σύμφωνα με το αν πρέπει το βλέφαρο να είναι μισόκλειστο ή τελείως κλειστό, καθορίζουμε το πλάτος και μήκος ανάλογα με εκείνο του βλεφαρου.

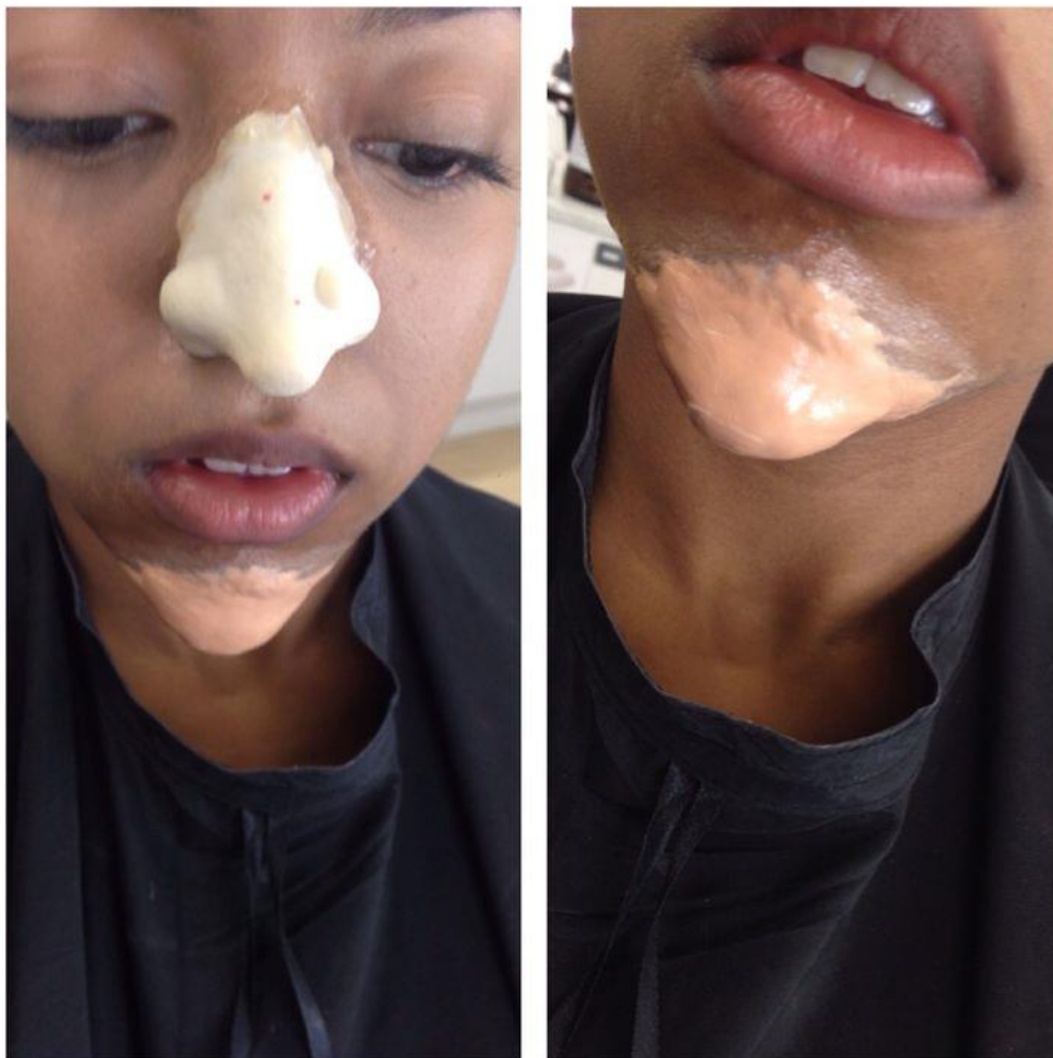
ΣΤ. Μάτι τυφλό με λάτεξ

Είναι σημαντικό πριν από την τοποθέτηση του κομματιού του λάτεξ να σταθεροποιηθούν τα βλέφαρα. Για τον λόγο αυτό χρησιμοποιείται στο πάνω και κάτω βλέφαρο μια σταγόνα υγρό λατέξ με προσοχή ώστε να μην έρθει σε επαφή με τις βλεφαρίδες. Στη συνέχεια τοποθετείται ένα κομμάτι υφάσματος πάνω στο λατέξ ώστε να μένει κλειστό το μάτι. Μια πολύ μικρή ποσότητα υγρό λατέξ τοποθετείται στην εσωτερική κόγχη του << τυφλού ματιού>>, κολλώντας επάνω το κομμάτι του λατέξ προσεκτικά για μην φαίνονται οι άκρες του δέρματος. Εφαρμόζεται απαλά σε όλο το μάτι λατέξ το οποίο όταν στεγνώσει πουδράρεται. Στην συνέχεια τοποθετείται το μείκ-απ (Δερβισογλου,2000).

♣ Μύτη – Πηγούνι- Αυτιά

Αρχικά καθαρίζεται πολύ καλά η περιοχή που θα τοποθετηθεί η μύτη, τα αυτιά και το πηγούνι, ώστε να μην υπάρχει κανένα ίχνος λιπαρότητας. Αυτό γίνεται με την ίδια διαδικασία που η περιοχή καθαρίζεται με λοσιόν και γαλάκτωμα. Στη συνέχεια, αφού πλαστεί με τα δάχτυλα ένα κομμάτι από κερί προσκολλάται στο σημείο της μύτης και πιέζεται μέχρι να σταθεροποιηθεί. Όταν το αποτέλεσμα του σχήματος είναι το επιθυμητό λειαίνονται τα άκρα όσο περισσότερο γίνεται για να απομακρυνθούν. Στο κομμάτι κεριού δίνεται ύψη του δέρματος αφού δουλευτεί με το σφουγγαράκι και στην συνέχεια καλύπτεται η περιοχή με Μείκ-απ, το οποίο πρέπει να μοιάζει με το χρώμα του δέρματος. Στο τέλος εφαρμόζεται πούδρα ώστε να σταθεροποιηθεί το προσθετικό μέρος. Πιο συγκεκριμένα για τα εφέ

της προσθήκης πηγουنيού, απαραίτητο είναι να μην τοποθετηθεί κερί στα μαλακά μέρη γιατί είναι πιθανή η δημιουργία ρυτίδων (Δερβισογλου, 2000).

Εικόνα 3.20 Μύτη και πιγούνι

♣ Αξύριστη εμφάνιση

Πρώτο βήμα για την δημιουργεί της αξύριστης εμφάνισης είναι η επιλογή του χρώματος. Για λόγους υγιεινής είναι προτιμότερο να μην εφαρμόζεται απευθείας η κόλλα σε μορφή στικ πάνω στο πρόσωπο αλλά με μια μικρή σπάτουλα να μπαίνει η ποσότητα που απαιτείται σε μια επιφάνεια και από εκεί στην επιθυμητή περιοχή. Το

στικ είναι πρακτικότερο να χρησιμοποιηθεί απευθείας πάνω στις περιοχές του προσώπου που πρέπει να τοποθετηθούν τα γένια για αξύριστη εμφάνιση. Η χρήση πρέπει να είναι ατομική και φυσικά να μην υπάρχει κάποια δερματοπάθεια ώστε να αποφευχθεί η μόλυνση. Έπειτα καλύπτεται με κόλλα το μάγουλο και όλες οι κομμένες τρίχες πιέζονται με το σφουγγάρι απαλά πάνω στην επιφάνεια του προσώπου. Γίνεται επανάληψη μέχρι να καλυφτεί όλη η περιοχή. Αν οι τρίχες είναι μεταξωτές είναι πιθανόν να δημιουργηθούν πυκνές τούφες από γένια σε διάφορα σημεία. Αν υπάρχει περίσσεια ποσότητα αφαιρείται προσεκτικά και για να μην φαίνονται οι άκρες, τα γένια χτενίζονται απαλά. Καταλήγει σε ένα πρόσωπο αξύριστο με πολύ φυσικό αποτέλεσμα και γένια σταθερά που δεν πέφτουν εύκολα. Μπορούν να αφαιρεθούν με νερό τρίβοντάς τα με βρεγμένη πετσέτα. Η συγκεκριμένη μέθοδος έχει χρήση στον κινηματογράφο και στην τηλεόραση και η εφαρμογή πρέπει να γίνεται με προσοχή ώστε να μην υπάρχουν αλλού πυκνές τρίχες και αλλού κενά σημεία. Τέλος για να μην ξεκολλούνται τα γένια εύκολα από τον ιδρώτα, η κόλλα που έχει απλωθεί ταμπονάρεται ελαφρά με ένα κομμάτι βαμβάκι (Δερβίσογλου 2000).

Εικόνα 3.21 αξύριστη εμφάνιση

♣ Τοποθέτηση γενειάδας

Για να δημιουργηθεί γενειάδα κόβεται το crape hair σε μήκος τόσο όσο απέχουν τα χείλη από το πιγούνι. Έπειτα εφαρμόζεται κόλλα στην περιοχή και τοποθετείται το crape hair από το πιγούνι προς τα επάνω, έτσι ώστε να υπάρχει καλύτερη κάλυψη των τριχών. Για να είναι πιο φυσικό το αποτέλεσμα θα πρέπει η τοποθέτηση να φτάνει μέχρι τις φαβορίτες των μαλλιών και τυχόν κενά να συμπληρώνονται με μολύβι φρυδιών. Το ψαλίδι δίνει το επιθυμητό σχήμα μακιγιάζ και το μολύβι φρυδιών ή το κάρβουνο είναι άλλοι δυο τρόποι για δημιουργία γενειάδας. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται για να δημιουργηθεί μουστάκι (Δερβισογλου,2000).

♣ Δόντια

Ο οδοντιατρικός κύρος χρησιμοποιείται για τα δόντια που λείπουν εντελώς ή μερικώς ή το ειδικό σμάλτο δοντιών σε λευκό ,ιβουάρ, κόκκινο, καφέ, κιτρινωπό, χρυσαφί, ασημί. Όταν τα δόντια είναι εντελώς στεγνά τότε τοποθετούνται με ατομικό πινέλο μερικές στρώσεις σμάλτου. Το στόμα πρέπει να μείνει ανοιχτό μέχρι να στεγνώσουν τα υλικά. Για τα μαυρισμένα δόντια χρησιμοποιείται σμάλτο δοντιών σε κίτρινο και μαύρο χρώμα. Αρχικά βάφονται τα δόντια με κίτρινο χρώμα νικοτίνης και μόλις στεγνώσουν τοποθετείται λίγο μαύρο. Σκουπίζεται το δόντι με χαρτομάντιλο και χρησιμοποιείται το σμάλτο. Όταν στεγνώσει αφαιρείται με οινόπνευμα (Μικελάτου & Τσιγώνια, 2010).

Εικόνα 3.22: αξεσουάρ για δόντια

♣ Φακίδες

Οι φακίδες είναι εμφανής σε ανοιχτόχρωμες επιδερμίδες κυρίως στα μάγουλα, στο μέτωπο και στο πηγούνι. Χρωματικά ποικίλουν από ανοιχτό καφέ έως σκούρο, ανάλογα με το πόσο εκτίθενται στον ήλιο. Προτιμότερο είναι να μην έχουν το ίδιο μέγεθος και το σχήμα να ποικίλει σε στρογγυλό ή τετράγωνο. Σύμφωνα με τις ανάγκες κάθε δέρματος επιλέγεται και το χρώμα τις επιδερμίδας (Δερβισογλου, 2000).

♣ Σημάδια γήρανσης

Η συνεργασία δυο ατόμων θεωρείται απαραίτητη για να επιτευχθεί ένα ικανοποιητικό και ρεαλιστικό αποτέλεσμα στο συγκεκριμένο εφέ.

Οι περιοχές που θα χρειαστεί να καλυφτεί το πρόσωπο χωρίζονται σε:

1. Μέτωπο
2. Βλέφαρα
3. Πλαϊνό μέρος προσώπου
4. Μύτη
5. Το άνω χείλος, αν δεν υπάρχει μουστάκι
6. Κάτω χείλος
7. Πηγούνι
8. Λαιμός

Η επιδερμίδα πρέπει να είναι καθαρισμένη καλά πριν ξεκινήσει το εφέ. Έπειτα απλώνεται πλούσια στρώση λατέξ στο μέτωπο από τις ρίζες των μαλλιών μέχρι εκεί που αρχίζουν τα φρύδια, με προσοχή ώστε να μην καλυφτούν οι τρίχες. Απαιτείται προσοχή στην ταχύτητα ώστε να μην στεγνώσει το λατέξ αλλά και στην ποσότητα ώστε να μην είναι λίγη. Έπειτα το ένα άτομο τραβάει τα φρύδια όσο γίνεται προς τα κάτω και τις ρίζες των μαλλιών προς τα πάνω, ώστε να μην κολλήσει το λατέξ. Το δεύτερο άτομο το στεγνώνει με την βοήθεια σεσουάρ. Αφού στεγνώσει μετατρέπεται από λευκό σε διαφανές. Καθώς το μέτωπο παραμένει τεντωμένο, ο βοηθός τοποθετεί με γρήγορες κινήσεις μια δεύτερη παχιά στρώση λατέξ την οποία επίσης στεγνώνει με το σεσουάρ. Το μέτωπο μένει τεντωμένο. Μετά από λίγο το μοντέλο πρέπει να κουνήσει μερικές φορές τα φρύδια του πάνω-κάτω ώστε οι καινούριες ρυτίδες να

δημιουργηθούν μόνες. Οι ρυτίδες που θα δημιουργηθούν θα είναι μικρές ενώ σε μεγαλύτερο άτομο όπου η ελαστικότητα απουσιάζει, οι ρυτίδες θα είναι εντονότερες. Στη συνέχεια, τα φρύδια ανασηκώνονται με το ένα χέρι ενώ με το άλλο το βλέφαρο κρατείται ακίνητο βάζοντας τα δάκτυλα πάνω στις βλεφαρίδες. Απλώνεται η δεύτερη στρώση εφόσον στεγνώσει η πρώτη με το σεσουάρ. Στεγνώνεται και πάλι και στην συνέχεια πουδράρεται. Μεγάλη προσοχή θα πρέπει να δοθεί ώστε το κέντρο του φρυδιού να μην ανασηκωθεί διότι θα δημιουργηθούν οριζόντιες, αφύσικες ρυτίδες. Έτσι τα φρύδια πρέπει να ανασηκωθούν από τις εξωτερικές άκρες ώστε να δημιουργηθούν ρυτίδες διαγώνιες και πιο φυσικές. Κατόπιν, το σημείο πουδράρεται. Επαναλαμβάνεται η ίδια διαδικασία από την άλλη μεριά του προσώπου, στο άνω χείλος και στο πηγούνι. Στην περίπτωση που πρέπει τα δάκτυλα να ακουμπήσουν πάνω στα μάγουλα, τότε πρέπει να είναι πουδραρισμένα για να αποφευχθούν τυχόν προβλήματα. Το στρώμα υγρού λατέξ θα τοποθετηθεί στην μύτη που θα επικαλύψει τις άκρες των προηγούμενων, το οποίο στεγνώνεται με σεσουάρ και πουδράρεται. Το κεφάλι πρέπει να βρίσκεται σε έκταση για την δημιουργία ρυτίδων στον λαιμό και να παραμένει έτσι μέχρι το τέλος της εργασίας. Τοποθετείται το πρώτο στρώμα υγρού λατέξ και αφού στεγνώσει τοποθετείται το δεύτερο και όταν στεγνώσει και αυτό πουδράρεται. Πρέπει να δοθεί προσοχή ώστε να μην ξεφύγει κάποια περιοχή από αυτήν την διαδικασία, ώστε να υπάρχει η ίδια ύψη με το υπόλοιπο πρόσωπο (Δερβισογλου,2000).

Εικόνα 3.23: Μακιγιάζ γήρανσης

Αν το μακιγιάζ μοιάζει επίπεδο χρησιμοποιείται η τεχνική του stippling σε όλο το πρόσωπο. Η τεχνική αυτή αποτελείται από μια σειρά επεμβάσεων στο δέρμα με τη βοήθεια χρωμάτων, χωρίς προσθετικά υλικά (Stipple: Ζωγραφίζω σχηματίζοντας στίγματα). Με αφρώδες σφουγγάρι τοποθετείται ειδικό μείκ-απ σε όλο το πρόσωπο και το λαιμό. Το χρώμα του μείκ-απ πρέπει να πλησιάζει όσο γίνεται περισσότερο στο υγρό λατέξ. Δε χρησιμοποιείται πούδρα ή άλλο χρώμα γιατί το λατέξ έχει καλύτερη εμφάνιση όταν γυαλίζει. Για τέλειο αποτέλεσμα, τα μαλλιά γκριζάρονται με ειδικά προϊόντα για αλλαγή βαφής μαλλιών. Προτιμάται η απόχρωση ιβουάρ ή μπλε γκρι. Δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί άσπρο σπρέι γιατί θα δώσει στα μαλλιά μεταλλική χροιά, αλλά ούτε και ασημί γιατί σε μαύρα μαλλιά θα δώσει μπλε ανταύγειες. Χρησιμοποιείται βούρτσα ή οδοντόβουρτσα και απλώνεται το υλικό σε όλο το μήκος των μαλλιών. Το τελικό αποτέλεσμα πρέπει να παρουσιάζει ένα πρόσωπο φυσικό (Horn, 2007).

♣ Γήρανση χεριών

Στην πάνω επιφάνεια των χεριών απλώνεται απαλά ένα στρώμα υγρού λατέξ με το σφουγγαράκι, αφού τεντωθεί καλά το δέρμα και κρατηθούν τα δάχτυλα και ο καρπός λυγισμένα. Το μοντέλο κρατεί τα δάκτυλα και τον καρπό σε αυτήν την θέση μέχρι την τοποθέτηση της πούδρας. Είναι σημαντικό να μην ενωθούν μεταξύ τους τα δάκτυλα. Όταν στεγνώσει το υγρό λατέξ και γίνει τελείως διάφανες και εφόσον τα δάκτυλα είναι λυγισμένα, προστίθεται ένα δεύτερο παχύ στρώμα λατέξ και αφού στεγνωθεί πουδράρεται. Τα δάχτυλα θα πρέπει να τεντωθούν αρκετές φορές μέχρι να δημιουργηθούν νέες ρυτίδες και στη συνέχεια με την ίδια διαδικασία τοποθετείται υγρό λατέξ σε δυο παχιά στρώματα στην κάτω επιφάνεια των χεριών και των δάκτυλων ενώ ενώνεται με εκείνο στην πάνω μεριά της παλάμης. Προστίθεται κόκκινο χρώμα στις κλειδώσεις και τονίζονται οι φλέβες. Τέλος πουδράρεται η επιφάνεια. Ένα καλό αποτέλεσμα εξαρτάται από την ελαστικότητα του δέρματος (Δερβισογλου, 2000).

♣ Κοψίματα

Τα κοψίματα έχουν μεγάλη ποικιλία τόσο σε είδη όσο και σε περιοχές εφαρμογής. Είτε πρόκειται για την αναπαράσταση μιας αμυχής, είτε για ένα βαθύ κόψιμο η διαδικασία που ακολουθείται είναι η ίδια.

Εικόνα 3.24: Διάφορα κοψίματα

A. Κομμένη φλέβα

Καταρχάς καθαρίζεται καλά η περιοχή και τοποθετείται κόλλα στο σημείο που πρόκειται να δημιουργηθεί το κόψιμο. Στη συνέχεια μικρή ποσότητα κεριού πλάθεται για να μαλακώσει, ώστε να δημιουργηθεί ένας μικρός μακρόστενος κύλινδρος που καταλήγει σε δυο μυτερές άκρες, ο οποίος σταθεροποιείται πάνω στο δέρμα. Μεγάλη προσοχή χρειάζεται στο σημείο που θα τοποθετηθεί το υλικό, έτσι ώστε να είναι λίγο πιο ψηλά από την άρθρωση του καρπού για να μην υπάρχει κίνδυνος να χαλάσει ή να ξεκολλήσει με την κίνησή του. Με μια σπάτουλα και τα δάχτυλα, ο κύλινδρος δουλεύεται περιμετρικά με τέτοιο τρόπο ώστε να κολλήσουν οι άκρες του και να φαίνονται σαν συνέχεια του δέρματος. Μετά ακολουθεί η χρήση σταθεροποιητικού και ο κύλινδρος στεγνώνει. Δίνεται ιδιαίτερη προσοχή ώστε το κερί να είναι κεντρικά (κατά μήκος) λίγο υπερυψωμένο, όχι όμως ιδιαίτερα πολύ, για να μη φαίνεται παραμορφωμένο από απόσταση. Αφού ολοκληρωθεί η παραπάνω διαδικασία καλύπτεται το κερί (επεκτείνοντας την κάλυψη και πέρα από αυτό) με μείκ-απ στο χρώμα του δέρματος και πούδρα. Με τη σπάτουλα ή με κάποιο άλλο μυτερό εργαλείο χαράζεται κατά μήκος το κερί, αρκετά βαθιά ώστε να φαίνεται σαν να έχει κοπεί το δέρμα. Όσο μεγαλύτερη

είναι η απόσταση από την οποία θα φαίνεται (όπως γίνεται σε θεατρικές παραστάσεις) τόσο πιο ανοιχτό πρέπει να είναι το εξωτερικό του άνοιγμα. Έπειτα τοποθετείται κόκκινο supracolor στο εσωτερικό της τομής που έχει δημιουργηθεί, το οποίο και σβήνει περιμετρικά από το χείλος προς τα έξω. Τέλος, προστίθεται παχύρευστο αίμα μέσα στο κόψιμο και πιο ρευστό αίμα στο εξωτερικό δημιουργώντας σταγόνες που τρέχουν από την τομή προς τα έξω (Miller, 2006).

B. Κομμένο δάχτυλο

Η διαδικασία ξεκινά με την τοποθέτηση σε καθαρό δέρμα κόλλας σε ευθεία γραμμή και αφήνεται να στεγνώσει τόσο ώστε να γίνει κολλώδης. Στη συνέχεια προστίθεται από πάνω μια μικρή ποσότητα κεριού αντίστοιχη με το επιθυμητό μέγεθος της πληγής. Με μια σπάτουλα δουλεύεται το κερί έτσι ώστε οι άκρες του να γίνουν ένα με το δέρμα. Εφαρμόζεται μια στρώση σταθεροποιητικού και αφού στεγνώσει, χαράζεται το κερί ώστε να δοθεί στο εφέ μια πιο ανατριχιαστική όψη. Ακολούθως, με ένα πινέλο εφαρμόζεται λευκό χρώμα μέσα στην πληγή που έχει δημιουργηθεί με τη χάραξη του κεριού. Η κίνηση αυτή δίνει την εντύπωση ότι η πληγή έχει μολυνθεί. Έπειτα εφαρμόζεται μαύρο χρώμα στο άνοιγμα της πληγής ώστε να δοθεί βάθος. Τέλος, τοποθετείται αίμα στο εσωτερικό της πληγής για να γίνει πιο αληθοφανές το αποτέλεσμα (Δερβισογλου,2000).

Γ. Ράμματα

-μαύρη κλωστή

-κολλόδιο

-Foundation

-πούδρα

-αίμα

Σε πρώτη φάση απλώνεται σε καθαρή επιφάνεια δέρματος κολλόδιο σε σχήμα ράμματος, τρεις φορές. Πιέζοντας το δέρμα στα άκρα του ράμματος, ο make up artist φυσά και πιέζει τόσο ώστε το δέρμα να σχηματίζει ουλή. Με διπλή μαύρη κλωστή σχηματίζει το ράμμα. Κόβει μικρά κομμάτια κλωστή για τα κάθετα μέρη του ράμματος και τα κολλά με τον ίδιο τρόπο. Με λίγο στικ ή υγρό foundation μετριάζει το μαύρο χρώμα της κλωστής. Πουδράρει ελαφρά και αν είναι απαραίτητο απλώνει λίγες σταγόνες αίμα στα σημεία που υποτίθεται ότι ράφτηκε το δέρμα. Εάν θέλει να δείξει ότι έχει περάσει αρκετός καιρός που έγινε το ράμμα ταμπονάρει ελαφρά με λίγη πούδρα (Τσιγώνια & Μικελάτου, 2010).

♣ Εμφάνιση Τριχοειδών αγγείων

Εμφανίζονται κυρίως στους μηρούς και στις χαμηλές περιοχές των ποδιών. Η καλύτερη κάλυψη γίνεται απλώνοντας ένα πρώτο στρώμα από την κρέμα του καμουφλάζ, χρησιμοποιώντας μια μικρή βούρτσα για να ακολουθηθεί το περίγραμμα κάθε φλέβας. Μπορεί να είναι ανιαρή δουλειά αλλά οι κρέμες επικάλυψης διαρκούν αρκετές ημέρες άρα δεν χρειάζεται να εφαρμόζονται καθημερινώς. Το περίγραμμα ακολουθείται με πούδρα πριν απλωθεί η κύρια σκιά που ταιριάζει στο δέρμα. Στη συνέχεια πάλι ακολουθείται το περίγραμμα με μία βούρτσα. Εν τελει, το χτυπά μαλακά με το μεσαίο δάχτυλο πριν βάλει την πούδρα και μουτζουρώνει. Αν κάποια μέρη της φλέβας διαφαίνονται ακόμα θα

χρειαστεί να αγγίξει αυτά τα μέρη με την βούρτσα που έχει την κύρια σκιά που ταιριάζει με το δέρμα και μετά να βάλει πούδρα και να μουτζουρώσει (Τσιγωνια & Μικελατου, 2010).

♣ Εμφάνιση εγκαύματος

Ως βάση για το έγκαυμα χρησιμοποιείται ένα φύλλο από χαρτομάντιλο, το οποίο κόβεται, τσαλακώνεται καλά και τοποθετείται πάνω στο δέρμα. Με το σφουγγαράκι τοποθετείται λάτεξ πρώτα στις άκρες του χαρτομάντιλου ώστε να κολλήσει με το δέρμα και στη συνέχεια σε όλη την επιφάνειά του. Απαιτείται μεγάλη προσοχή σε περιοχές που υπάρχουν τρίχες ώστε να μην υπάρχει κίνδυνος να αποτριχωθούν όταν θα αφαιρεθεί το λάτεξ. Στη συνέχεια τοποθετείται μέικ-απ ταμποναριστά με τα δάκτυλα προσέχοντας πολύ ώστε να μη καλυφθεί τελείως η περιοχή αλλά να φαίνονται αρκετά οι πτυχές του τσαλακωμένου χαρτομάντιλου. Εφαρμόζεται κόκκινο supracolor ταμποναριστά με τα δάκτυλα με την ίδια τεχνική που εφαρμόστηκε το μέικ-απ έτσι ώστε και πάλι να μην καλυφθούν οι πτυχές του χαρτομάντιλου. Με ένα αιχμηρό αντικείμενο, δημιουργούνται σχισμές σε ένα – δύο σημεία στο λάτεξ και προστίθεται κόκκινο supracolor μέσα στα σκισίματα. Τέλος, μπορεί να χρησιμοποιηθεί παχύρευστο αίμα μέσα στις σχισμές ώστε να γίνει πιο ρεαλιστικό το αποτέλεσμα. Για τη δημιουργία εγκαύματος με φυσαλίδες υγρού θα πρέπει κάτω από το χαρτομάντιλο να τοποθετηθεί μικρή ποσότητα από βαμβάκι σε κάποια σημεία και να ακολουθηθεί η ίδια διαδικασία. Μεγάλη προσοχή πρέπει να δοθεί στα όρια του λάτεξ καθώς έχουν την ιδιότητα να συσσωρεύουν το κόκκινο χρώμα και να δημιουργούν μια εικόνα σαν κόκκινο φωτοστέφανο που δε φαίνεται

καθόλου ρεαλιστικό. Γι' αυτό το κόκκινο χρώμα πρέπει να σβήνει έξω από την περιοχή που υπάρχει το λάτεξ ώστε να δίνει περιμετρικά την εικόνα μιας φλεγμονής που σβήνει σταδιακά. Με τον ίδιο τρόπο δημιουργείται και το ηλιακό έγκαυμα (Δερβισογλου,2000).

Εικόνα 3.25: Έγκαυμα

♣ Εφέ τραύματος από σφαίρα

Το εφέ τραύματος από σφαίρα ξεκινά με μια μικρή ποσότητα κεριού σε σχήμα μπάλας. Αυτό τοποθετείται απαλά και σταθερά πάνω στο επιθυμητό σημείο του δέρματος, στο οποίο έχει πρώτα τοποθετηθεί κόλλα. Στη συνέχεια εφαρμόζεται μείκ-απ στην απόχρωση του δέρματος. Με ένα αιχμηρό αντικείμενο δημιουργείται μια εσοχή στο κέντρο της περιοχής και το εσωτερικό χρωματίζεται με μαύρο για να δοθεί βάθος προσθέτοντας επίσης εξωτερικά μικρές κηλίδες από μαύρο χρώμα. Τέλος, τοποθετείται με προσοχή το ψεύτικο αίμα μέσα και έξω από το τραύμα.

Εικόνα 3.26: Τραύμα στο κεφάλι

Τα υλικά που χρησιμοποιούνται είναι:

-κερί

-sprint gum

-σπάτουλα

-οδοντογλυφίδα

-ψεύτικο αίμα

-Λιπαρά χρώματα σε σκούρο μπλε, κόκκινο και μαύρο

Αρχικά, ο make up artist πλάθει μια μικρή ποσότητα κεριού σε σχήμα μικρής μπάλας. Την τοποθετεί απαλά αλλά πολύ σταθερά πάνω στο δέρμα αφού πρώτα έχει βάλει μια μικρή ποσότητα κόλλας sprint gum στο σημείο που θα την τοποθετήσει. Στην συνέχεια με μια σπάτουλα πιέζει λίγο παραπάνω τις άκρες ώστε να εφάπτονται καλύτερα στο δέρμα. Με ένα πινέλο ή με το δάχτυλο χρωματίζει το κερί σκούρο κόκκινο χρώμα. Προσθέτει ελάχιστο σκούρο μπλε απλώνοντας τους χρωματισμούς στα

εξωτερικά άκρα της περιοχής και αφήνοντας τα αναμειγμένα χρώματα κόκκινου-μπλε να φαίνονται λίγο πιο έντονα στην περιοχή κοντά στο κερύ. Με μια οδοντογλυφίδα αφαιρεί το κεντρικό κομμάτι του κεριού και σχηματίζει μια τρύπα διατηρώντας τις άκρες όπως είναι. Χρωματίζει το εσωτερικό της τρύπας με σκούρο κόκκινο και για να δώσει βάθος προσθέτει μικρές κηλίδες από μαύρο χρώμα. Βάζει με προσοχή κόκκινο αίμα μέσα και έξω από την τρύπα.(Μικελατου & Τσιγωνια, 2010).

♣ Δημιουργία μώλωπα

Για το εφέ του μώλωπα αναμειγνύεται το κόκκινο και το μπλε χρώμα μέχρι να επιτευχθεί η σκουρόχρωμη μωβ απόχρωσή του. Τα στάδια απόχρωσης ενός μώλωπα είναι:

κόκκινο – μωβ – καφέ ανοιχτό που κιτρινίζει – κίτρινο που πρασινίζει (κατά την περίοδο της ανάρρωσης). Με σφουγγαράκι η απόχρωση απλώνεται στο επιθυμητό σημείο. Στη συνέχεια με τα δάχτυλα ή με ένα πινέλο απλώνεται λίγο μείκ-απ πάνω από το μώλωπα και αναμειγνύεται με την απόχρωση. Στο τέλος προστίθεται λίγο κίτρινο χρώμα και απλώνεται λίγη πούδρα για να δοθεί ματ αποτέλεσμα (Δερβισογλου, 2000).

♣ Εφέ για γρατζουνιές και εκδορές

Για τη δημιουργία του συγκεκριμένου εφέ εφαρμόζεται καφέ χρώμα κατά μήκος του προσώπου ή του σώματος με ένα σφουγγαράκι ή πινέλο. Οι γραμμές που αφήνει το σφουγγαράκι καθώς αγγίζει το πρόσωπο ή το σώμα, αποτελούν τις κατευθυντήριες γραμμές για τις γρατζουνιές-εκδορές. Τέλος, τοποθετείται ψεύτικο αίμα σε διάφορα μέρη της

γρατζουνιάς ώστε να δείξει πιο ρεαλιστικό το αποτέλεσμα (Τσιγωνια & Μικελατου, 2010).

♣ Για τη δημιουργία ιδρώτα

Για να δημιουργηθεί το εφέ του ιδρώτα στο πρόσωπο εφαρμόζεται γλυκερίνη σε όλο το πρόσωπο, το λαιμό και τις ρίζες των μαλλιών μετά το τέλος του μακιγιάζ. Αν δεν τριφτεί ή δεν πλυθεί η περιοχή, το εφέ του ιδρώτα παραμένει όσο χρόνο χρειάζεται (Δερβισογλου,2000).

♣ Για τη δημιουργία ελιάς με υγρό λάτεξ

Για να επιτευχθεί το εφέ της ελιάς με τη βοήθεια υγρού λάτεξ, τοποθετούνται μερικές σταγόνες σε μια επίπεδη επιφάνεια και αφήνονται να στεγνώσουν αρκετές ώρες (περίπου μια νύχτα). Για την εφαρμογή στο πρόσωπο, τοποθετείται στην πίσω επιφάνεια της κάθε ελιάς κόλλα και προσκολλάται στην περιοχή του προσώπου που έχει επιλεγεί. Τέλος, οι ελιές χρωματίζονται με καφέ ή μαύρο χρώμα, ενώ για να δείξει το αποτέλεσμα πιο ρεαλιστικό μπορούν να τοποθετηθούν τρίχες από crepe hair. Για να καθαριστεί η περιοχή από τα προσθετικά υλικά χρησιμοποιείται καθαρό οινόπνευμα, γαλάκτωμα, λοσιόν ή καθαριστική κρέμα. Καλό είναι μετά τη διαδικασία του καθαρισμού να εφαρμοστεί τοπικά μια προστατευτική ή αναπλαστική κρέμα ώστε να καταπραυνθούν τυχόν ερεθισμοί. Για την επίτευξη του καλύτερου δυνατού αποτελέσματος ο make - up artist συνδυάζει την τέχνη του με εκείνες των υπολοίπων δημιουργών όπως ο σεναριογράφος, ο σκηνοθέτης, ο

υπεύθυνος βεστιαρίου, ο υπεύθυνος φωτισμού κτλ. Όταν όλοι αυτοί συμβάλλουν ο καθένας με το κομμάτι που του αναλογεί τότε η εικόνα είναι πραγματικά ολοκληρωμένη (Δερβισογλου,2000).

3.6 Stipping

Είναι μια μέθοδος στην οποία το χρώμα εφαρμόζεται ταμποναριστά αντί απλώς να απλώνεται και να «αφήνεται» πάνω στο δέρμα. Κύριος στόχος αυτής της μεθόδου είναι να δοθεί σπογγώδη υφή στο χρώμα, όψη ανώμαλου δέρματος, για να μετριαστούν σκιές ή λάμπσεις που είναι πολύ έντονες, για να προστεθεί χρώμα ή για να αλλάξει το βασικό χρώμα στο μακιγιάζ και για να δοθεί η εικόνα φακίδων και καφέ κηλίδων. Τέλος, χρησιμοποιείται κατά την εφαρμογή του τρισδιάστατου μακιγιάζ στο πρόσωπο για να δώσει την αίσθηση του φυσικού δέρματος. Τις περισσότερες φορές χρησιμοποιείται σφουγγαράκι και κάποιες φορές πινέλο.

* Με σφουγγαράκι : Κατάλληλα είναι τα φυσικά σφουγγάρια ή τα καουτσούκ. Η επιλογή γίνεται ανάλογα με το είδος του fond de teint που θα χρησιμοποιηθεί. Για το pan cake χρησιμοποιούνται φυσικά σφουγγαράκια ενώ για λιπαρά fdt χρησιμοποιούνται αυτά από καουτσούκ. Απλώνεται το χρώμα στο σφουγγαράκι, καλύπτοντας καλά την επιφάνεια και ταμπονάρεται ελαφρά κ προσεκτικά το δέρμα. Αν το αποτέλεσμα είναι πολύ αχνό πιέζεται πιο πολύ μέχρι να πετύχει το ζητούμενο χρώμα. Κάθε φορά που χρησιμοποιείται άλλο χρώμα πουδράρεται. Όταν χρησιμοποιείται υδάτινο fdt ή pan cake μπορεί να παραληφθεί η πούδρα.

* Με πινέλο: Κατάλληλα είναι τα μικρά στρογγυλα πινέλα, συμπεριλαμβανομένων και των πινέλων eye liner. Προτιμούνται τα πλατιά, λεπτά πινέλα για τις φακίδες ή για το εφέ του ανώμαλου δέρματος. Το stippling με πινέλο γίνεται με εφαρμογή του πινέλου στο fdt και στη συνέχεια τοποθέτηση του χρώματος στο δέρμα. Δεν είναι απαραίτητο να γίνει εφαρμογή πούδρας. Επίσης και όταν χρησιμοποιούνται περισσότερα από ένα χρώματα, δεν είναι απαραίτητο να πουδράρονται μετά από κάθε χρώμα, αλλά συνολικά στο τέλος.

* Stippling για ανώμαλο δέρμα: Χρησιμοποιούνται περισσότερα από ένα χρώματα, τα οποία εφαρμόζονται πάνω από λιπαρό ή υγρό f.d.t ή από Pan cake. Αν χρησιμοποιηθεί μόνο ένα χρώμα διαλέγεται μια απόχρωση μεταξύ της φωτεινότητας και της σκίασης και όχι φυσικά το ίδιο χρώμα με το χρώμα της βάσης. Πρέπει να είναι είτε πιο ανοιχτό είτε πιο σκούρο. Το χρώμα που επιλέγεται εξαρτάται επίσης από την όψη την οποία θέλει να δώσει, όπως για παράδειγμα πιο υγιής ή ασθενική, μαυρισμένη ή ωχρή, από το φύλο και από το φυσικό χρώμα του μοντέλου. Στους άνδρες οι αποχρώσεις είναι πιο σκούρες από τις αντίστοιχες των γυναικών. Έτσι, εφαρμόζεται το stippling κατά χρώμα.

Στο τέλος ελέγχεται αν πρέπει να τονιστεί κάποιο, οπότε και επαναλαμβάνεται. Αν πρέπει να απεικονιστούν κοκκινίλες, μπορεί το δεύτερο «stipple» να είναι κόκκινο. Τέλος πρέπει να γίνει «stipple» στο ρουζ, ακόμα κι αν έχει εφαρμοστεί το αρχικό μακιγιάζ.

* Stippling για μείωση αντιθέσεων: Είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί η τεχνική αυτή για να μειωθούν οι αντιθέσεις σε σημείο όπου το μακιγιάζ είναι υπερβολικά σκούρο, ανοιχτό ή έχει υπερβολικό έντονο χρώμα. Αν είναι επιθυμητό το δέρμα να φαίνεται ακόμα πιο τραχύ τότε ταμπονάρονται οι σκιάσεις με χρώμα ανοιχτότερο από τη βάση και τις

φωτεινότητες με χρώμα σκουρότερο από τη βάση. Όπως φαίνεται το stippling δίνει την αίσθηση του ανώμαλου, γερασμένου δέρματος και συνεπώς δεν πρέπει να εφαρμόζεται σε νεανικά δέρματα για μείωση των αντιθέσεων.

* Stippling για προσθήκη χρώματος: Η μέθοδος αυτή χρησιμοποιείται για να διορθωθούν ή να αλλάξουν τα τελικά χρώματα του μακιγιάζ και αντί για το βασικό χρώμα χρησιμοποιούμε το stipple φωτοσκιάζεται και εφαρμόζεται το τελικό χρώμα επίσης με stippling. Αν το τελικό χρώμα δεν αρκεί προστίθεται ένα stepple. Επίσης, με το stippling προστίθεται χρώμα σε διάφορα σημεία του προσώπου όπως τα ζυγωματικά, στη θέση του ρουζ, τη μύτη και αλλού.

* Stippling για τις διαχωριστικές γραμμές: Στις περιπτώσεις που χρησιμοποιηθούν κομμάτια λάτεξ, στην κάλυψη των φρυδιών και σε μία ποικιλία κατασκευών με βαμβάκι, υπάρχουν πολλές φορές διαχωριστικές γραμμές οι οποίες θα πρέπει να καλυφτούν. Εφαρμόζεται stippling με λιπαρό Rubber mask. Πιέζεται σταθερά το σφουγγάρι πάνω στο δέρμα. Επιλέγονται λιπαρά rubber mask γιατί δίνει παχύτερο στρώμα από τα συνηθισμένα υλικά. Πουδράρεται η περιοχή με πίεση της πούδρας πάνω στη βάση και αφαιρείται η περίσσεια με την χρήση ενός πινέλου με προσοχή. Στη συνέχεια εφαρμόζονται τα διάφορα «stipple». Αντικειμενικός σκοπός είναι να καμουφλαριστούν οι διαχωριστικές γραμμές, να αποκτήσουν τα προσθετικά υλικά όψη δέρματος και να αποφευχθεί η δημιουργία ανώμαλης υφής. Για να γίνει καμουφλάζ στις έντονες αντιθέσεις φωτεινότητας – σκίασης εφαρμόζεται stippling με ένα βασικό χρώμα που απαλύνει και τους δύο αντίθετους τόνους. Όταν οι περιοχές είναι μικρές, περιορίζεται το stippling εκεί (Μικελατου & Τσιγωνια, 2010).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΜΟΣ

Ο φωτισμός ελέγχει το μακιγιάζ σε μεγάλο βαθμό. Το μακιγιάζ μπορεί να χάσει την αποτελεσματικότητά του από τον λάθος φωτισμό. Αντίθετα, ο σωστός φωτισμός μπορεί να βοηθήσει σε μεγάλο βαθμό την τέχνη του μακιγιάζ. Η επικοινωνία μεταξύ του διευθυντή φωτισμού και του καλλιτέχνη μακιγιάζ (make up artist) είναι ζωτικής σημασίας για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα (Kehoe, 1969).

Η κατανόηση της ελαφριάς επίδρασης του μακιγιάζ και των διάφορων αποχρώσεων των χρωστικών ουσιών είναι σημαντική κατά τον σχεδιασμό του μακιγιάζ ενός ερμηνευτή. Βασικός κανόνας είναι ότι τίποτα δεν έχει χρώμα, μέχρι το φως να αντανακλάται από αυτό. Ένα αντικείμενο εμφανίζεται μαύρο, όταν όλο το φως απορροφάται. Ένα αντικείμενο εμφανίζεται λευκό όταν όλο το φως ανακλάται. Εάν ορισμένες ακτίνες απορροφούνται και άλλες αντανακλώνται, οι ανακλώμενες ακτίνες καθορίζουν το χρώμα του αντικειμένου (Corson, 1986).

4.1 Η επίδραση του φωτισμού στα χρώματα του μακιγιάζ

- Το ροζ τείνει προς το γκρι και εντείνει τα θερμά χρώματα. Το κίτρινο γίνεται πιο πορτοκαλί.

- Ο ροζ φωτισμός κολακεύει πιο πολύ το μακιγιάζ
- Τα ελαφρά και μεσαία ρουζ ξεθωριάζουν πάνω στο δέρμα, ενώ το σκούρο κόκκινο ρουζ μετατρέπεται σε ένα κοκκινωπό καφέ. Τα ψυχρά χρώματα που χρησιμοποιούνται για σκίαση γίνονται αποχρώσεις του γκρι και του μαύρου.
- Το κεχριμπάρι είναι κολακευτικό γιατί μαζεύει τις ζεστές ροζ αποχρώσεις του δέρματος.
- Πορτοκαλί και κίτρινο εντείνεται περισσότερο από τα χρώματα του δέρματος.
- Το πράσινο γίνεται πιο έντονο ενώ το κίτρινο και το μπλε θα γίνουν πιο πράσινα.
- Το ανοιχτό μπλε-πράσινο μειώνει την ένταση των βασικών χρωμάτων.
- Τα μπλε χρώματα σε συνδυασμό με τις γκρι αποχρώσεις φαίνονται πιο κόκκινα ή μοβ.
- Το Μωβ επηρεάζει το μακιγιάζ, εκτός από τα κόκκινα και τα πορτοκαλί που θα γίνουν ακόμα πιο έντονα και τα μπλε θα γίνουν βιολετί.

4.2 Τοποθέτηση μακιγιάζ

Δέρμα

Αν το δέρμα ενός ηθοποιού βρίσκεται σε φυσιολογική κατάσταση, το μακιγιάζ απλώνεται ομαλά και προσκολλάται εύκολα. Το ξηρό ή λιπαρό δέρμα πρέπει πρώτα να αντιμετωπίζεται πριν από την εφαρμογή μακιγιάζ, αλλιώς θα εμφανιστούν κηλίδες που οφείλονται στις διακυμάνσεις της απορρόφησης. Οι ηθοποιοί με ξηρό δέρμα πρέπει να χρησιμοποιούν μια ενυδατική κρέμα καθημερινά και να έχουν καθαρίσει το πρόσωπό τους μετά από την παράσταση, για να φύγουν τα ίχνη

μακιγιάζ. «Εκείνοι που έχουν λιπαρό δέρμα πρέπει να χρησιμοποιούν ένα τονωτικό προσώπου ή να σκουπίσουν με στυπτικό το πρόσωπό τους για να φύγει η λιπαρότητα και να επιτρέψει την ομαλή εφαρμογή του make up» (Westmore, 1973).

Το δέρμα έχει τέσσερις βασικές αποχρώσεις: καφέ, μπεζ, ροζ και κίτρινο. Τα άτομα με ανοιχτόχρωμο ροζ, και ελιές στους τόνους του δέρματος, πρέπει να χρησιμοποιούν βάσεις ελαιόλαδου, μπεζ ή μαύρο. Το μακιγιάζ του καλλιτέχνη πρέπει να είναι σε αποχρώσεις συμβατές με τον φυσικό τόνο του δέρματος, αλλά η βάση που θα χρησιμοποιηθεί πρέπει να είναι σε πιο βαθιές αποχρώσεις. Οι ηθοποιοί με ροζ ή κοκκινωπές αποχρώσεις πρέπει να χρησιμοποιούν χρώματα βάσης με πιο δροσερές αποχρώσεις. Το είδος του θεατρικού έργου, το μέγεθος του θεάτρου, καθώς και η ένταση του φωτός θα καθορίσουν το βάθος στον τόνο του δέρματος. Ένα λεπτό στρώμα βάσης μακιγιάζ εφαρμόζεται στο λαιμό, τα αυτιά, και το πρόσωπο χρησιμοποιώντας ένα λευκό σφουγγάρι ή τα δάχτυλα.

Ρουζ

Οι ανοιχτόχρωμες επιδερμίδες ενισχύονται με απαλές αποχρώσεις του ροδακινί και ροζ, ενώ οι καφέ επιδερμίδες τονίζονται καλύτερα με αποχρώσεις των κοραλλιών. Το υγρό ρουζ εφαρμόζεται πριν από την πούδρα ενώ το ξηρό ρουζ χρησιμοποιείται για να τονίσει την πούδρα του μακιγιάζ.

Μάτια

Τα μάτια και τα φρύδια αποτελούν τα μεγαλύτερα επικοινωνιακά εργαλεία στο οπλοστάσιο ενός ηθοποιού. Πρόκειται για το πιο εκφραστικό χαρακτηριστικό στο πρόσωπο» (Westmore, 1973).

Σκιά ματιών

Η σκιά εφαρμόζεται στα βλέφαρα και φτάνει ως το οστό των φρυδιών. Η ξηρή σκιά ματιών χρησιμοποιείται μόνη της. Η σκοτεινή σκιά ματιών (μαύρη ή γκρι) βαθαίνει τις υποδοχές των ματιών. Αποχρώσεις του καφέ και γκρι είναι καλύτερες για άτομα με ανοιχτόχρωμες επιδερμίδες. Τα άτομα με καφέ χροιά μπορούν να χρησιμοποιούν ελαφρές κίτρινες σκιές. Τα υγρά eyeliner ή το μολύβι φρυδιών χρησιμοποιείται για να τονίσει και να πλαισιώσει τα μάτια. Υπάρχουν δύο τρόποι για παρουσίασης του ματιού: μεγάλα μάτια ή αμυγδαλωτά. Τα μεγάλα μάτια γίνονται με τη χρήση μίας πιο σκούρης γραμμής στη μέση του βλεφάρου. Τα αμυγδαλωτά δημιουργούνται με την επέκταση της γραμμής έξω από την εξωτερική γωνία του ματιού. Η γραμμή ξεκινάει από την εσωτερική γωνία του ματιού.

Βλεφαρίδες

Η μάσκαρα χρησιμοποιείται για να τονίσει επιπλέον τα μάτια. Η μαύρη μάσκαρα είναι η πιο δημοφιλής και χρησιμοποιείται ευρέως από τις γυναίκες. Οι άνδρες ηθοποιοί συνήθως χρησιμοποιούν καφέ μάσκαρα.

Πλέον χρησιμοποιούνται ψεύτικες βλεφαρίδες προκειμένου να δώσει ένταση στο μάτι και να είναι πιο πυκνές.

Πούδρα

Μια γενναιόδωρη ποσότητα πούδρας απαιτείται για τη μείωση της ανεπιθύμητης λάμψης. Αν το μακιγιάζ του ηθοποιού δεν έχει πούδρα, η φυσική λιπαρότητα του δέρματος και ο ιδρώτας θα χαλάσουν πιο γρήγορα το μακιγιάζ.

Η πούδρα εφαρμόζεται σε όλο το πρόσωπο, ξεκινώντας κάτω και γύρω από τα μάτια, ενώ πιέζεται ήπια για τριάντα δευτερόλεπτα. Η περίσσεια τινάζεται με μια μαλακή βούρτσα ή ένα κομμάτι βαμβάκι. Με ένα υγρό φυσικό σφουγγάρι ή βαμβάκι σκουπίζεται απαλά όλο το πρόσωπο για να εφαρμοστεί το μακιγιάζ, για να αφαιρεθεί οποιαδήποτε ορατή σκόνη και να εξαλειφθεί το αίσθημα της μάσκας. «Οι διαφανείς πούδρες χρησιμοποιούνται για ανοιχτόχρωμες επιδερμίδες, επειδή δεν μεταβάλλουν το αρχικό χρώμα της βάσης, με την υπό-ρουζ ή υγρή σκιά ματιών. Οι καφέ χροιές είναι συμβατές με το βασικό χρώμα του δέρματος. Μετά την εφαρμογή της σκόνης, προστίθενται σκιά ματιών και ρουζ» (Westmore, 1973).

Χείλη

Το μακιγιάζ στα χείλη και τα μάγουλα βοηθούν στη μεταφορά του συναισθήματος. Αν τα μάτια είναι το πιο εκφραστικό χαρακτηριστικό του προσώπου, τα μάτια και τα αυτιά του κοινού ακολουθούν τις κινήσεις του στόματος. Αν τα χείλη ενός ερμηνευτή είναι ακίνητα, θα

υποβαθμίσει το έργο και την απόδοση του ρόλου. Ένας γενικός κανόνας είναι: όσο μεγαλύτερο είναι το στόμα, τόσο βαθύτερος ο τόνος του κραγιόν. «Ανοιχτόχρωμες επιδερμίδες πρέπει να χρησιμοποιούν αποχρώσεις του κραγιόν όπως το ροζ και τα κοραλλί. Οι καφέ χροιές ενισχύονται από κοράλλι και πορτοκαλί αποχρώσεις. Τα κόκκινα κραγιόν προορίζονται για μεγάλα θεατρικά έργα και απεικονίσεις χαρακτήρων. Οι άνδρες χρησιμοποιούν φυσικό χρώμα κραγιόν» (Westmore, 1973).

4.3 Το φως και το μακιγιάζ

Το φως και το μακιγιάζ είναι δύο έννοιες άρρηκτα δεμένες μεταξύ τους. Με το μακιγιάζ αναδεικνύουμε τα σημεία του προσώπου, που θεωρούμε ιδανικά για ένα καλύτερο αισθητικό αποτέλεσμα. Στην ουσία το μακιγιάζ διαμορφώνει την επιφάνεια του προσώπου με τέτοιο τρόπο ώστε οι ακτίνες του φωτός σε άλλο σημείο να ανακλούνε περισσότερο ή λιγότερο από το φως σε σχέση με τον «δείκτη ανάκλασης του φωτός», κι έτσι έχουμε τις φωτοσκιάσεις, τα «κοψίματα» στο μακιγιάζ για να επιτύχουμε το αποτέλεσμα που επιδιώκουμε. Με το μακιγιάζ φωτίζουμε ή αντίστοιχα «σβήνουμε» ένα σημείο, ή ότι δημιουργούμε ένα βραδινό μακιγιάζ, κάτι που μπορεί να προσδιορίζει το φως που θα εκτεθεί το «έργο», ή δημιουργούμε ένα μακιγιάζ όπου το μοντέλο μας θα εμφανιστεί σε φως ημέρας (Κυριάκου, 2005).

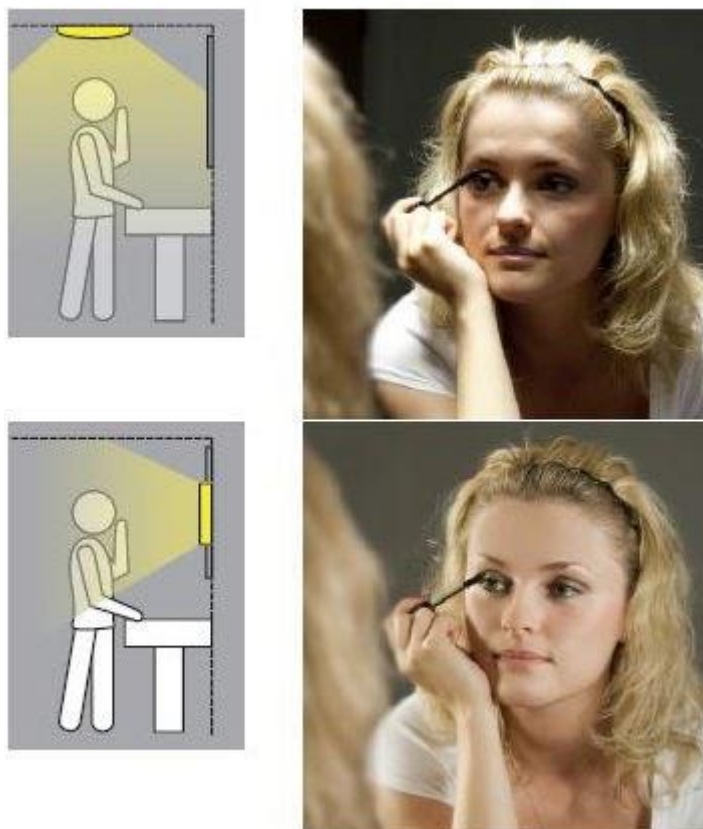
Είναι πολύ σημαντικό με το ίδιο φως που παρουσιάζεται το μοντέλο μας, με το ίδιο να γίνεται και η εργασία του μακιγιάζ. Με αυτό εννοούμε την «θερμοκρασία χρώματος φωτός» η οποία θα πρέπει να είναι η ίδια ώστε να βγει ένα καλό αποτέλεσμα. Είναι γνωστό ότι το ίδιο χρώμα το

αντιλαμβανόμαστε διαφορετικά ανάλογα με την αντίστοιχη θερμοκρασία χρώματος που έχει το φως. Έτσι όταν έχουμε να δουλέψουμε με πολλά χρώματα της παλέτας μας, άλλη εικόνα του χρώματος θα έχουμε κατά την εφαρμογή του μακιγιάζ κάτω από ένα συγκεκριμένο φως και άλλο αποτέλεσμα θα αντικρύσουμε όταν παρατηρήσουμε το μακιγιάζ με διαφορετικό φως. Εκτός από την θερμοκρασία χρώματος του φωτός, σημαντικός παράγοντας είναι και η ποιότητα του φωτός και ως ένταση αλλά και αν είναι το φως «σκληρό», σημειακό ή ανακλώμενο ή «μαλακό» κατά την εφαρμογή του μακιγιάζ αλλά και κατά τον τελικό έλεγχο. Σαν «σκληρό» ή «μαλακό» φως, ονομάζουμε το φως που προέρχεται ανάλογα από σημειακή ή ανακλώμενη πηγή.

Συχνά χρησιμοποιείται διάχυτο φως για να έχουμε πιο απαλές σκιές. Αυτό επιτυγχάνεται με την δημιουργία κατάλληλων φωτιστικών σχέσεων στη συγκεκριμένη επιφάνεια, δηλαδή στο μοντέλο μας. Εξάλλου άσχετα αν αλλάζει το μέσο καταγραφής της εικόνας, το κυρίαρχο είναι πάντα το φως. Όταν έχουμε κίνηση στην εικόνα, οι αρχές της στατικής φωτογραφίας, και κατά συνέπεια και της φωτογραφίας τηλεόρασης, δεν αλλάζουν, οι διαφοροποιήσεις δεν δημιουργούν άλλο κανόνα, έτσι και το μακιγιάζ δεν διαφέρει από μέσο σε μέσο αλλά διαφοροποιείται πάντα σε σχέση με το φως (Μπουκουβάλας 2006).

Η θερμοκρασία χρώματος φωτός είναι ένα πρότυπο με το οποίο μετράμε τη σχετική ερυθρότητα ή γλαυκότητα του λευκού φωτός. Προσδιορίζεται από την κλίμακα Kelvin και ονομάζεται αλλιώς και «χρωματική θερμοκρασία». Όσο αυξάνει η χρωματική θερμοκρασία της πηγής, τόσο μεγαλύτερη γίνεται η αναλογία του μπλε σε σχέση με το κόκκινο. Η έννοια της χρωματικής θερμοκρασίας χαρακτηρίζει μόνο το ολικό χρώμα και δεν έχει καμία σχέση με την πραγματική θερμοκρασία του σώματος

που ακτινοβολεί. Όταν το σώμα θερμανθεί στους 3.200°K , ακτινοβολεί κανονικό λευκό φως. Αυτό θεωρείται σαν το τυπικό «λευκό» εσωτερικού φωτισμού. Ο εξωτερικός φωτισμός, σε φως ημέρας, θεωρείται πιο γαλαζωπός και έχει μεγαλύτερη χρωματική θερμοκρασία (5.600°K). Η χρωματική θερμοκρασία δεν έχει καμία σχέση με τη θερμοκρασία που μπορεί να έχει το σώμα που ακτινοβολεί. Για παράδειγμα, η φλόγα του κεριού είναι αρκετά ζεστή αλλά το φως του είναι χαμηλής χρωματικής θερμοκρασίας (κοκκινωπό). Από την άλλη πλευρά, ο λαμπτήρας φθορισμού είναι πρακτικά κρύος και μπορεί κάποιος να τον αγγίξει και μετά από μεγάλο χρόνο λειτουργίας, ωστόσο το φως του έχει μεγάλη χρωματική θερμοκρασία (γλαυκό). Όλα τα φωτιστικά στην αίθουσα παραγωγής και τα φορητά φωτιστικά που χρησιμοποιούνται για εσωτερικό φωτισμό, παράγουν φως 3.200°K . Φωτιστικές συσκευές που χρησιμοποιούνται για αύξηση της χρωματικής θερμοκρασίας ή που εξομοιώνουν το φως όπως το εξωτερικό, έχουν βολβούς που εκπέμπουν με φως 5.600°K και προσεγγίζουν πιο πολύ το γαλάζιο φως που βρίσκεται στο φως εξωτερικού χώρου.

Εικόνα 4.1: Ο σωστός φωτισμός καθορίζει το χρωματικό αποτέλεσμα στο μακιγιάζ

Η σχέση της θερμοκρασίας χρώματος φωτός με το μακιγιάζ συνίσταται στο γεγονός ότι το ίδιο χρώμα το αντιλαμβανόμαστε διαφορετικά ανάλογα με την θερμοκρασία χρώματος που έχει το φως. Αυτό σημαίνει ότι ένα χρώμα θα φαίνεται στα μάτια μας ψυχρότερο όταν το δούμε κάτω από φως με μεγάλη χρωματική θερμοκρασία (π.χ. κάτω από λαμπτήρα φωτισμού ή σε φως ημέρας) ενώ το ίδιο χρώμα, ίδιας απόχρωσης, έντασης και τόνου θα μας φανεί πιο θερμό, πιο κοκκινωπό αν το δούμε κάτω από φως χαμηλής χρωματικής θερμοκρασίας (π.χ. το φως των κεριών ή ένας λαμπτήρας που ακτινοβολεί κιτρινωπό φως). Είναι πολύ σημαντικό να κατανοήσουμε το γεγονός αυτό, καθώς όταν εφαρμόζουμε μακιγιάζ, και κυρίως μακιγιάζ για την τηλεόραση, είναι πολύ πιθανό μια μωβ, μπλε ή καφέ σκιά, για παράδειγμα, να «γράψει» στην οθόνη διαφορετικά, να γκριζάρει ή να μετατοπιστεί η απόχρωσή της προς το

μπλε ή προς το κόκκινο ανάλογα με την θερμοκρασία χρώματος του φωτός που εκπέμπουν οι λαμπτήρες στο τηλεοπτικό στούντιο και εφόσον αυτή δεν συμπίπτει με την θερμοκρασία χρώματος φωτός που εκπέμπουν οι λαμπτήρες στο χώρο του μακιγιάζ. Για το λόγο αυτό, το μακιγιάζ πρέπει ιδανικά να εφαρμόζεται κάτω από τον ίδιο φωτισμό στον οποίο θα παρουσιαστεί. (Zettl, 1995). Για παράδειγμα, πολλές φορές όταν εφαρμόζουμε το μείκ απ στο σπίτι, στο χώρο του μπάνιου ο οποίος συχνά έχει θερμό, κιτρινωπό φως, μας φαίνεται να ταιριάζει απόλυτα με τον τόνο του δέρματός μας. Όταν όμως βγούμε έξω και εκτεθούμε στο φως της ημέρας, διαπιστώνουμε τελικά ότι ο τόνος του μείκ απ διαφέρει από τον τόνο του χρώματος του δέρματός μας. Αυτό συμβαίνει γιατί ακριβώς η χρωματική θερμοκρασία του λαμπτήρα που έχουμε στο μπάνιο μας είναι πιο χαμηλή από αυτή που έχει το φως ημέρας και μάλιστα όσο πιο μεγάλη είναι η μεταξύ τους διαφορά, τόσο πιο μεγάλη θα είναι και η χρωματική απόκλιση (Κυριάκου, 2005).

Τα καλλυντικά του μακιγιάζ χωρίζονται σε δύο κατηγορίες: τα εμπορικά και τα επαγγελματικά. Τα εμπορικά καλλυντικά προορίζονται για καθημερινή χρήση. Κυκλοφορούν σε ένα μεγάλο αριθμό διαφορετικών καταστημάτων (super-markets, εμπορικά καταστήματα καλλυντικών, αρωματοπωλεία) και κατά συνέπεια μπορεί πολύ εύκολα να τα βρει και να τα χρησιμοποιήσει ο καθένας. Τα επαγγελματικά καλλυντικά, από την άλλη, κατασκευάζονται για να χρησιμοποιηθούν από τους επαγγελματίες του μακιγιάζ. Πωλούνται μόνο σε ειδικά καταστήματα και κυκλοφορούν πέρα από το κανονικό μέγεθος και σε μεγάλες συσκευασίες. Σε κάθε περίπτωση πάντως, ο επαγγελματίας μακιγιέρ είναι καλό να συνεργάζεται με μια εταιρία η οποία να έχει προϊόντα καλής ποιότητας και μεγάλη γκάμα υλικών και χρωμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ ΜΑΚΙΓΙΕΡ

Για την καλύτερη άσκηση του επαγγέλματος του αισθητικού θα πρέπει να πληρούνται κάποιες προϋποθέσεις που αφορούν τον ίδιο, το περιβάλλον του και τον εξοπλισμό της δουλείας του. Το άψογο αποτέλεσμα επέρχεται από τον ιδανικό συνδυασμό αυτών των τριών παραγόντων.

Συγκεκριμένα, όσον αφορά τον ίδιο τον επαγγελματία, θα πρέπει να χαρακτηρίζεται από ικανότητα και επιδεξιότητα. Σύμφωνα με την Άννα Σαββίδου (2008) και την Παναγιώτα Καραάτση (2014), ο αισθητικός θα πρέπει να έχει:

- Ενδιαφέρον για μόνιμη έρευνα και μελέτη και συνεχή ενημέρωση σ' όλους τους τομείς του επαγγέλματος, πράγμα που θα συμβάλλει στην επαγγελματική του επιτυχία.
- Εμπειρία, η οποία αποκτιέται με την πάροδο των ετών και την αφοσίωση προς τη δουλειά του.
- Συνέπεια και ακρίβεια στη δουλειά του, δίνοντας έμφαση στις λεπτομέρειες και προσοχή σε όλες τις περιπτώσεις που θα του τύχουν.
- Αυστηρότητα στην εφαρμογή του έργου του κάνοντας αντικειμενική κριτική σ' αυτό, με σκοπό να βελτιώνεται συνεχώς μέσα από αυτό.
- Ικανότητα και γνώση για προσεκτική παρατήρηση και μελέτη του προσώπου και των επί μέρους χαρακτηριστικών του. Έτσι θα έχει τη δυνατότητα να προβάλλει τα ωραία στοιχεία του προσώπου.
- Ο αισθητικός θα πρέπει να έχει αρχείο όλων των περιπτώσεων που αντιμετωπίζει κάθε φορά, το οποίο πρέπει να συνοδεύεται πάντα με τις κατάλληλες φωτογραφίες.

- Πρέπει επίσης να χαρακτηρίζεται από διακριτικότητα στη συμπεριφορά του απέναντι στον πελάτη, ο οποίος πολλές φορές μπορεί να αντιμετωπίζει κάποιο σοβαρό πρόβλημα και να χρειάζεται βοήθεια και όχι απλά υπηρεσίες ομορφιάς.
- Προσοχή πρέπει να δίνεται στην όλη εμφάνιση του αισθητικού. Απαιτείται η καλαισθησία, η περιποιημένη εμφάνιση και η προσωπική του καθαριότητα. Συγκεκριμένα, ο ρουχισμός πρέπει να είναι καθαρός. Τα λευκά ρούχα επιβάλλονται και μακριά μαλλιά πρέπει να είναι μαζεμένα πίσω. Τα δαχτυλίδια θα πρέπει να αφαιρούνται πριν την εργασία, ενώ επίσης, ο αισθητικός θα πρέπει να φοράει χαμηλά παπούτσια για να δουλεύει άνετα το πετάλι. Ο αισθητικός θα πρέπει να έχει ετοιμάσει τον χώρο εργασίας πριν βάλει τα γάντια. Στη συνέχεια να πλύνει και να αποστειρώσει τα χέρια του και να φορέσει τα γάντια για να ξεκινήσει τη διαδικασία. Η όλη εμφάνιση συμπληρώνεται με ένα διακριτικό μακιγιάζ, περιποιημένα νύχια, καλή αναπνοή και ένα ελαφρύ άρωμα.

5.1 Το ιδανικό περιβάλλον

Το περιβάλλον και η ατμόσφαιρα που δημιουργείται σε έναν χώρο, σχετίζεται με την προσωπικότητα του επαγγελματία και επηρεάζει άμεσα την ψυχολογία του πελάτη. Συνεπώς, ο κατάλληλος χώρος θα πρέπει να διαμορφώνεται με ιδιαίτερη φροντίδα και να δημιουργεί αυτόματα ένα ευχάριστο κλίμα. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την Σαββίδου (2008), την Βουραζέρη (2007) και την Κουσούρη (2007):

- Ο χώρος πρέπει να είναι ήσυχος, καθαρός και τακτοποιημένος και να προδιαθέτει ευνοϊκά τον πελάτη για τη διαδικασία στην οποία θα υποβληθεί. Η ατμόσφαιρα πρέπει να είναι ήρεμη, χωρίς εκνευρισμούς και να προετοιμάζει τον πελάτη για χαλάρωση, και τον επαγγελματία για να πετύχει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

- Απαιτείται ο κατάλληλος εξοπλισμός και ένας χώρος κατάλληλα διαμορφωμένος, ώστε να είναι πρακτικός και λειτουργικός. Οι τοίχοι και τα έπιπλα επιβάλλεται να είναι σε ουδέτερους τόνους, όπως σε σπασμένο λευκό, μπεζ, απαλό γκρι, για να μην υπάρξει πιθανότητα επηρεασμού των χρωμάτων της λεπτοχρωστικής από τα έντονα χρώματα του περιβάλλοντος.
- Για τη σωστή απολύμανση και καθαριότητα των επίπλων, παίζει ρόλο και το υλικό από το οποίο έχουν κατασκευαστεί. Συνιστάται το γυαλί, η φορμάικα ή το πλαστικό.
- Το τραπέζι στο οποίο είναι τοποθετημένο το μηχάνημα της λεπτοχρωστικής, θα πρέπει να έχει κατάλληλο μήκος, τέτοιο ώστε να εξυπηρετούνται όλα τα προϊόντα και τα σύνεργα που είναι απαραίτητα. Έαν ο επαγγελματίας είναι δεξιόχειρας, είναι προτιμότερο η τοποθέτηση του μηχανήματος να γίνει από τη δεξιά του πλευρά, για πρακτικούς λόγους. Αντίστοιχα, αν είναι αριστερόχειρας.
- Θέμα το οποίο χρήζει μεγάλης προσοχής είναι ο φωτισμός του χώρου, ο οποίος θα πρέπει να επιλέγεται προσεκτικά, ώστε να δίνει το σωστό και ενδεδειγμένο φωτισμό. Οι λάμπες θα πρέπει να είναι σε μακρινή απόσταση από το πρόσωπο του πελάτη, γιατί ακτινοβολούν θερμότητα, η οποία μπορεί να δημιουργεί πρόβλημα στη σωστή κρίση των χρωμάτων που θα χρησιμοποιηθούν. Καλύτερη επιλογή είναι η εφαρμογή φθοριζόντων λαμπτήρων, γιατί διαχέουν το φως δίνοντας γενική φωταψία και όχι περιορισμένο και κατευθυνόμενο φωτισμό.
- Χρήζει μεγάλης προσοχής και η πολυθρόνα που χρησιμοποιείται, τόσο στον πελάτη όσο και στον επαγγελματία. Θα πρέπει να είναι άνετες με ύψος που διαφοροποιείται, προσαρμοζόμενο κάθε φορά στο ύψος του πελάτη, για να μπορεί ο αισθητικός να δουλεύει με άνεση χωρίς να σκύβει υπερβολικά ή να στέκεται άκαμπτος. Το κρεβάτι του πελάτη πρέπει να είναι διαμορφωμένο ώστε να τον ξεκουράζει και να τον χαλαρώνει.

- Η θερμοκρασία του χώρου πρέπει να είναι ιδανική, τέτοια ώστε να ξεκουράζει τον πελάτη και να επιτρέπει στον επαγγελματία να εργάζεται χωρίς την παρουσία του συγκεκριμένου προβλήματος.
- Πρέπει να υπάρχει ειδική θέση και ράφια ή μετακινούμενο τροχήλατο τραπεζάκι, κοντά στον πάγκο εργασίας, για τα προϊόντα και τα εργαλεία τα οποία δεν είναι σε άμεση χρήση τη στιγμή της εργασίας.

5.2 Κίνδυνοι

Με τον όρο «επαγγελματικός κίνδυνος» εννοούμε εκείνο τον κίνδυνο για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων που προέρχεται από την επαγγελματική έκθεση στους βλαπτικούς παράγοντες του εργασιακού περιβάλλοντος. (Τσιγωνία & Μικελάτου, 2010) Ο επαγγελματικός κίνδυνος σχετίζεται:

α) με την πιθανότητα ή τη συχνότητα έκθεσης των εργαζομένων σε κάποια πηγή έκθεσης που βρίσκεται στον εργασιακό χώρο, όπως θόρυβος, χημικές ουσίες, μονότονη ή επαναληπτική εργασία, απροστάτευτα κινούμενα μέρη μηχανών, και

β) με τη σοβαρότητα των συνεπειών, δηλαδή τη βιολογική βλάβη που προκλήθηκε από την έκθεση αυτή.

(Τσιγωνία, Μικελάτου, 2010)

Οι επαγγελματικοί κίνδυνοι μπορούν να ταξινομηθούν σε τρεις ομάδες, σύμφωνα με την Τσιγωνία Αλεξάνδρα (2010):

1^η ομάδα. Στην πρώτη ομάδα ανήκουν κίνδυνοι για την ασφάλεια ή κίνδυνοι ατυχήματος που οφείλονται σε κτηριακές δομές, ηλεκτρικές εγκαταστάσεις, μηχανές, επικίνδυνες ουσίες, πυρκαγιά και εκρήξεις.

2^η ομάδα. Σε αυτήν την ομάδα ανήκουν κίνδυνοι για την υγεία που οφείλονται σε χημικούς, φυσικούς ή βιολογικούς παράγοντες.

3^η ομάδα. Ανήκουν εγκάρσιοι κίνδυνοι για την υγεία και την ασφάλεια, που οφείλονται σε ψυχολογικούς και εργονομικούς παράγοντες, στην οργάνωση της εργασίας και σε αντίξοες εργασιακές συνθήκες.

Οι επαγγελματικοί κίνδυνοι θα πρέπει να εκτιμούνται τόσο από τον γιατρό εργασίας, όσο και από τον τεχνικό ασφαλείας. Εκτίμηση επαγγελματικού κινδύνου, ονομάζεται η συστηματική εξέταση όλων των πλευρών κάθε διεξαγόμενης εργασίας, με σκοπό να διαπιστωθεί:

1. τι θα μπορούσε να προκαλέσει ζημιές ή βλάβες,
2. κατά πόσο θα μπορούσαν να εξαλειφθούν οι πηγές κινδύνου, και, αν αυτό δεν γίνεται,
3. ποια μέτρα πρόληψης εφαρμόζονται ή πρέπει να εφαρμοστούν προκειμένου να ελεγχθούν οι κίνδυνοι.

(Τσιγωνία, Μικελάτου, 2010)

Οι βασικοί επαγγελματικοί κίνδυνοι για τον επαγγελματία αισθητικό, σύμφωνα με την Τσιγωνία Αλεξάνδρα (2010), είναι:

1. Φυσικοί παράγοντες
2. Χημικοί παράγοντες
3. Εργονομικοί-μηχανικοί παράγοντες και
4. Ψυχοκοινωνικοί παράγοντες.

Συνεπώς, ο επαγγελματίας, για να δημιουργήσει το κατάλληλο περιβάλλον, πρέπει να έχει αντιμετωπίσει ή να προσπαθήσει να καταπολεμήσει όλους τους πιθανούς επαγγελματικούς κινδύνους στο χώρο εργασίας του. Στη συνέχεια προσπαθεί να δημιουργήσει έναν χώρο με

σωστή εργονομία, πρακτικό και ταυτόχρονα χαλαρωτικό, για να επιτύχει ένα ιδανικό αποτέλεσμα και ευχαριστημένους πελάτες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

6.1 Επαγγελματική νομοθεσία

Στην Ελλάδα επιτρέπεται η εφαρμογή μόνιμου μακιγιάζ δερματοστιξίας και τατουάζ σε άτομα ενήλικα, δηλαδή άτομα που έχουν υπερβεί το 18ο έτος της ηλικίας τους και θεωρούνται υπεύθυνα για τις αποφάσεις τους. Σε αντίθετη περίπτωση θα πρέπει να υπάρχει γραπτή συναίνεση από τους κηδεμόνες. Αυτό που πρέπει να μην αμελεί ένας επαγγελματίας είναι να λαμβάνει υπόψη του το ιατρικό ιστορικό, για κάθε περιστατικό που έχει αναλάβει και να αποκλείει όλες εκείνες τις περιπτώσεις στις οποίες απαγορεύεται η εφαρμογή ημιμόνιμης δερματοστιξίας. Ο σωστός επαγγελματίας θα πρέπει να τηρεί τον κατάλογο των αντενδείξεων με υπευθυνότητα και τυπικότητα. (Μικελάτου, 2010)

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ελληνική νομοθεσία προβλέπουν οδηγίες και κανονισμούς που αφορούν στην καταλληλότητα των χρωστικών, των καλλυντικών, τον τεχνολογικό εξοπλισμό, τις βελόνες και τα εργαλεία. Για την άδεια κυκλοφορίας τους προβλέπεται η αντίστοιχη άδεια από τα αρμόδια Υπουργεία Υγείας, Ανάπτυξης και τον ΕΟΦ. (Μικελάτου, 2010)

Η νομοθεσία που αφορά ειδικά τη μικροχρωμάτωση στην Ευρώπη είναι η ResAP(2003)2. Η αντίστοιχη ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, «Resolution ResAP (2008)1 on requirements and criteria for the safety of

tattoos and permanent make-up (superseding Resolution ResAP (2003)2 on tattoos and permanent make-up) », παρέχεται από τον διαδικτυακό τόπο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Το ψήφισμα αυτό θέτει τους όρους και τις προϋποθέσεις της ορθής πρακτικής στην εφαρμογή της ημιμόνιμης δερματοστιξίας. Συγκεκριμένα προτρέπει τα ευρωπαϊκά κράτη να επιβάλουν τις παρακάτω νομοθετικές ρυθμίσεις, σύμφωνα με τον Ξανθάκη Σπυρίδων (2010) και την Ευθυμία Μικελάτου (2010):

1. Οι επαγγελματίες δερματοστήκτες θα πρέπει να εφαρμόζουν τους κανόνες υγιεινής που καθορίζονται από τις εθνικές υπηρεσίες δημόσιας υγείας στην πρακτική των δερματοστιξιών.
2. Συνθήκες εφαρμογής ημιμόνιμης δερματοστιξίας, tattoo, piercing, εξειδικευμένες εφαρμογές της αισθητικής και τα συστατικά των υλικών, προκειμένου να προστατευθεί η δημόσια υγεία και οι καταναλωτές από επιμόλυνση.
3. Τη ρύθμιση της χρήσης των ουσιών στα τατουάζ και στο ημιμόνιμο μακιγιάζ, με τη λήψη μέτρων για την καθιέρωση, βάσει των αξιολογημένων μέτρων ασφαλείας, θετικού καταλόγου ουσιών.
4. Την αξιολόγηση των κινδύνων που χρησιμοποιούνται πριν τα προϊόντα διατεθούν στην αγορά, αλλά και
5. Να πληροφορούν το κοινό σχετικά με τις προϋποθέσεις της εφαρμογής.
6. Αποστείρωση. Τα προϊόντα του τατουάζ και του ημιμόνιμου μακιγιάζ πρέπει να είναι πλήρως αποστειρωμένα.
7. Ο καταναλωτής θα πρέπει να ενημερώνεται πλήρως για ενδεχομένους κινδύνους στην υγεία που συνοδεύουν την εφαρμογή των υπηρεσιών που λαμβάνει.
8. Οι ετικέτες των προϊόντων απαιτείται να έχουν όνομα και διεύθυνση του κατασκευαστή ή του προσώπου που τοποθετεί το προϊόν στην αγορά, ημερομηνία μέχρι την οποία το προϊόν παραμένει ασφαλές για

προοριζόμενη χρήση, κατάλληλους όρους αποθήκευσης, χρησιμοποίησής και κατάλογο των συστατικών που περιέχει.

Η Επιτροπή δίνει τους εξής ορισμούς:

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ορίζει σαν Τατουάζ μια πρακτική κατά την οποία μια μόνιμη σήμανση του δέρματος ή το σχέδιο (ένα «τατουάζ») πραγματοποιείται από ενδοδερμική ένεση με προϊόντα που αποτελούνται από χρωστικές ουσίες και βοηθητικά υλικά. Κατά την όλη διαδικασία είναι απαραίτητο να τηρούνται οι εξής προδιαγραφές, σύμφωνα με τον Ξανθάκη Σπυρίδων (2010) και την Ευθυμία Μικελάτου (2010):

- Δεν περιέχουν και δεν απελευθερώνουν αρωματικές αμίνες.
- Δεν περιέχουν ουσίες που αναφέρονται στην Οδηγία 76/768/EEC (Παράρτημα II).
- Δεν περιέχουν ουσίες που αναφέρονται στην Οδηγία 76/768/EEC (Παράρτημα IV).
- Δεν περιέχουν καρκινογόνες, μεταλλαξιογόνες και τοξικές για την αναπαραγωγή ουσίες των Κατηγοριών 1, 2 ή 3 που ταξινομούνται σύμφωνα με την Οδηγία 67/548/EEC.
- Συμμορφώνονται με το μέγιστο επιτρεπόμενο όριο συγκέντρωσης των προσμίξεων.
- Τηρούν τις απαιτήσεις για τις οργανικές χρωστικές ουσίες που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα και τα καλλυντικά προϊόντα, όπως αυτές ορίζονται στην Οδηγία 95/45/EEC.

6.2 Άδεια άσκησης επαγγέλματος στην Ελλάδα

Για να ανοίξει ένας επαγγελματίας ένα στούντιο τατουάζ, θα πρέπει να πάρει άδεια από την τοπική Αρχή και στη συνέχεια έγκριση από το τμήμα υγιεινής. Η άδεια αυτή προβλέπεται μόνο σε άτομα που έχουν συμπληρώσει το 18^ο έτος της ηλικίας τους και θεωρούνται υπεύθυνα. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι δεν υπάρχει επαγγελματική εκπαίδευση πάνω στο αντικείμενο της δερματοστιξίας. (Βουραζέρη, 2007)

6.3 Η Αρχή της Πρόληψης

Σε περίπτωση ενδεχομένου «κινδύνου» από χημικές ουσίες που αφορούν την υγεία του ανθρώπου, και εφόσον δεν υπάρχουν επιστημονικά δεδομένα, τότε ακολουθείται η Αρχή της Πρόληψης (Precautionary Principle), και οι ουσίες απομακρύνονται από την κυκλοφορία οριστικά, ή προσωρινά, μέχρι να τεκμηριωθεί ο βαθμός επικινδυνότητάς τους. (Μικελάτου, 2010)

Η Αρχή της Πρόληψης συνοψίζεται ως εξής: «Όταν διακυβεύεται η υγεία των ανθρώπων και του περιβάλλοντος, μπορεί να μην είναι απαραίτητη η επιστημονική βεβαιότητα για να ληφθούν προστατευτικά μέτρα». «Καλύτερα να προλαμβάνουμε παρά να διορθώνουμε» («It is better to prevent than repair»). (Μικελάτου, 2010)

Την αρχή αυτή ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2000. Τα τελευταία χρόνια έχει χρησιμοποιηθεί σε μερικές περιπτώσεις ρύπανσης τροφίμων, όπως από διοξίνες και άλλες ουσίες. (Μικελάτου, 2010)

6.4 Αξιολόγηση αποτελεσματικότητας και ασφάλειας των καλλυντικών

Τα καλλυντικά προϊόντα που κυκλοφορούν στην Κοινότητα θα πρέπει να είναι εναρμονισμένα με την Οδηγία 76/768/EEC του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976 (γνωστή και ως «Οδηγία για τα Καλλυντικά»), καθώς και των Τροποποιήσεών της (93/35/EEC, ΦΕΚ 352/18.03.2005). (Ξανθάκης, 2010)

Οι κυριότερες παράμετροι αξιολόγησης, σύμφωνα με την Κουσούρη Αικατερίνη (2007), είναι:

- Μέτρηση δείκτη αντηλιακής προστασίας
- Ενυδατική ικανότητα
- Άδηλη απώλεια νερού από το δέρμα
- Ελαστικότητα δέρματος
- Λιπίδια δέρματος
- Μορφολογία δέρματος
- Χρώμα και φωτεινότητα δέρματος
- Αγγειακή αιματική μικροκυκλοφορία
- Μικροβιακή χλωρίδα

Στην Ευρώπη, το 1978 ιδρύθηκε η Επιστημονική Επιτροπή Κοσμητολογίας (SCC) προκειμένου να βοηθήσει τις ευρωπαϊκές χώρες-μέλη στην εφαρμογή της σχετικής κοινοτικής Οδηγίας 76/768/EEC, η οποία ρυθμίζει την παραγωγή και πώληση καλλυντικών προϊόντων. Η Επιτροπή Ασφάλειας Κοσμητολογικών Προϊόντων (CIR) θέτει τις προτεραιότητες και προωθεί την έρευνα και την ενημέρωση για ασφαλή σκευάσματα. Η Επιτροπή όρισε τέσσερις κατηγορίες συστατικών, σύμφωνα με την Ευθυμία Μικελάτου (2010):

1. Ασφαλή συστατικά σε όλες τις παραγωγικές κατηγορίες και προϊόντα, όπως αυτά έχουν πιστοποιηθεί με έρευνες.
2. Μη ασφαλή προϊόντα. Είναι συστατικά με συγκεκριμένο αποτέλεσμα δράσης, που τα καθιστά μη κατάλληλα για χρήση στα καλλυντικά.
3. Ασφαλή με περιορισμούς. Είναι ασφαλή μόνο κάτω από ειδικές συνθήκες, π.χ. μέγιστη συγκέντρωση.
4. Συστατικά με ανεπαρκή ενημέρωση. Τα ερευνητικά ευρήματα δεν αποδεικνύουν την ασφάλειά τους, και υπάρχει αβεβαιότητα για τις πιθανές αντενδείξεις

Εκφράζει την πολιτική και τη στρατηγική της ΕΕ για την ορθή διαχείριση των χημικών προϊόντων, με απώτερο αντικειμενικό σκοπό τη συμμετοχή στην παγκόσμια Αειφόρο Ανάπτυξη, με ισόρροπη επίτευξη των επιμέρους οικονομικών, περιβαλλοντικών, και κοινωνικών στόχων της. Οι στόχοι αφορούν:

- Υψηλά επίπεδα προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος

- Απρόσκοπτη λειτουργία της ευρωπαϊκής αγοράς
- Καινοτομία και αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής βιομηχανίας
- Τα καλλυντικά προϊόντα θα πρέπει να είναι ασφαλή υπό κανονικές, ή εύλογα αναμενόμενες, συνθήκες χρήσης.
- Ειδικότερα, κανένας κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία δεν θα πρέπει να δικαιολογείται μέσω της λογικής κινδύνου-οφέλους.

(Μικελάτου, 2010. Ξανθάκης, 2010)

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Στην παρούσα πτυχιακή εργασία επιχειρήθηκε η γνωριμία με το θεατρικό μακιγιάζ. Η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε για να αντληθούν λεπτομέρειες από τις διάφορες εποχές ήταν η βιβλιογραφική ανασκόπηση, μέσα από άρθρα και βιβλία, ελληνικά και ξένα και επίσημα site, σχετικά με το θέμα.

Από την αρχαιότητα (από την Ελλάδα, την Αίγυπτο και την Κίνα) μέχρι την Ελισαβετιανή εποχή, επιλέγονταν οι έντονες άσπρες αποχρώσεις στο πρόσωπο, καθώς θεωρούνταν υγιές και έκανε αντίθεση με τα άλλα χρώματα, συνήθως το έντονο κόκκινο, που χρησιμοποιούνταν στα μάγουλα και τα χείλη, αλλά και το μαύρο που χρησιμοποιούνταν για να δωθεί ένταση στο βλέμμα.

Συμπαιρένουμε με την ανάλυση μας ότι τα καλλυντικά που χρησιμοποιούνται σήμερα χρησιμοποιούνταν από την αρχαία εποχή. Υπενθυμίζουμε τις κρέμες αντιγήρανσης που χρησιμοποιούσαν στην Αρχαία Αίγυπτο. Επίσης, στην κατηγορία των βοηθητικών μέσων μπορούμε να πούμε ότι από την αρχαία Ελλάδα ακόμα χρησιμοποιήθηκαν οι μάσκες για τους ηθοποιούς και από την ελισαβετιανή εποχή οι περούκες. Η μάσκα δημιουργεί μια νέα ταυτότητα σε αυτόν που την φορά. Ο θεατής, αδυνατώντας να εξακριβώσει την ανθρώπινη ταυτότητα, αποπροσανατολίζεται και τείνει να υιοθέτει την προκαθορισμένη από τα χαρακτηριστικά της μάσκας συναισθηματική φόρτιση. Για τις ανάγκες των παραστάσεων οι ηθοποιοί φορούσαν μάσκες που με τον καιρό μονιμοποιήθηκαν. Με το πέρασμα του χρόνου καταργούνται οι μάσκες και οι ηθοποιοί αρχίζουν να φροντίζουν το μακιγιάζ τους πράξη που εξελίσσεται σε πραγματική ιεροτελεστία κατά την περίοδο του ρομαντισμού. Σήμερα βέβαια τα υλικά που

χρησιμοποιούνται σε όλο το φάσμα της τέχνης είναι πιο προσεγμένα, καλύπτουν τις υγειονομικές προδιαγραφές για τον οργανισμό και είναι περισσότερο ανθεκτικά στο χρόνο.

Για να αποδοθεί σωστά ο κάθε ρόλος ο επαγγελματίας make up artist, θα πρέπει να έχει δοκιμάσει τα προϊόντα που θα χρησιμοποιήσει και να έχει κάνει διάφορες εναλλαγές χρωμάτων ώστε να αποδώσει τα μέγιστα όταν κληθεί στο θέατρο. Έτσι, θα πρέπει να γνωρίζει εκ των προτέρων την υπόθεση, τον ρόλο, τα κοστούμια και τις περούκες που θα χρησιμοποιηθούν. Οι επιλογές του μακιγιάζ θα πρέπει να ενισχύσουν τη φύση της απόδοσης και να δημιουργήσει την ψευδαίσθηση ότι ο ηθοποιός είναι ο χαρακτήρας του. Πρέπει να δοκιμάσει το μακιγιάζ κάτω από τον συγκεκριμένο φωτισμό της σκηνής για να διαπιστώσει αν έχει επιτύχει τα αναμενόμενα αποτελέσματα Το μακιγιάζ που σχεδιάζεται για χρήση επί σκηνής είναι βαρύτερο από το καθημερινό μακιγιάζ. Στο θέατρο οι θεατές παρακολουθούν την παράσταση από μικρή απόσταση, οπότε δε θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα ελαφρύ, αλλά να έχει φωτεινότερα χρώματα, και εφαρμογές όπως οι ψεύτικες βλεφαρίδες μπορεί να είναι απαραίτητες.

Παράλληλα, ο επαγγελματίας μακιγιέρ θα πρέπει να επιβλέπει συχνά τα προϊόντα που χρησιμοποιεί ώστε να καλύψει έγκαιρα τυχόν ελλείψεις, αλλά και να προσέχει την ημερομηνία λήξης για να πετάξει τα προϊόντα που έχουν λήξει. Επίσης, να έχει πληθώρα χρωμάτων και να γνωρίζει πολύ καλά τους συνδυασμούς των χρωμάτων.

Η τέχνη του μακιγιάζ έχει ιδιαίτερες απαιτήσεις και πολλές εφαρμογές καθώς μπορεί να δημιουργήσει ένα αισθητικό αποτέλεσμα έως και μια τέλεια αλλαγή προσώπου. Το μακιγιάζ είναι η τέχνη η επιδεξιότητα η γνώση της αξιοποίησης της προβολής των ωραίων στοιχείων του

προσώπου καθώς και η υποβάθμιση ακόμη και η κάλυψη των φυσικών ή επίκτητων ατελειών του.

Το μακιγιάζ έχει πολλές διαστάσεις και επεκτείνεται σε όλους τους τομείς όπου υπάρχουν άνθρωποι. Είναι κάτι πολύπλευρο και πολυσύνθετο. Ο μακιγιέρ θα πρέπει να συνδυάζει θεωρητικές γνώσεις που αφορούν την ιστορία του θεάτρου, τη δερματολογία, τη ψυχολογία, το φωτισμό, την ικανότητα και γνώση για προσεκτική παρατήρηση και μελέτη του προσώπου ιδιαίτερα της επιδερμίδας και των επί μέρους χαρακτηριστικών την ειλικρινή επιθυμία να μάθει πέρα από τις κοινές και άπλες γνώσεις του μακιγιάζ οτιδήποτε σχετίζεται με το επάγγελμα του την συνέπεια και ακρίβεια στην δουλειά του προσοχή στις λεπτομέρειες και το ίδιο ενδιαφέρον σε κάθε περίπτωση, την αυστηρότητα στην εφαρμογή του έργου του κάνοντας αντικειμενική κριτική σε αυτό για να μπορεί να βελτιώνει και να αξιοποιεί τις γνώσεις, την ειλικρινή επιθυμία να μάθει πέρα από τις κοινές γνώσεις του μακιγιάζ, τη διακριτικότητα στην συμπεριφορά του απέναντι στον πελάτη ο οποίος πολλές φορές αντιμετωπίζει κάποιο σοβαρό πρόβλημα αλλά και το άμεσο αντικείμενο του το μακιγιάζ και τις δυνατότητες του με την απόκτηση της σχετικής εμπειρίας. Ο επαγγελματίας μακιγιέρ στο θέατρο είναι ένας ζωγράφος που έχει για παλέτα του τα πρόσωπα των ηθοποιών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Αναγνώστου, Β., Αρβανιτίδου, Σ., Βιβιλάκη, Ε., Γιαννακοπούλου, Ε., Θεοδοροπούλου, Μ., Κάντζου, Φ., Μπενέτου, Αι., Τσάπου, Κ., Χονδρορίζου, Ι., (2016) *Μακιγιάζ ΙΙ. ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ*

Βουραρέζη, Κ. Κουσούρη, Α. (2007). *PermanentBeauty*. Αθήνα

Γεωργούδη, Π. (2009). *Το μακιγιάζ μπαλέτου για τις ανάγκες μιας παράστασης χορού*. Θεσσαλονίκη. ΑΤΕΙΘ

Δερβίσογλου, Κ. (2000) , *Τεχνική προσθετική υλικών*. Θεσσαλονίκη: Α.Τ.Ε.Ι.Θ.

Zettl, H. (1995), *Τηλεοπτική Παραγωγή*. Αθήνα: Έλλην

Κυριακού, Κ. (2005), *Η τέχνη του μακιγιάζ*. Αθήνα: Εμπειρία Εκδοτική

Μικελάτου, Ε., Τσιγώνια, Α. (2010). *Μακιγιάζ παραστατικών τεχνών*. Αθήνα: ΔΕΣΜΟΣ

Μπουκουβάλας, Π. (2006). *Για τη φωτογραφία και το μακιγιάζ*. Θεσσαλονίκη

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Conway, J. (2004). *Make-up Artistry*. Spain: Edelvives

Corson, R. (1986). *Stage Make up*. New Jersey: Prectice Hall.

Downer, L. (2006). *The City Geisha and Their Role in Modern Japan: Anomaly or artistes, in Martha Feldman and Bonnie Gordon eds. The Courtesans Arts: Cross-Cultural Perspectives* New York Oxford University Press.

Gallagher, J. (2003). *Geisha: A Unique World of Tradition, Elegance and Art*. London

Haiken, (2000). *Social research*. 67(1):81-97

Horn, G. (2007). *Movie Make-up, Costumes and Sets*. USA: Gareth Stevens Inc.

Kehoe, V. (1991). *Special Make-up Effects*. USA: Elsevier Science

Kurland, (2004). *Academy of Motion Picture Arts and Sciences*, edited by Deborah Nadoolman Landis. University of California Press

LaMotte, R. (2001). *Costume Design 101: The Art and Business of Costume Design for Film and Television..* Michael Wiese Productions,

Prasso, (2006). *The Real Memoirs of Geisha. The Asian Mystique: Dragon Ladies, Geisha girls and our Fantasies of the Exotic Orient*.
Wikipedia

The Shakespeare Royal Company. (2006). ανακτήθηκε από:
<https://www.rsc.org.uk/>

Westmore, M. (1973). *The Art of Theatrical Make up for Stage and Screen*. New York McGraw-Hill. Inc

Wikipedia. Com (nd). *Academy Award for Best Makeup and Hairstyling*.
https://en.Wikipedia.org/wiki/Academy_Award_for_Best_Makeup_and_Hairstyling ανακτήθηκε από www.wikipedia.com

Woog, A. (2003). *A history of the Elizabet Theater*. San Diego

ΕΙΚΟΝΕΣ

Εικόνα: 1.1 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα [Vox Clamantis in Deserto](#)

Εικόνα: 1.2 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα [www.ribandsea.com](#)

Εικόνα: 1.3 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα [www.fashionist.gr](#)

Εικόνα: 1.4 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα [www.cfp.cn](#)

Εικόνα: 1.5 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα [www.myphotopics.blogspot.com](#)

Εικόνα: 1.6 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα [Dreamstime.com](#)

Εικόνα: 1.7 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα [Savoirville.gr](#)

Εικόνα: 1.8 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα [www.fanpage.gr](#)

Εικόνα: 2.1 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα [www.google.com](#)

Εικόνα: 2.2 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα» [www.kulturosupa.gr](#)

Εικόνα: 2.3 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα [www.athinorama.gr](#)

Εικόνα: 2.4 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα gianayparxw2015.blogspot.com

Εικόνα: 2.5 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.womenonly.gr

Εικόνα: 3.1 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.google.com

Εικόνα: 3.2 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.superdeal.gr

Εικόνα: 3.3 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.Beautyblog.gr

Εικόνα: 3.4 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 19/03/2017 από την ιστοσελίδα www.Hit-channel.com

Εικόνα: 3.5 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 19/03/2017 από την ιστοσελίδα www.galeriedebeaute.gr

Εικόνα: 3.6 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.dynamikhgynaika.gr

Εικόνα 3.7 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.pinterest.com

Εικόνα 3.8 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.29secrets.com

Εικόνα: 3.9 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.google.com

Εικόνα 3.10 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.google.com

Εικόνα 3.11 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.youtube.com

Εικόνα 3. 12 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.google.com

Εικόνα: 3.13 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 19/03/2017 από την ιστοσελίδα <https://inglot.gr/vlefarides/kolla-gia-vlefarides/kolla-gia-vlefarides-duo>

Εικόνα: 3.14 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.google.com

Εικόνα: 3.15 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.google.com

Εικόνα: 3.16 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.google.com

Εικόνα: 3.17 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.google.com

Εικόνα: 3.18 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.google.com

Εικόνα: 3.19 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα [My Orasis](http://MyOrasis)

Εικόνα: 3.20 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.espresso.gr

Εικόνα: 3.21 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.google.com

Εικόνα: 3.22 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.google.com

Εικόνα: 3.23 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.4epoxes.gr

Εικόνα: 3.24 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.otherside.gr

Εικόνα: 3.25 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.almcosmetics.gr

Εικόνα: 3.26 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.vergi.gr

Εικόνα: 3.27 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα www.makeoverstudio.gr

Εικόνα: 4.1 Πηγή: Ανακτήθηκε στις 12/01/2017 από την ιστοσελίδα [The Nova Glass Blog](#)